A BIZOTTSÁG (EU) 2021/983 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2021. június 17.)

a Kínai Népköztársaságból származó továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) (a továbbiakban: az alaprendelet) és különösen annak 7. cikkére,

a tagállamokkal való konzultációt követően,

mivel:

1. ELJÁRÁS

1.1. Az eljárás megindítása

(1) Az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) 2020. október 22-én az (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: alaprendelet) 5. cikke alapján dömpingellenes vizsgálatot indított a Kínai Népköztársaságból (a továbbiakban: Kína, érintett ország) származó továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák (a továbbiakban: továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák, érintett termék) behozatalára vonatkozóan. A Bizottság az eljárás megindításáról értesítést tett közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ([2]) (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló értesítés).

(2) A Bizottság azt követően indított vizsgálatot, hogy 2020. szeptember 7-én ([3]) hat uniós gyártó, amelyek termelése a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák (a továbbiakban: vizsgált termék) teljes uniós termelésének több mint 50 %-át teszi ki (a továbbiakban: panaszosok), panaszt nyújtottak be. A panaszban foglalt, a dömpinggel és az abból eredő jelentős kárral kapcsolatos bizonyítékok elegendőek voltak az eljárás megindításához.

1.2. Nyilvántartásba vétel

(3) Az alaprendelet 14. cikkének (5a) bekezdése szerint a Bizottságnak az előzetes tájékoztatási időszak folyamán nyilvántartásba kell vennie a dömpingellenes vizsgálat tárgyát képező behozatalokat, kivéve abban az esetben, ha elegendő bizonyítékkal rendelkezik arra vonatkozóan, hogy bizonyos feltételek nem teljesülnek. E feltételek egyike az alaprendelet 10. cikke (4) bekezdésének d) pontjában található, és azt mondja ki, hogy a behozatalnak jelentős mértékben tovább kell növekednie, túl azon a szinten, amely a vizsgálati időszakban kárt okozott. Amint az az 1. táblázatból látható, a Kínából származó továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák behozatala 22 %-kal csökkent az eljárás megindítását követő öt hónapban (2019. július 1-je és 2020. június 30-a között) a vizsgálati időszakhoz képest. Mivel az ügy irataiban nem volt arra vonatkozó utalás, hogy az alábbi (45) preambulumbekezdésben meghatározott továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák behozatalára jellemzőek lennének a szezonális ingadozások, a Bizottság nem tartotta szükségesnek, hogy a 2019 novembere és 2020 márciusa közötti behozatali szintet összehasonlítsa a vizsgálati időszak azonos időszakának behozatali szintjével. Az eljárás megindítását követő adatok az eljárás megindításakor az érintett termék esetében meghatározott TARIC-kódokon alapultak. Ezeket a Bizottság összehasonlította a vizsgálati időszak alatt Kínából érkező havi átlagos behozatallal.

([1]) HL L 176., 2016.6.30., 21. o.

([2]) Értesítés a Kínai Népköztársaságból származó továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfólia behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról (HL C 352. I., 2020.10.22., 1. o.).

([3]) Lásd: Helyesbítés a Kínai Népköztársaságból származó továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról szóló értesítéshez (HL C 398., 2020.11.23., 32. o.).

1. táblázat

A Kínából érkező behozatal a vizsgálati időszakban és az eljárás megindítását követően (tonna)

	Vizsgálati időszak	Havi átlag a vizsgálati időszakban	2020. november – 2021. március	Havi átlag a 2020. november – 2021. március közötti időszakban
A Kínából az Unióba irányuló behozatal	44 276	3 689	14 465	2 893

Forrás: Eurostat és Surveillance II adatbázis.

(4) Következésképpen, tekintettel arra, hogy az alaprendelet 10. cikke (4) bekezdésének d) pontjában foglalt feltétel nem teljesült, azaz nem volt tapasztalható a behozatal további jelentős mértékű növekedése, a Bizottság az érintett termék behozatalaira vonatkozóan az alaprendelet 14. cikkének (5a) bekezdése alapján nem vezetett be nyilvántartásbavételi kötelezettséget.

1.3. **Érdekelt felek**

(5) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben felkérte az érdekelt feleket, hogy a vizsgálatban való részvétel érdekében vegyék fel vele a kapcsolatot. Emellett kifejezetten tájékoztatta a panaszosokat, az ismert uniós gyártókat, az ismert exportáló gyártókat, a kínai hatóságokat, az ismert importőröket és felhasználókat, valamint az eljárás megindításában érintettként ismert szövetségeket az eljárás megindításáról, és felkérte őket a részvételre.

(6) Az érdekelt felek lehetőséget kaptak arra, hogy észrevételeket fogalmazzanak meg az eljárás megindításával kapcsolatban, és kérjék a Bizottság és/vagy a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő előtti meghallgatásukat.

(7) Több érdekelt fél kért meghallgatást a Bizottság szolgálataitól. A megszabott határidőkön belül meghallgatást kérő felek lehetőséget kaptak a meghallgatásra.

1.4. **Az eljárás megindításával kapcsolatos észrevételek**

(8) Az egyik felhasználó, a Manreal, valamint egy öt importőrből (Cartonal Italia, Cutting Packaging, Now Plastics, QualityFoil és Transparent Paper) álló konzorcium azt állította, hogy a panaszban szereplő információk gyakran következetlenek voltak, valamint megalapozatlan és megbízhatatlan feltételezéseken alapultak. Az exportáló gyártók egyike, a Xiamen is hasonlóképpen érvelt.

(9) Először: az érdekelt felek azzal érveltek, hogy a panasz következetlen azon módszer tekintetében, ahogyan az uniós gazdasági ágazatra és a panaszosok által a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák teljes termelésében képviselt részesedésre vonatkozó adatokat összesítették. A panaszosok eltérő számadatokat adtak meg arra vonatkozóan, hogy az uniós gazdasági ágazatnak mekkora hányadát képviselik: a teljes uniós termelés 69,93 %-át, 61,20 %-át, illetve 70 %-át.

(10) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a panaszban kellően egyértelmű magyarázattal szolgáltak e különféle értékekre. Amint az a panasz 6. oldalán szerepel, a 69,93 % az összes panaszos által a teljes uniós termelésből képviselt százalékos arány. Ez az érték csupán 61,20 % lenne, ha a Bizottság úgy ítélné meg, hogy az egyik panaszos társaságot ki kellett hagyni a számításból, mivel ez a vállalat csak korlátozott mennyiségű továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliát importál Kínából. A 36. oldalon a panaszosok jelzik, hogy a kárelemzés egy olyan vállalatcsoportra vonatkozik, amely magában foglalja a panasszal nem élő Novelist is, és amelyek együttesen az uniós termelés legalább 70 %-át képviselik. Ez a 70 % az összes panaszos uniós termelésben képviselt aránya (69,93 %), továbbá a Novelisé, felfelé kerekítve. Mivel ez a 70 %-os értéket pusztán szemléltetési célzattal, nem pedig számításokhoz használják, a kerekítés nincs hatással az elemzésre. Mindenesetre ezek a százalékos arányok megfelelnek az alaprendelet 5. cikkének (4) bekezdésében megállapított küszöbértéknek.

(11) Másodszor: az érdekelt felek megítélése szerint következetlenség, hogy a panaszosok a kárelemzésbe belevették a Novelis adatait is, amely 2019-ben beszüntette az érintett termék gyártását. Ezért véleményük szerint az arra vonatkozó adat, hogy a termék gyártásának Novelis általi beszüntetése milyen hatással volt a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák teljes uniós termelésére 2019-ben és a vizsgálati időszakban (lásd a (38) preambulum-bekezdést), valamint a belső felhasználásra szánt uniós teljes termelés részaránya megbízhatatlan.

(12) A Bizottság megbízhatónak ítélte a Novelis adatainak hatásával kapcsolatosan a panaszban feltüntetett magyarázatokat. A kárelemzés során a panasz ismertette a Novelisre vonatkozó konkrét adatokat vagy részleteket, amelyek bizonyították ezek hatását. Ezenkívül az, hogy a Novelis beszüntette az érintett termék gyártását, az uniós gazdasági ágazatnak a figyelembe vett időszakban lezajlott fejlődésének része. Mivel egyértelműen feltüntetésre került, hogy a Novelis adatai is benne foglaltatnak az adatokban, a Bizottság képes volt felmérni azok belső felhasználásra gyakorolt, a kár szempontjából releváns hatását. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a bizonyítékok (beleértve a Novelis adatait is) elegendőek és megbízhatóak a vizsgálat megindításához.

(13) Harmadszor: azt állítván, hogy az természetéből adódóan bizonytalan és feltételezéseken alapul, az érdekelt felek kritizálták a panaszosok által alkalmazott azon megközelítést, hogy a teljes uniós termelés kiszámítását az EAFA (Európai Alumíniumfólia Szövetség) adataira alapozták, a panaszosok termelési volumenével kiigazítva, valamint további 5 %-os kiigazítást alkalmazva annak figyelembevétele érdekében, hogy két panaszos társaság nem gyártott háztartási fóliát. A Xiamen hozzátette, hogy a termelés csökkenése a felhasználási tendenciákat fogja követni, és még valamivel jobban is fog alakulni, mint a felhasználás csökkenése. Ezenkívül az a tény, hogy több uniós gyártó kilépett a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák piacáról, állítólag félrevezető módon került kifejtésre, az e lépést méltató sajtóközlemények azonban arra utaltak, hogy ezek önkéntes gazdasági döntések voltak.

(14) A Bizottság az EAFA adatain alapuló számítási módszert kellően megbízhatónak tartotta a vizsgálat megindításához. A Xiamen azon érve, miszerint a termelés csökkenése csak a felhasználás negatív tendenciáját követi, nincs összhangban azzal a ténnyel, hogy az uniós gyártók ebben az időszakban vesztettek piaci részesedésükből. A piacról való kilépés mellett döntő uniós gyártók pozitív hangvételű sajtóközleményei továbbá nem bizonyítják minden kétséget kizáróan azokat a tényleges okokat, amelyek miatt az érintett gyártók kiléptek a piacról.

(15) Negyedszer: az érdekelt felek azt állították, hogy a panaszosok a teljes értékesítési volumen becslésére torz módszert alkalmaztak, „az érintett termék uniós felhasználásából levonva az érintett termék teljes behozatalát”, mivel így nem különböztették meg a kötött értékesítést. Azzal érveltek, hogy az elemzés szempontjából csak az uniós szabadpiacra szánt termelés lehet releváns. A Xiamen továbbá azzal érvelt, hogy legalább egy uniós gyártó – állítása szerint – szinte kizárólag háztartási alumíniumfóliákat gyárt, ami tovább torzítja a becsült teljes értékesítési volument.

(16) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a panaszosok módszere a panasz szempontjából kellően pontos. Amint az a figyelembe vett időszak értékesítésének a (271) preambulumbekezdésben szereplő elemzéséből kitűnik, a kötött értékesítés volumene nem elég jelentős ahhoz, hogy az általános kárelemzést kétségbe vonja.

(17) Ötödször: az érdekelt felek azt állították, hogy az adatok a felhasznált mutató miatt torzultak. Míg a panaszban az adatok tonnában szerepelnek, ezt ki kellett volna egészíteni a mikronban (mikrométerben) megadott átlagos vastagságra vonatkozó adatokkal, mivel a piacon jelenleg a csökkenő vastagság tendenciája tapasztalható, ami nagyobb tonnánkénti m^2 kibocsátást eredményez.

(18) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az a tendencia, hogy egyre vékonyabb továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat használnak, nem teszi megbízhatatlanná a tonnában megadott adatokat, mivel azokat kiegészítették a piaci részesedésre vonatkozó adatokkal, és az tendencia, hogy a hangsúly áthelyeződik a vékonyabb fóliákra, minden gyártót egyformán érint.

(19) Hatodszor: az érdekelt felek vitatták a panaszban szereplő mutatók megbízhatóságát és pontosságát, hivatkozva a panaszban szereplő táblázatokban megadott összegek és a panasz 1A.2. mellékletének nyílt változatában szereplő táblázatok adatai közötti eltérésekkel kapcsolatos több elszigetelt elemre, amelyek állítólag befolyásolták a mutatókat.

(20) A Bizottság megjegyezte, hogy az értékek közötti állítólagos eltérések abból fakadnak, hogy az 1A.2. melléklet a panaszos társaságok összesített adatainak összefoglalása, míg a bizalmas változatban társaságonkénti bontásban, részletes számadatok szerepelnek. Ezenkívül a panaszban szereplő táblázatok a Novelis adatait is tartalmazzák, amely tényt azonban a dokumentum egyértelműen jelez. A fő dokumentum és a mellékletek számadatai közötti eltérések tehát nem tekinthetők következetlenségnek. Ráadásul saját értékelése során a Bizottság a bizalmas változatban szereplő, vállalatonként részletezett adatokat tartalmazó mellékletekre támaszkodott. Ezért az adatok különféle megjelenítési módjai nem befolyásolták a Bizottságnak a kármutatók értékelésére irányuló képességét.

(21) Hetedszer: az érdekelt felek azt állították, hogy a panasz nem tartalmazott a Kínából érkező behozatal által okozott jelentős kár fennállására vonatkozóan egyértelmű bizonyítékokat, és hivatkoztak a mikro- és makrogazdasági mutatókkal kapcsolatos állítások hibáira, azzal indokolva ezt az állítást, hogy több mutató egyáltalán nem csökkent, vagy csak enyhe csökkenést mutatott.

(22) A Bizottság emlékeztetett, hogy az alaprendelet 5. cikke (2) bekezdésének szövege előírja, hogy a panasznak tartalmaznia kell az állítólagosan dömpingelt behozatal volumenének változására, az említett behozatalnak a hasonló termék uniós piacon felszámított áraira gyakorolt hatására, valamint a behozatalnak az uniós gazdasági ágazatra ebből következően gyakorolt hatására vonatkozó információkat, amennyiben az ilyen információt a panaszos az észszerűség keretein belül be tudja szerezni, amit az uniós gazdasági ágazat helyzetére kihatással lévő releváns (de nem feltétlenül összes), például az alaprendelet 3. cikkének (3) és (5) bekezdésében szereplő tényezők és mutatók is tanúsítanak. Jelen ügyben a panasz kárra vonatkozó egyedi elemzése tartalmazott a Kínából érkező, az uniós ipar árainak jelentősen alákínáló árakon történő behozatal jelentős uniós piaci térnyerésére utaló vonatkozó bizonyítékot. A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy a panasz elegendő bizonyítékot tartalmazott arra vonatkozóan, hogy az említett uniós piaci térnyerés jelentős kárt okozott az uniós gazdasági ágazatnak. Ezért a Bizottság ezeket az állításokat elutasította.

(23) Az egyik felhasználó, az Alupol Packaging azzal érvelt, hogy ellentétben a panaszosok által előterjesztett termékmeghatározással, amelyben „hengerelt, de tovább nem megmunkált" továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfólia szerepelt, a beszerzett továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat a gyártók rendszeresen további megmunkálásnak vetik alá, ideértve a hasítást, a kívánt szélességre vágást, az adott magok köré és különféle átmérőben való tekercselést, valamint a hőkezelést (normalizációt) is.

(24) A Bizottság az Alupol Packaging által megjelölt további gyártási lépéseket a gyártási folyamat szerves részének tekintette, nem pedig annak, hogy a termék nem minősül „hengerelt, de tovább nem megmunkáltnak". Ezenkívül a szélesség a termékkód szerkezetének részét képezi. A Bizottság ezért ezt az állítást elutasította.

(25) Az eljárás megindításával kapcsolatos észrevételeiben több érdekelt fél megjegyzéseket fűzött a 6 mikron alatti vastagságú továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákra, valamint a gépjárművek elektromos akkumulátorainak gyártásához használt továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákra vonatkozó kizárási kérelmekhez. Az eljárás megindításának szakaszában nem volt arra utaló jel, hogy ezeket a szegmenseket külön kellene elemezni. A Bizottság azonban úgy határozott, hogy e kérelmekkel kapcsolatban további adatokat gyűjt. Ezekkel az észrevételekkel, valamint az azzal kapcsolatos megjegyzésekkel, hogy a termékmeghatározásban kisebb minimális vastagságnak kellene szerepelnie, a Bizottság külön foglalkozik a kizárásra irányuló kérelmekre vonatkozó 2.3. szakaszban. A vámok kivetése esetén várható ellátási hiánnyal – ideértve a belső felhasználásból adódó hiányt is – kapcsolatos észrevételekkel, valamint az uniós gazdasági ágazat által végrehajtott beruházások elégtelenségével kapcsolatos állításokkal az uniós érdekről szóló 6. szakasz foglalkozik.

1.5. **Mintavétel**

(26) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben közölte, hogy az alaprendelet 17. cikkével összhangban mintavételt végezhet az érdekelt felek körében.

1.5.1. *Mintavétel az uniós gyártók körében*

(27) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben jelezte, hogy ideiglenesen kiválasztott egy uniós gyártókból álló mintát. A Bizottság a hasonló terméknek az Unión belüli, a vizsgálati időszak alatti termelési és értékesítési volumene alapján vette a mintát. A minta három uniós gyártóból állt. A mintában szereplő uniós gyártók azon vállalatok a becsült teljes termelési volumen több, mint 50 %-át tették ki, valamint a hasonló termék becsült teljes uniós értékesítési volumenének 40 %-át. A Bizottság felkérte az érdekelt feleket, hogy tegyenek észrevételeket az ideiglenes mintával kapcsolatban. Az ideiglenes mintával kapcsolatban nem érkezett észrevétel.

(28) A fentiek fényében a Bizottság a mintát az uniós gazdasági ágazat tekintetében reprezentatívnak tekintette.

1.5.2. *Mintavétel az importőrök körében*

(29) Annak érdekében, hogy eldönthesse, szükséges-e a mintavétel, és ha igen, kiválaszthassa a mintát, a Bizottság felkérte a független importőröket az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott információk benyújtására.

(30) Két független importőr nyújtotta be a kért információkat, és egyezett bele abba, hogy felvegyék a mintába. Tekintettel a válaszok alacsony számára, a független importőrök körében nem volt szükség mintavételre.

1.5.3. *Mintavétel az exportáló gyártók körében*

(31) Annak érdekében, hogy eldönthesse, szükséges-e a mintavétel, és ha igen, kiválaszthassa a mintát, a Bizottság felkérte a Kínában működő összes ismert exportáló gyártót az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott információk benyújtására. A Bizottság ezenfelül felkérte a Kínai Népköztársaság Európai Unió mellett működő képviseletét, hogy amennyiben még vannak olyan további exportáló gyártók, amelyek érdeklődést tanúsíthatnak a vizsgálatban való részvétel iránt, nevezze meg azokat, és/vagy vegye fel velük a kapcsolatot.

(32) Kilenc, az érintett országban működő exportáló gyártó nyújtotta be a kért információkat, és egyezett bele a mintába való felvételébe. Az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Bizottság az Unióba irányuló legnagyobb reprezentatív exportvolumen alapján három vállalatot vett fel a mintába, amely a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően megvizsgálható. E vállalatok az érintett termék uniós behozatalának több mint 90 %-át tették ki. Az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság valamennyi ismert érintett exportáló gyártó és az érintett ország hatóságai számára lehetőséget biztosított arra, hogy a mintavétellel kapcsolatos észrevételeket tegyenek. Észrevételek nem érkeztek.

1.6. **Egyedi vizsgálat**

(33) Hat kínai exportáló gyártót, amelyek az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése alapján egyedi vizsgálatot kérvényeztek, a Bizottság felkért, hogy töltse ki a kérdőívet. A határidőn belül azonban egyetlen exportáló gyártó sem nyújtott be kitöltött kérdőívet. Ezért a Bizottság egyetlen egyedi vizsgálat iránti kérelmet sem tudott megvizsgálni.

1.7. **Kitöltött kérdőívek és ellenőrző látogatások**

(34) A Bizottság kérdőívet küldött Kína kormányának (a továbbiakban: kínai kormány) az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja értelmében vett jelentős torzulások Kínában való fennállására vonatkozóan. Emellett az alaprendelet 7. cikke (2a) és (2b) bekezdésének értelmében vett nyersanyagokat érintő torzulásokra vonatkozó kérdőívet is küldött a kínai kormánynak.

(35) A Bizottság továbbá a mintában szereplő uniós gyártóknak, a kiválasztott importőröknek, a felhasználóknak, valamint a mintában szereplő exportáló gyártóknak küldött kérdőívet. A Bizottság ugyanezeket a kérdőíveket az eljárás megindításának napján hozzáférhetővé tette az interneten is ([4]).

(36) A Bizottságnak a mintában szereplő három uniós gyártó, a mintában nem szereplő hat uniós gyártó (makrokérdőív), egy független importőr, kilenc felhasználó, valamint három exportáló gyártó nyújtott be kitöltött kérdőívet.

(37) A Covid19-járvány kitörése, valamint a különböző tagállamok és harmadik országok által bevezetett korlátozó intézkedések miatt a Bizottság a vizsgálat ideiglenes szakaszában nem tudott az alaprendelet 16. cikke értelmében ellenőrző látogatásokat tenni. A Bizottság ehelyett az adatok egybevetésével távolról ellenőrizte az ideiglenes megállapításokhoz szükségesnek ítélt összes információt, összhangban a Covid19-járványnak a dömpingellenes és szubvencióellenes vizsgálatokra gyakorolt hatásáról szóló közleményével ([5]). A Bizottság a következő vállalkozások/felek esetében végzett távoli ellenőrzést:

Uniós gyártók

– Carcano Antonio Spa, (a továbbiakban: Carcano), Olaszország

– Eurofoil Luxembourg S.A. (a továbbiakban: Eurofoil), Luxembourg

– Hydro Aluminium Rolled Products GmbH (a továbbiakban: Hydro), Németország

([4]) https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2487

([5]) Közlemény a Covid19-járványnak a dömpingellenes és szubvencióellenes vizsgálatokra gyakorolt hatásáról (HL C 86/6., 2020.3.16.).

Kínai exportáló gyártók

– Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd. (a továbbiakban: Zhongji)

– Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd. (a továbbiakban: Donghai)

– Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd. (a továbbiakban: Xiamen)

1.8. **Vizsgálati időszak és figyelembe vett időszak**

(38) A dömpingre és a kárra vonatkozó vizsgálat a 2019. július 1. és 2020. június 30. közötti időszakot (a továbbiakban: vizsgálati időszak) ölelte fel. A kár felmérése szempontjából lényeges tendenciák vizsgálata a 2017. január 1. és a vizsgálati időszak vége közötti időszakra (a továbbiakban: figyelembe vett időszak) terjedt ki.

1.9. **Az Egyesült Királyság kilépése az Európai Unióból**

(39) Ebben az ügyben az Egyesült Királyság Európai Unióból való kilépését követő átmeneti időszakban indult meg az eljárás. Ezen átmeneti időszak alatt az Egyesült Királyságra továbbra is alkalmazandó volt az uniós jog. Az átmeneti időszak 2020. december 31-én ért véget. Következésképpen 2021. január 1-jétől az egyesült királyságbeli vállalatok és szervezetek már nem minősülnek érdekelt feleknek ebben az eljárásban. Összefoglalva: mivel az Egyesült Királyságra már nem alkalmazandó az uniós jog, a dömpingre és a kárra vonatkozó megállapítások az EU-27 piaci adatain alapulnak.

2. **AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK**

2.1. **Érintett termék**

(40) A jelen vizsgálat tárgyát képező termék: a jelenleg az ex 7607 11 19 KN-kód (TARIC-kódok: 7607 11 19 60 és 7607 11 19 91) alá tartozó, a Kínai Népköztársaságból származó, legfeljebb 0,021 mm vastagságú, alátét nélküli, hengerelt, de tovább nem megmunkált, 10 kg-ot meghaladó tömegű tekercsben kiszerelt továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák (a továbbiakban: érintett termék). A megadott KN- és TARIC-kódok csak tájékoztató jellegűek.

Nem tartoznak a vizsgált termék körébe a következő termékek:

– a legalább 0,008 mm és legfeljebb 0,018 mm vastagságú, alátét nélküli, hengerelt, de tovább nem megmunkált, legfeljebb 650 mm-es szélességű és 10 kg-ot meghaladó tömegű tekercsekben kiszerelt háztartási alumíniumfólia;

– a legalább 0,007 mm és kevesebb, mint 0,008 mm vastagságú, tetszőleges szélességű tekercsben kiszerelt, lágyított vagy nem lágyított háztartási alumíniumfólia;

– a legalább 0,008 mm és legfeljebb 0,018 mm vastagságú, 650 mm-t meghaladó szélességű tekercsekben kiszerelt, lágyított vagy nem lágyított háztartási alumíniumfólia;

– a legalább 0,018 mm és legfeljebb 0,021 mm vastagságú, tetszőleges szélességű tekercsben kiszerelt, lágyított vagy nem lágyított háztartási alumíniumfólia.

(41) A továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat óriástekercsekben szállítják, majd egy átalakító berendezésen kezelik (laminálás, bevonás, lakkozás, extrudálás (nyomtatás), formázás). Az átalakítást követően a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat számos területen használják, többek között az élelmiszer-, gyógyszer- és kozmetikai iparban, dohánytermékek csomagolására, valamint építőanyagok alkotóelemeként.

(42) A továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák előállítása: először a felhevített alumíniumöntecseket (meleghengerléssel) 2–4 mm közötti vastagságú tekercsekké hengerlik. Ezután a tekercseket egymást követően több alkalommal hideghengerlik a kívánt fóliavastagság eléréséig. A fóliahengerlés másik lehetséges módja a folyamatosan öntés, amelynél kimarad az öntecsszakasz, és az olvadt fémet közvetlenül egy vastag csíkká alakítják, amelyet ezután feltekernek abba a tekercsbe, amelyből ezt követően a fóliát hengerlik.

2.2. **A hasonló termék**

(43) A vizsgálat rámutatott arra, hogy a következő termékek azonos alapvető fizikai, kémiai és műszaki tulajdonságokkal rendelkeznek, és alapvető felhasználási területeik is megegyeznek:

– az érintett termék,

– a Kínában gyártott és a kínai belföldi piacon értékesített termék, valamint

– az uniós gazdasági ágazat által az Unióban gyártott és értékesített termék.

(44) A Bizottság az eljárás e szakaszában úgy határozott, hogy ezek a termékek ezért az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében hasonló termékek.

2.3. **A termékkört érintő állítások**

(45) Több fél nyújtott be a következő termékeknek a termékkörből való kizárására irányuló kérelmet: 6 mikronnál kisebb vastagságú továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák, valamint elektromos járművek akkumulátoraiban használatos továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák.

2.3.1. *6 mikronnál kisebb vastagságú, továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák*

(46) Számos felhasználó, többek között a Walki, a Gascogne és az Alupol azt állította, hogy az uniós gyártók nem kínálnak 6 mikronnál kisebb vastagságú továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliát. Ezt állítólag az bizonyítja, hogy az uniós gyártók nem reklámozzák ezeket a termékeket a weboldalukon és a prospektusaikban, valamint az e termékekre leadott megrendeléseket visszautasítják. Az uniós gyártók nem is érdekeltek abban, hogy 6 mikronnál kisebb vastagságú továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliát kínáljanak, mivel termelési kapacitásaikat lekötik az egyéb termékre leadott megrendelések, figyelembe véve a gépjármű-akkumulátorokban használatos fóliák iránti várható keresletet is. Az uniós gyártók nincsenek abban a helyzetben, hogy az igényelt „kereskedelmi" minőséget nyújtani tudják, különösen ami a porozitást/áteresztőképességet illeti, amelyet az anyagban négyzetméterenként maximálisan jelenlévő apró lyukak számával mérnek. A vékonyabb továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák használata ezenkívül környezetbarátabb, ami egy másik amellett szóló érv, hogy azokat a Bizottság kizárja a termékkörből.

(47) Ezen túlmenően a Tetrapak és a Huthamäki felhasználók azzal érveltek, hogy az uniós gazdasági ágazat csak korlátozottan képes vékonyabb továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat beszállítani.

(48) A Bizottság felkérte mind a kilenc, a vizsgálatban együttműködő felhasználót, hogy határozzák meg a 6 mikronnál kisebb vastagságú továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák iránti jelenlegi keresletüket és beszerzési forrásaikat. Csak egy felhasználó erősítette meg, hogy a vizsgálati időszak alatt egyetlen kínai gyártótól vásárolt akkora mennyiségben 6 mikronnál kisebb vastagságú továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat, amely meghaladta a kereskedelmi célú termelés mennyiségi küszöbét. Ugyanakkor még e felhasználó esetében is a 6 mikronnál kisebb vastagságú továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák az összes továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfólia teljes felhasználásának csak elenyésző hányadát tették ki. A többi felhasználó csak azt jelezte, hogy kaptak az ügyfeleiktől 6 mikronnál kisebb vastagságú továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat is magukban foglaló termékekre vonatkozó megkereséseket, amelyek eredményeként próbarendeléseket adtak le mind a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák uniós ágazata, mind pedig kínai gyártók felé a vizsgálati időszakot követően.

(49) A válaszok arra utaltak, hogy a 6 mikronnál kisebb vastagságú továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák iránti kereslet csak nemrégiben kezdődött, és növekvő tendenciát mutat. Amint azt az (50) preambulumbekezdésben említettük, az elmúlt tíz évben mutatkozott rá némi korlátozott igény, de nem állapítható meg egyértelmű tendencia. Ez összhangban van az uniós gyártók magyarázataival, miszerint fokozatos elmozdulás tapasztalható a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák vékonyabb változatai irányába: a múltbéli 7–8 mikronos alsó tartomány helyett a 6–6,35 mikronos kezd szabványossá válni számos alkalmazási mód esetében.

(50) Noha az uniós gyártók körében végzett felmérés kimutatta, hogy – a közvetlen tárgyalásokon kívül – jelenleg egyikük sem forgalmaz aktívan 6 mikronnál kisebb vastagságú továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat, a Bizottság bőséges bizonyítékot gyűjtött össze arra vonatkozóan, hogy az uniós gyártók képesek a szóban forgó termékváltozatot előállítani. Idetartozik a teszttekercsek vizsgálati időszakot követő előállítása, amely a termékvizsgálati dokumentáció szerint kielégítette a vásárló műszaki követelményeit. Ezenkívül a Bizottság meg tudta erősíteni, hogy a vizsgálati időszakot megelőző tíz évben a különböző uniós gyártók kereskedelmi léptékű termelési mennyiségeket értékesítettek a 6 mikronnál kisebb vastagságú továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákból, még ha korlátozott mértékben is. A Bizottság a minőségellenőrzésbe eszközölt beruházásokat is megfigyelt. A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy az uniós gazdasági ágazat képes a piaci keresletet kielégítő minőséget biztosítani.

(51) Másodszor: a 6 mikronnál kisebb vastagságú továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák gyártásának kapacitási korlátját a folyamat utolsó lépése, vagyis a hengerművek jelentik. A Bizottság ezért elemezte a különféle uniós gyártók ezen utolsó lépésben meglévő kapacitását, figyelembe véve a különböző gyártási lépések során más termékek iránt felmerülő keresletet is. Az összes mintában szereplő uniós gyártó elegendő szabad kapacitással rendelkezik ahhoz, hogy a képes legyen 6 mikronnál kisebb vastagságú továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat előállítani, még akkor is, ha a jövőben nő a gépjármű-akkumulátorokban használatos fóliák iránti kereslet. A Bizottság ezért nem tudta megerősíteni, hogy fennállna ellátási hiány kockázata abban az esetben, ha nőne a 6 mikronnál kisebb vastagságú továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák iránti kereslet.

(52) Harmadszor: ami azt az érvelést illeti, hogy a vékonyabb továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák használata környezetbarátabb, a Bizottság emlékeztetett arra, hogy a vámok formájában megnyilvánuló piacvédelmi intézkedéseknek nem az adott termék behozatalának megakadályozása a célja, hanem annak biztosítása, hogy e behozatalra kárt nem okozó árak mellett kerüljön sor. A Bizottság emlékeztetett arra is, hogy az uniós gyártók – a fenti (50) preambulumbekezdés ismertetettek szerint – képesek 6 mikronnál kisebb vastagságú továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák előállítására.

(53) Végül, ami a Tetrapak és Huthamäki korlátozott kínálattal kapcsolatos érvelését illeti, a vizsgálat feltárta, hogy az uniós gazdasági ágazat 6 mikronnál kisebb vastagságú továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák gyártására meglévő kapacitása lényegesen nagyobb, mint a kereslet.

(54) A fenti megfontolásokra tekintettel a Bizottság ideiglenesen elutasította az arra irányuló kérelmet, hogy a 6 mikronnál kisebb vastagságú továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat kizárja a vizsgált termék köréből.

2.3.2. *Gépjármű-akkumulátorokban használatos továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák*

(55) Az egyik érdekelt fél, a Xiamen, a következő okokból kérte a gépjármű-akkumulátorokban használatos alumíniumfóliák kizárását:

– A gépjármű-akkumulátorokban használatos alumíniumfóliák erőteljesen eltérő, más rendeltetésű termékek, mivel azok az 1050/1060/1100/3003 ötvözetekből készülnek, míg a csomagolóanyagként alkalmazott továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák előállításához használt főbb ötvözetek a 8079/8011;

– a gyártóberendezések és gyártási folyamatok eltérőek, amelyek eredményeként mindkét oldalon fényes felület jön létre, szemben a többi továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfólia felületével, amelyek egyik fele matt, míg a másik fényes. Ez egyúttal eltérő termelési költségeket és eladási árakat eredményez;

– nem az uniós gyártók gyártják; valamint

– jelenleg nem exportálják az EU-ba.

(56) Válaszként a Bizottság először megjegyezte, hogy az adott érdekelt fél által megnevezett ötvözetek azonos jellemzőkkel rendelkeznek, mivel mindegyik több mint 98 % alumíniumot tartalmaz, és a panasz nem korlátozódik egyetlen konkrét ötvözetre. Az a tény, hogy különböző termékváltozatok esetében eltérő ötvözeteket alkalmaznak, nem szokatlan, és nem szolgálhat kizárási kritériumként.

(57) Másodszor, az egyik oldalon fényes, a másikon matt felület annak a következménye, hogy az utolsó hengerműben két réteget összehengerelnek, aminek következtében a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák egymás felé néző oldalai a hengerlést követően mattak lesznek. A panasz megemlíti ezt a gyártási módszert, és kifejezetten kijelenti, hogy ha az ügyfél úgy kívánja, a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák mindkét oldalának felülete lehet fényes ([6]). Tehát az a tény, hogy a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat gépjármű-akkumulátorokban való használatra szánják, nem indokolhatja a termékkörből való kizárásukat, mivel e termékek fizikai jellemzői azonosak. Ugyanez vonatkozik az egyrétegű hengerlés miatti magasabb költségekre is.

(58) Harmadszor: az elektromos autókhoz való akkumulátorok uniós gyártása még gyerekcipőben jár. A Bizottság bizonyítékokat gyűjtött, amelyek alátámasztják, hogy az uniós gyártók előkészületeket tesznek annak érdekében, hogy képesek legyenek kielégíteni e feltörekvőben lévő piaci szegmens támasztotta keresletet. Ezenkívül az érv ellentmond a Walki 6 mikronnál kisebb vastagságú továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák kizárásával kapcsolatos állításának, miszerint az uniós gazdasági ágazat olyannyira a gépjármű-akkumulátorokban használatos fóliákra összpontosíthat, hogy potenciálisan nem állna érdekében elegendő termelési kapacitást szentelni a 6 mikronnál kisebb vastagságú továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliáknak.

(59) Negyedszer: az a tény, hogy jelenleg nincs jelentős Kínából érkező export azt tükrözi, hogy az elektromos járművek akkumulátorainak gyártása még gyermekcipőben jár az EU-ban, és ez tehát nem életszerű érv a kizárás mellett.

(60) Az elemzés kimutatta, hogy az elektromos autók akkumulátoraihoz használatos továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák gyakorlatilag a vizsgálat meghatározott termékkörébe esnek.

(61) A fenti megfontolásokra tekintettel a Bizottság ideiglenesen elutasította az arra irányuló kérelmet, hogy az elektromos gépjármű-akkumulátorokban használatos továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat kizárja a vizsgálat termékköréből.

([6]) A panasz egységes szerkezetbe foglalt változata, 13. o.

3. DÖMPING

3.1. Az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése szerinti eljárás a rendes érték megállapításához

(62) Az eljárás megindításakor rendelkezésre álló bizonyíték azt mutatta, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja értelmében jelentős torzulások állnak fenn Kínában. A Bizottság ezért helyénvalónak ítélte, hogy a vizsgálatot az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének figyelembevételével megindítsa.

(63) Az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének lehetséges alkalmazásához szükséges adatok összegyűjtése érdekében a Bizottság az érintett országban működő valamennyi exportáló gyártót felkérte arra, hogy bocsássanak rendelkezésre a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák előállításához felhasznált inputokra vonatkozó információkat. A kért információkat hét exportáló gyártó nyújtotta be.

(64) Ezenkívül a Bizottság felkérte az érdekelt feleket, hogy az eljárás megindításáról szóló értesítésnek az Európai Unió Hivatalos Lapjában való közzétételétől számított 37 napon belül ismertessék álláspontjukat és szolgáltassanak információkat az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése alkalmazását illetően, és mindezt támasszák alá bizonyítékokkal.

(65) Az eljárás megindításáról szóló értesítés 5.3.2. pontjában a Bizottság arról tájékoztatta az érdekelt feleket, hogy az adott szakaszban rendelkezésre álló információk alapján, az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontjával összhangban Törökország és Brazília megfelelő reprezentatív országok lehetnek. A Bizottság azt is jelezte, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) bekezdésének első franciabekezdésében foglalt kritériumokkal összhangban további potenciálisan megfelelő reprezentatív országokat is megvizsgál.

(66) A Bizottság 2020. november 25-én a rendes érték megállapításához használandó forrásokra vonatkozóan kiadott egy első feljegyzést (a továbbiakban: első feljegyzés), amelynek útján tájékoztatta az érdekelt feleket azokról a releváns forrásokról, amelyeket a rendes érték meghatározásához fel kívánt használni. E feljegyzésben a Bizottság teljeskörűen – többek között az alapanyagokra, a munkaerőre és az energiára is kiterjedően – felsorolta azokat a termelési tényezőket, amelyeket a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák előállításához felhasználnak. Ezenkívül a Bizottság Brazíliát, Oroszországot és Törökországot azonosította megfelelő reprezentatív országként. A Bizottság az összes érdekelt félnek lehetőséget biztosított észrevételeik megtételére. A Bizottság a mintában szereplő valamennyi exportáló gyártótól kapott észrevételeket.

(67) 2021. március 17-én, a beérkezett észrevételek elemzését követően a Bizottság kibocsátott egy második, a rendes érték megállapításához felhasznált forrásokról szóló feljegyzést (a továbbiakban: második feljegyzés) (az első feljegyzés és a második feljegyzés a továbbiakban együttesen: feljegyzések). A második feljegyzésben a Bizottság frissítette a termelési tényezők jegyzékét, és tájékoztatta az érdekelt feleket, hogy Törökországot kívánja az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának első franciabekezdése szerinti reprezentatív országként használni. Emellett tájékoztatta az érdekelt feleket, hogy az értékesítési, általános és igazgatási költségeket (a továbbiakban: SGA-költségek), valamint a nyereséget az extrudált alumíniumtermékek törökországi gyártóinak nyilvánosan elérhető éves beszámolói alapján állapítja meg. A Bizottság felkérte az érdekelt feleket, hogy tegyenek észrevételt ezzel kapcsolatban. A Bizottság a mintában szereplő valamennyi exportáló gyártótól kapott észrevételeket.

(68) A második feljegyzésre vonatkozóan érkezett észrevételek és információk elemzése után a Bizottság ideiglenesen arra a következtetésre jutott, hogy Törökország tekinthető megfelelő reprezentatív országnak, és a rendes érték megállapításához szükséges torzulatlan árakat és költségeket onnan szerzi majd be. E választás mögöttes okait az alábbi 3.4. szakasz részletesen ismerteti.

3.2. Az alaprendelet 18. cikkének alkalmazása

(69) A Bizottság a vizsgálatnak az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja szerinti megindításakor két kérdőívet küldött a kínai kormánynak a torzulások fennállásával kapcsolatban. A kínai kormány azonban egyikre sem nyújtott be választ. A Bizottság a 2020. december 8-i szóbeli jegyzékben tájékoztatta a kínai kormányt, hogy az alaprendelet 18. cikkének rendelkezéseit szándékozza alkalmazni az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése értelmében vett jelentős torzulásoknak a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák kínai belföldi piacán való lehetséges fennállása, valamint az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése értelmében vett nyersanyagpiaci torzulások lehetséges fennállása tekintetében. A Bizottság felkérte a kínai kormányt, hogy tegyen észrevételeket a 18. cikk alkalmazásával kapcsolatosan. Észrevételek nem érkeztek.

3.3. **Rendes érték**

(70) Az alaprendelet 2. cikkének (1) bekezdése szerint „*[a] rendes érték rendszerint az exportáló országban a független vevők által a szokásos kereskedelmi forgalom keretében ténylegesen fizetett vagy fizetendő árakon alapszik*”.

(71) Az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja szerint ugyanakkor „*[a]bban az esetben, ha […] megállapítást nyer, hogy az exportáló országban fennálló, b) pont szerinti jelentős torzulások következtében nem helyénvaló az exportáló országbeli belföldi árak és költségek alkalmazása, a rendes értéket a torzulásoktól mentes árakat vagy referenciaértékeket tükröző előállítási és értékesítési költségek alapján kell képezni*”, és annak „*tartalmaznia kell az igazgatási, értékesítési és általános költségek, valamint a nyereség torzulástól mentes és észszerű összegét*” („*az igazgatási, értékesítési és általános költségek*” a továbbiakban: SGA-költségek).

(72) Az alábbiakban található részletes magyarázat szerint a Bizottság e vizsgálatban a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján – a kínai kormány együttműködésének hiányára is tekintettel – arra a következtetésre jutott, hogy indokolt az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alkalmazása.

3.3.1. *Jelentős torzulások fennállása*

3.3.1.1. Bevezetés

(73) Az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja szerint a „jelentős torzulások azok a torzulások, amelyek akkor következnek be, ha a jelentett árak vagy költségek – a nyersanyag- és energiaköltségeket is beleértve – jelentős kormányzati beavatkozás hatására nem szabadpiaci erőviszonyok eredményei. A jelentős torzulások fennállásának értékelése során – többek között – figyelembe kell venni a következők közül egy vagy több elem lehetséges hatását:

– a kérdéses piacot jelentős mértékben olyan vállalkozások szolgálják ki, amelyek az exportáló ország hatóságainak tulajdonában vannak, ellenőrzése vagy szakpolitikai felügyelete vagy irányítása alatt állnak;

– az állami jelenlét a vállalatokban lehetővé teszi az állam számára, hogy befolyást gyakoroljon az árak és a költségek tekintetében;

– a belföldi beszállítókat előnyben részesítő vagy a szabadpiaci erőviszonyokat más módon befolyásoló közpolitikák vagy intézkedések;

– a csődeljárási, a társasági jogi és a tulajdonjogi jogszabályok hiánya, diszkriminatív alkalmazása vagy nem megfelelő érvényesítése;

– a bérköltségek torzult volta;

– közpolitikai célokat megvalósító vagy az államtól más tekintetben nem függetlenül tevékenykedő intézmények által nyújtott finanszírozás vehető igénybe.

(74) Mivel a 2. cikk (6a) bekezdésének b) pontjában felsorolt elemeknek nem együttesen kell fennállniuk, a jelentős torzulások fennállásának megállapításához nem szükséges mindegyik elemet megvizsgálni. Emellett bizonyos esetekben ugyanazok a ténybeli körülmények több felsorolt elem fennállásának megállapításához is felhasználhatók. Mindazonáltal a 2. cikk (6a) bekezdésének a) pontja értelmében vett jelentős torzulások fennállására vonatkozó következtetést az összes rendelkezésre álló bizonyíték alapján kell megfogalmazni. A torzulások fennállására vonatkozó általános értékelés során figyelembe vehetők az exportáló országot jellemző általános összefüggések és körülmények is, különösen olyan esetekben, amikor az exportáló ország gazdasági és közigazgatási berendezkedésének alapelemeiből fakadóan a kormányzat olyan alapvető hatáskörökkel rendelkezik, amelyek segítségével érdemben beavatkozhat a gazdaságba, és ennek hatására az árak és a költségek nem a piaci erőviszonyok szabad alakulásának eredményeként jönnek létre.

(75) Az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének c) pontja úgy rendelkezik, hogy „*[a]mennyiben a Bizottság megalapozott jelzésekkel rendelkezik a b) pontban említettek szerinti torzulások egy adott országban vagy az ország egy adott ágazatában való fennállásáról, és amennyiben az e rendelet eredményes alkalmazása szempontjából helyénvaló, a Bizottságnak jelentést kell készítenie, nyilvánosságra hoznia és rendszeresen frissítenie, amelyben leírja a b) pontban említett piaci körülményeket az adott országban vagy ágazatban*”.

(76) E rendelkezés alapján a Bizottság összeállított Kínáról egy országjelentést (a továbbiakban: jelentés) ([7]), amely bemutatja, hogy a kormányzat számos szinten jelentős mértékben beavatkozik a gazdaság működésébe, és ezzel torzulásokat idéz elő különösen több fontos termelési tényező (például a földterület, az energia, a tőke, a nyersanyagok és a munkaerő) esetében, illetve meghatározott ágazatokban (például az acél- és a vegyiparban). A Bizottság a jelentést az eljárás megindításakor elhelyezte a vizsgálat ügyiratai között. Emellett a panasz is tartalmazott néhány olyan releváns bizonyítékot, amely kiegészíti a jelentésben foglaltakat. Az érdekelt felek az eljárás megindításakor felkérést kaptak arra, hogy cáfolják, észrevételezzék vagy egészítsék ki a vizsgálat iratai között található bizonyítékokat.

(77) A panasz a kínai alumíniumágazat helyzetét elemző további tanulmányokkal és jelentésekkel kapcsolatos információkat tartalmazott. Először is: a panaszos a „Measuring distortions in international markets – The aluminium value chain" („A nemzetközi piacokon tapasztalható torzulások mérése – Az alumíniumipari értéklánc") című OECD-tanulmányt (a továbbiakban: OECD-tanulmány) ([8]) említette, amely részletesen elemzi az alumíniumágazat vállalkozásainak biztosított pénzügyi támogatások kérdését. Amint azt a panaszosok megjegyezték, az OECD-tanulmány alapján a nemvasfémágazat 2016–2020 közötti időszakban történő fejlesztésére vonatkozó kínai terv – többek között – védintézkedések meghozatalára szólít fel a pénzügyi és adótámogatások kiterjesztése révén, ideértve a vállalati mentőcsomagokat és a nemteljesítő hitelek esetében nyújtott támogatást is. Másodszor: a panaszosok hivatkoztak a WV Metalle, egy német nemvasfémágazati szövetség számára készített, 2017. április 24-i jelentésre ([9]) (a továbbiakban: WV Metalle-jelentés), amely alátámasztja a jelentésben, valamint az OECD-tanulmányban tett ténymegállapításokat. Ráadásul a panaszosok arra is rámutattak, hogy egy nemrég lefolytatott, a Kínai Népköztársaságból származó egyes alumíniumfólia-tekercsek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vámmal kapcsolatos hatályvesztési felülvizsgálatban ([10]) a Bizottság megerősítette az alumínium árát érintő jelentős torzulások fennállását, és úgy vélték, hogy e ténymegállapítás nem korlátozódik az adott vizsgálatban érintett termékre, hanem a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákra is érvényes, mivel azok ugyanazon alapanyag felhasználásával és azonos gyártási eljárásokkal készülnek. Végül pedig a panaszosok hivatkoznak az Egyesült Államok Kereskedelmi Minisztériumának a kínai alumíniumfóliával kapcsolatos, 2018-ban lezárult szubvencióellenes vizsgálatára ([11]), amely megállapította, hogy a kínai kormány támogatja a kínai alumíniumfólia-ágazatot és az kohóalumínium-gyártást.

(78) A (69) preambulumbekezdésben foglaltak szerint a kínai kormánytól az eljárás megindításának szakaszában nem érkezett olyan észrevétel vagy bizonyíték, amely alátámasztotta vagy cáfolta volna az ügy irataiban, ezen belül a jelentésben meglévő, valamint a panaszos által ezek kiegészítéseképpen nyújtott bizonyítékokat arra vonatkozóan, hogy jelentős torzulások állnak fenn, és/vagy a szóban forgó ügyben helyénvaló az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alkalmazása. A Bizottság az ezzel kapcsolatban számos érdekelt féltől kapott észrevételekkel az alábbi 3.3.1.11. szakaszban foglalkozik.

(79) A Bizottság megvizsgálta, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja értelmében fennálló jelentős torzulások figyelembevételével helyénvaló-e vagy sem a Kínában érvényes belföldi árak és költségek alkalmazása. A Bizottság ezt a vizsgálatot a vizsgálat iratai között megtalálható, köztük a jelentésben foglalt bizonyítékokra alapozta, amelyek nyilvánosan hozzáférhető forrásokból származnak. Az elvégzett elemzés általában véve a kínai gazdaságba való jelentős mértékű kormányzati beavatkozással, valamint konkrétan az érintett gazdasági ágazat és az érintett termék piacának sajátos helyzetével foglalkozott. A Bizottság ezeket a bizonyítékokat kiegészítette saját kutatásával. E kutatás azokat a különböző kritériumokat vizsgálta, amelyek a Kínában fennálló jelentős torzulások alátámasztása szempontjából relevánsak.

([7]) Bizottsági szolgálati munkadokumentum piacvédelmi vizsgálatokhoz a Kínai Népköztársaság gazdaságának jelentős torzulásairól, 2017. december 20., SWD(2017) 483 final/2.

([8]) OECD (2019), Measuring distortions in international markets: the aluminium value chain (A nemzetközi piacokon tapasztalható torzulások mérése – Az alumíniumipari értéklánc), OECD Trade Policy Papers, 218. szám, OECD Publishing, Párizs, https://doi.org/10.1787/c82911ab-en (legutóbbi hozzáférés: 2020. szeptember 03.).

([9]) Think!Desk China Consulting & Research, zárójelentés: Analysis of Market Distortions in the Chinese Non-Ferrous Metals Industry (A kínai nemvasfémágazat piaci torzulásainak elemzése), 2017. április 24. (a panasz 2A.6. melléklete).

([10]) A Bizottság (EU) 2019/915 végrehajtási rendelete (2019. június 4.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes alumíniumfólia-tekercsek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámnak az (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követő kivetéséről (HL L 146., 2019.6.5., 63. o.).

([11]) Certain Aluminium Foil from the People's Republic of China: Amended Final Affirmative Countervailing Duty Determination and Countervailing Duty Order (A Kínai Népköztársaságból származó egyes alumíniumfóliák: kiegyenlítő vám módosított végleges megállapítása és kiegyenlítő vámról szóló rendelkezés), 83 Federal Register 17.360 (az Egyesült Államok Szövetségi Közlönye 83. kötetének 17.360. oldala, az Egyesült Államok Kereskedelmi Minisztériuma, 2018. április 19.) (lásd a panasz 2A.2. mellékletét).

3.3.1.2. A kínai belföldi árakat és költségeket befolyásoló jelentős torzulások

(80) A kínai gazdasági rendszer a „*szocialista piacgazdaság*" koncepcióján alapul. Ez a kínai alkotmányban is rögzített koncepció határozza meg a kínai gazdaságirányítást. Alapelve, hogy „*a termelőeszközök állami tulajdonban, azaz a nép egészének tulajdonában és a dolgozók kollektív tulajdonában vannak*". Az állami tulajdonon alapuló gazdaság „*a nemzetgazdaság első számú motorja*", és az államnak feladata a gazdaság „*konszolidációjának és növekedésének biztosítása*" ([12]). Következésképpen Kína általános gazdasági berendezkedése nemhogy lehetővé teszi, hanem kifejezetten megköveteli a gazdaságba való jelentős kormányzati beavatkozást. Az állami tulajdon magántulajdonnal szembeni elsőbbsége az egész jogrendszerben megfigyelhető, és minden fontosabb jogszabályban hangsúlyosan, általános elvként jelenik meg. Jó példa erre a kínai ingatlantörvény, amely a szocializmus kezdeti szakaszára hivatkozva az államot olyan alapvető gazdasági rendszer fenntartásával bízza meg, amelyben uralkodó szerepet játszik az állami tulajdon. A jogrendszer megtűr más tulajdoni formákat is, de azoknak az állami tulajdon mellett kell fejlődniük ([13]).

(81) A kínai jog szerint a szocialista piacgazdaság fejlesztése a Kínai Kommunista Párt (KKP) vezetésével történik. A kínai állam és a KKP struktúrái minden szinten – jogi, intézményi és személyi szinten is – egymásba fonódva olyan felépítményt alkotnak, amelyben a KKP és az állam szerepei nem különböztethetők meg. A kínai alkotmány 2018. márciusi módosítását követően az alkotmány 1. cikkében való megerősítés révén még hangsúlyosabbá vált a KKP vezető szerepe. A módosítás a cikk korábbi első mondata mögé, amely szerint „*[a] Kínai Népköztársaság alaprendszere a szocialista rendszer*", beillesztett egy új második mondatot, amely szerint „*[a] kínai típusú szocializmus meghatározó eleme a Kínai Kommunista Párt vezető szerepe*" ([14]). Ez jól szemlélteti, hogy a KKP milyen mértékben gyakorol megkérdőjelezhetetlen és egyre nagyobb mértékű ellenőrzést a kínai gazdasági rendszer felett. Ez a vezető szerep és ellenőrzés alapvető ismérve a kínai rendszernek, és túlmutat a más országokban megszokott helyzeten, ahol a kormány a szabadpiaci erők működése mellett lát el általános makrogazdasági szabályozó szerepet.

(82) A kínai állam intervencionista gazdaságpolitikát követve valósítja meg céljait, amelyek a KKP politikai programjában foglaltakkal esnek egybe, ahelyett hogy a szabadpiacon uralkodó gazdasági viszonyokat tükröznék ([15]). A kínai hatóságok által alkalmazott intervencionista gazdaságpolitikai eszközök sokrétűek, és az ipartervezésre, a pénzügyi rendszerre és a szabályozási környezet szintjére egyaránt kiterjednek.

(83) Először: az állam által gyakorolt ellenőrzés általános szintjén a kínai gazdaság fejlődési irányát az ipartervezés összetett rendszere határozza meg, amely kihat az országban zajló valamennyi gazdasági tevékenységre. A tervek áthatják a gazdasági ágazatok és a horizontális politikák bonyolult szövevényét, és a kormányzat minden szintjén jelen vannak. A tartományi szintű tervek részletesek, míg az országos szintűek általánosabb célokat tűznek ki. A tervek emellett meghatározzák az érintett gazdasági ágazatok támogatásának eszközeit, valamint a célkitűzések megvalósításának időkereteit is. Egyes tervek még mindig rögzítenek konkrét kimeneti célokat, a korábbi tervezési ciklusokban pedig jellemzően ez volt a helyzet. A tervek a kormányzati prioritásoknak megfelelően kijelölik, hogy mely konkrét ipari ágazatokat és/vagy projekteket kell pozitív vagy negatív prioritásnak tekinteni, és milyen konkrét fejlesztési célokat kell velük kapcsolatban teljesíteni (iparkorszerűsítés, nemzetközi terjeszkedés stb.). A gazdasági szereplőknek – a magán- és az állami tulajdonban lévőknek egyaránt – lényegében a tervrendszer által megszabott realitáshoz kell igazítaniuk üzleti tevékenységüket. Ez nem csupán a tervek kötelező jellege miatt van így, hanem azért is, mert az illetékes kínai hatóságok a kormányzat valamennyi szintjén a tervek szerint járnak el, és hatáskörüket ennek megfelelően gyakorolva kényszerítik a gazdasági szereplőket a tervekben lefektetett prioritások betartására (lásd még az alábbi 3.3.1.5. szakaszt) ([16]).

([12]) Jelentés: 2. fejezet, 6-7. o.
([13]) Jelentés: 2. fejezet, 10. o.
([14]) Megtekinthető a következő internetcímen: http://www.fdi.gov.cn/1800000121_39_4866_0_7.html (legutóbbi hozzáférés: 2020. szeptember 8.).
([15]) Jelentés: 2. fejezet, 20–21. o.
([16]) Jelentés: 3. fejezet, 41. és 73–74. o.

(84) Másodszor: a pénzügyi források elosztásának szintjén Kína pénzügyi rendszerét állami tulajdonú kereskedelmi bankok uralják. Ezeknek a bankoknak a hitelezési politikájuk kialakításakor és végrehajtásakor a kormányzat iparpolitikai célkitűzéseihez kell igazodniuk, ahelyett, hogy elsődlegesen az adott projekt gazdasági megalapozottságát értékelnék (lásd még az alábbi 3.3.1.8. szakaszt) ([17]). Ugyanez mondható el a kínai pénzügyi rendszer többi eleméről, például a részvénypiacokról, a kötvénypiacokról, a magántőkepiacokról stb. is. A pénzügyi rendszer ezen, a bankszektortól különböző szegmenseiről is elmondható, hogy intézményi berendezkedésük és tevékenységük nem a pénzügyi piacok hatékony működését szolgálja, hanem az állam és a KKP számára biztosítja az ellenőrzés és a beavatkozás lehetőségét ([18]).

(85) Harmadszor: a szabályozási környezet szintjén az államnak a gazdaságba való beavatkozása sokféle formában jelenik meg. Például a közbeszerzési szabályokat rendszeresen használják fel a gazdasági hatékonyságtól eltérő szakpolitikai célok érdekében, ami akadályozza a piacközpontú elvek érvényesülését e téren. A vonatkozó jogszabályok kifejezetten úgy rendelkeznek, hogy a közbeszerzés végrehajtásának célja az állami szakpolitikák által meghatározott célok elérése. E célok jellege azonban nincs meghatározva, így a döntéshozó szervek széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek ([19]). A kínai kormány a beruházások terén is jelentős irányítást és befolyást gyakorol az állami és a magánberuházások célja és volumene fölött egyaránt. A hatóságok az iparpolitikai célok – például a legfontosabb ágazatok fölötti állami irányítás fenntartása vagy a belföldi ipar megerősítése – támogatásának fontos eszközeként használják a befektetésátvilágítást, valamint a befektetésekhez kapcsolódó különböző ösztönzőket, korlátozásokat és tiltásokat ([20]).

(86) Összefoglalva: a kínai gazdasági modell olyan alapelveken nyugszik, amelyek biztosítják és ösztönzik a sokrétű kormányzati beavatkozást. A jelentős mértékű kormányzati beavatkozás ellentétes a piaci erők szabad érvényesülésével, ennélfogva a piaci elveknek megfelelő erőforrás-elosztáshoz képest torzulásokat eredményez ([21]).

3.3.1.3. Jelentős torzulások az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése b) pontjának első franciabekezdése szerint: a kérdéses piacot jelentős mértékben olyan vállalkozások szolgálják ki, amelyek az exportáló ország hatóságainak tulajdonában vannak, ellenőrzése vagy szakpolitikai felügyelete vagy irányítása alatt állnak

(87) Kínában az állam tulajdonában, ellenőrzése és/vagy szakpolitikai felügyelete vagy irányítása alatt működő vállalkozások a gazdaság alapvető részét képezik.

(88) A kínai kormány és a KKP olyan struktúrákat tart fenn, amelyekkel biztosítja folyamatos befolyását a vállalatok, különösen pedig az állami tulajdonú vállalatok felett. Az állam (és sok tekintetben a KKP) nem csupán megfogalmazza az általános gazdaságpolitikát és tevékenyen felügyeli annak az egyes állami tulajdonú vállalatoknál történő végrehajtását, hanem jogot formál arra is, hogy részt vegyen az állami tulajdonú vállalatok operatív döntéshozatalában. Ennek jellemző eszközei a kádereknek a kormányzati hatóságok és az állami tulajdonú vállalatok közötti rotációja, a párttagok jelenléte az állami tulajdonú vállalatok irányító szerveiben és a párt alapszervezeteinek jelenléte a vállalatokon belül (lásd még a 3.3.1.4. szakaszt), valamint az állami tulajdonú vállalatok struktúrájának alakítása ([22]). Cserében az állami tulajdonú vállalatok különleges státuszt élveznek a kínai gazdaságon belül, ami több gazdasági előnyt is jelent a számukra, például védelmet a versennyel szemben és kedvezményes hozzáférést a releváns inputokhoz (köztük a finanszírozáshoz) ([23]). Az alumíniumágazatban működő vállalatok feletti kormányzati ellenőrzésre utaló tényezőket a 3.3.1.5. szakasz elemzi részletesebben.

([17]) Jelentés: 6. fejezet, 120–121. o.
([18]) Jelentés: 6. fejezet, 122–135. o.
([19]) Jelentés: 7. fejezet, 167–168. o.
([20]) Jelentés: 8. fejezet, 169–170. és 200–201. o.
([21]) Jelentés: 2. fejezet, 15–16. o.; 4. fejezet, 50. és 84. o.; 5. fejezet, 108–109. o.
([22]) Jelentés: 3. fejezet, 22–24. o.; 5. fejezet, 97–108. o.
([23]) Jelentés: 5. fejezet, 104–9. o.

(89) Az OECD tanulmánya, amelyet a panaszos bizonyítékként nyújtott be, említést tesz olyan, az alumíniumágazatban működő állami tulajdonú vállalatokról, amelyek a szabályozó hatóságnak benyújtott dokumentumaikban kifejezetten hangsúlyozzák, hogyan befolyásolja az állami tulajdon a vonatkozó iparpolitikákat, valamint azt, hogyan válik az állami tulajdon kormányzati támogatássá. Az egyik állami tulajdonú vállalat például a 2016-os kötvénytájékoztatójában megemlíti, hogy egyike az 52 kiemelt állami tulajdonú vállalatnak, kulcsszerepet játszik a villamosenergia-ágazati szakpolitikák kialakításában és végrehajtásában, valamint átfogó és fenntartható támogatást kap a kínai kormánytól. Egy másik állami tulajdonú vállalat a 2017-es kötvénytájékoztatójában feltüntette, hogy az érintett tartományi kormány jelentős befolyást képes gyakorolni a csoportra ([24]).

(90) Kína a világ legnagyobb alumíniumgyártója, és a világ legnagyobb gyártói között több nagy állami tulajdonú vállalat is található. A WV Metalle-jelentés rámutat, hogy az állami tulajdonú vállalatok birtokában van a belföldi piac jelentős hányada ([25]), amelyet egyéb becslések is megerősítenek, amelyek szerint Kína teljes nyersalumínium-termelésének több mint 50 %-áért állami tulajdonú vállalatok felelnek ([26]). Jóllehet az utóbbi években tapasztalható kapacitásbővülés részben a magántulajdonban álló vállalkozásoknak tulajdonítható, e kapacitásbővülés mögött általában a (helyi) kormányzat általi beavatkozás különböző formái állnak, például az illegális kapacitásbővítés tolerálása ([27]). Emellett a főbb állami tulajdonú vállalatok alumíniumgyártási kapacitása is megnőtt, igaz, kisebb mértékben ([28]).

(91) Az állami tulajdonú vállalatok irányítása mellett a kínai kormány a magántulajdonban álló kínai vállalkozásokat is befolyásolja. A vizsgálat során megállapítást nyert, hogy a továbbfeldolgozásra szánt alumínium gyártói állami támogatásban részesültek. Például a mintában szereplő valamennyi vállalat számos kormányzati támogatást sorolt fel éves beszámolójában. Az a tény, hogy ennyire sok támogatást nyújtanak, a kormány jelentős piaci beavatkozását is mutatja.

(92) Mivel a kormány intenzíven beavatkozik az alumíniumiparba és mivel az ágazatban nagy az állami tulajdonú vállalatok részesedése, a továbbfeldolgozásra szánt alumínium ágazatában még a magántulajdonú alumíniumgyártók sem tudnak piaci feltételek között működni. Olyannyira nem, hogy a 3.3.1.5. szakaszban foglaltaknak megfelelően az alumíniumágazatban az állami tulajdonú vállalatok mellett a magántulajdonú vállalatokra is kiterjed a szakpolitikai felügyelet és irányítás.

3.3.1.4. Jelentős torzulások az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése b) pontjának második franciabekezdése szerint: az állami jelenlét a vállalatokban lehetővé teszi az állam számára, hogy befolyást gyakoroljon az árak és a költségek tekintetében

(93) Amellett, hogy az állami tulajdonú vállalatok tulajdonjogán és más eszközökön keresztül ellenőrzést gyakorol a gazdaság felett, a kínai kormányzat a vállalatokban való állami jelenlétének köszönhetően abban a helyzetben van, hogy befolyást gyakorolhat az árakra és a költségekre. Amellett, hogy a megfelelő állami hatóságokat a kínai jogszabályok szerint megillető azon jog, hogy kinevezzék és eltávolítsák az állami tulajdonú vállalatok kulcspozíciókban lévő vezetőit, tekinthető úgy, hogy megfelelő tulajdonosi jogokat testesít meg ([29]), a KKP-nek az állami és a magántulajdonú vállalatokban egyaránt jelen lévő alapszervezetei révén az állam egy másik olyan fontos csatornával is rendelkezik, amelynek révén befolyásolhatja az üzleti döntéseket. A kínai társasági jog szerint minden vállalatnál létre kell hozni egy KKP-szervezetet (és ebben a KKP alapszabálya szerint legalább három KKP-tagnak lennie kell ([30])), amely számára az adott vállalkozásnak kell biztosítania a szükséges működési feltételeket. Ezt a szabályt a jelek szerint korábban nem mindig tartották be, illetve érvényesítették szigorúan. Legkésőbb 2016-tól

([24]) OECD-tanulmány, 29. o.
([25]) Lásd a WV Metalle-jelentés 51. oldalát.
([26]) Ausztrál Dömpingellenes Bizottság, *Aluminium Extrusions from China (Kínából érkező extrudált alumíniumtermékek)*, REP 248, 79. o. (2015. július 13.).
([27]) Lásd például a jelentést arról, hogy a shandongi (santungi) tartományi kormánynak nem sikerült megállítania az alumíniumgyártási kapacitás bővülését: https://mp.weixin.qq.com/s?__biz=MzI2OTUyMzA0Nw==&mid=2247494318&idx=1&sn=9690ca50845c19f38eafff659516817a&chksm=eaddaba6ddaa22b071a5e2588aa787ed6f6a1a964ccae55c4d85c6f7ccbfcb5cedd3cdceac9d&scene=0&pass_ticket=JFplYZoDqNTFmOPYUGJbMwF0XlC1N3hAJ3EYPpsKx6rkt4fSeZ4TwIvB5BffX4du#rd (hozzáférés: 2020. szeptember 7.).
([28]) Jelentés: 15. fejezet, 387–388. o.
([29]) Jelentés: 5. fejezet, 100–1. o.
([30]) Jelentés: 2. fejezet, 26. o.

azonban a KKP erőteljesebben, mintegy politikai alapelvként érvényesíti azt az igényét, hogy ellenőrzése alatt tartsa az üzleti döntéseket. A beszámolók szerint emellett a KKP annak érdekében is nyomást gyakorol a magántulajdonú vállalatokra, hogy azok elsődlegesnek tekintsék a „patriotizmust", és pártfegyelmet tanúsítsanak ([31]). Értesülések szerint 2017-ben a mintegy 1,86 millió magántulajdonú vállalat 70 %-ában működött pártalapszervezet, a vállalatok pedig egyre inkább arra kényszerültek, hogy a KKP szervezeteinek engedjék át a végső üzleti döntéshozatal jogát ([32]). Ezek a szabályok a kínai gazdaság teljes egészében, minden ágazatra kiterjedően érvényesülnek, így az alumíniumtermékek gyártói és inputjaik beszállítói esetében is.

(94) Ezenfelül 2020. szeptember 15-én „A KKP Központi Bizottsága Főhivatalának iránymutatása az Egységfront munkájának a magánszektorban, az új korszak jegyében történő fokozásához" címmel megjelent egy dokumentum ([33]), amely tovább növelte a pártbizottságok magánvállalkozásokban játszott szerepét. Az iránymutatás II.4. szakasza szerint: „*Fokoznunk kell a pártnak az Egységfront magánszektorban végzett munkájának vezetésére irányuló általános képességét, és hatékonyan intenzívebbé kell tennünk a munkát ezen a területen*"; valamint annak III.6. szakasza szerint: „*Tovább kell fokoznunk a pártépítési tevékenységet a magánvállalkozásokban, és lehetővé kell tennünk a pártalapszervezetek számára, hogy hatékonyan betölthessék védőbástya szerepüket, és lehetővé kell tennünk a párttagok számára, hogy élcsapatként és úttörőként maguk is szerepet játszhassanak*". E dokumentummal a párt hangsúlyozta a magánvállalkozásoknak az „Egységfront munkájában" betöltött szerepét, azon igyekezve, hogy növelje a KKP szerepét a párton kívüli szervezetekben és jogalanyokban ([34]).

(95) Az alábbi példák jól szemléltetik, hogy a kínai kormány egyre nagyobb mértékben beavatkozik az alumíniumágazat működésébe.

(96) Ahogy a Bizottság egy másik, a Kínából származó egyes alumíniumfólia-tekercsekkel kapcsolatos vizsgálat ([35]) keretében korábban megállapította, 2017-ben egy állami tulajdonú kínai alumíniumgyártó, a China Aluminium International Engineering Corporation Limited (a továbbiakban: Chalieco) módosította alapszabályát, nagyobb teret adva a pártalapszervezeteknek a vállalaton belül. A dokumentumba egy teljes új fejezetet illesztett be a pártbizottságról, így a 113. cikk szövege a következő: „*A fontos vállalati kérdésekkel kapcsolatos döntések során az igazgatóság előzetesen konzultál a vállalat pártbizottságával*" ([36]). Emellett az Aluminum Corporation of China (a továbbiakban: Chalco) 2017. évi éves jelentésében ([37]) kijelentette, hogy több igazgatója, felügyelője és felsővezetője – köztük az elnök-vezérigazgató és a felügyelőbizottság elnöke is – KKP-tag.

(97) Ami a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák gyártásával foglalkozó vállalkozásokat illeti, a Xiamen a pártépítésre irányuló gyakorlatokat a következőképpen magyarázza: „*A Xiashun aktívan elősegíti a pártépítést és a szakszervezeti munkát, az évek során elkötelezett maradt a Párt, a kormány és a dolgozók közötti közös találkozók rendszere mellett, fontos platformot biztosítva a munkavállalók számára a döntéshozatalban való részvételhez, jogaik és érdekeik védelméhez, és egy harmonikus légkör kiépítéséhez*". ([38])

(98) Az államnak a pénzügyi piacokon (lásd még a 3.3.1.8. szakaszt), valamint a nyersanyagokat és más inputokat előállító gazdasági ágazatokban való jelenléte és az azok működésébe való beavatkozása további torzító hatást fejt ki a piacra ([39]). Az alumíniumágazatban és a más ágazatokban (így a pénzügyi és az inputokat előállító ágazatokban) működő vállalatokban – köztük az állami tulajdonú vállalatokban – való állami jelenlét lehetővé teszi a kínai kormány számára, hogy befolyást gyakoroljon az árak és költségek tekintetében.

([31]) Jelentés: 2. fejezet, 31–32. o.
([32]) Megtekinthető a következő internetcímen: https://www.reuters.com/article/us-china-congress-companies-idUSKCN1B40JU (legutóbbi hozzáférés: 2020. szeptember 9.).
([33]) Megtekinthető a következő internetcímen: www.gov.cn/zhengce/2020-09/15/content_5543685.htm (legutóbbi hozzáférés: 2021. március 10.).
([34]) Financial Times (2020): „Chinese Communist Party asserts greater control over private enterprise" (A Kínai Kommunista Párt fokozottabb ellenőrzés alá vonja a magánvállalkozásokat), megtekinthető a következő internetes címen: https://on.ft.com/3mYxP4j
([35]) A Bizottság (EU) 2019/915 végrehajtási rendelete (2019. június 4.) (HL L 146., 2019.6.5., 63. o.).
([36]) Jelentés: 15. fejezet, 388. o.
([37]) http://www.chalco.com.cn/chalcoen/rootfiles/2018/04/19/1524095189602052-1524095189604257.pdf (hozzáférés: 2019. március 8.).
([38]) http://act.chinatt315.org.cn/hy/tthy/2014/0906/13763.html
([39]) Jelentés: 14.1–14.3. fejezet.

3.3.1.5. Jelentős torzulások az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése b) pontjának harmadik franciabekezdése szerint: a belföldi beszállítókat előnyben részesítő vagy a szabadpiaci erőviszonyokat más módon befolyásoló közpolitikák vagy intézkedések

(99) A kínai gazdaság irányát jelentős mértékben egy részletesen kidolgozott tervrendszer határozza meg, amely prioritásokat állít fel és célokat tűz ki a központi és a helyi kormányzati szervek számára. A tervek a kormányzat valamennyi szintjén jelen vannak, és szinte minden gazdasági ágazatot lefednek. A tervek kötelezően betartandó célokat rögzítenek, miközben a közigazgatás egyes szintjein működő hatóságok figyelemmel kísérik, hogy az alattuk lévő szinten elhelyezkedő kormányzati szervek hogyan hajtják végre őket. Általában elmondható, hogy a kínai tervrendszer miatt a források a kormány által stratégiainak vagy más szempontból politikailag fontosnak tekintett ágazatokba kerülnek, ahelyett, hogy elosztásuk a piaci erőviszonyoknak megfelelően történne ([40]).

(100) A kormány például kulcsszerepet játszik a kínai alumíniumágazat fejlesztésében. Ezt támasztja alá a közvetve vagy közvetlenül a szektorral foglalkozó számos országos, regionális és települési szinten kiadott terv, irányelv és más dokumentum is. Ezekkel és a többi eszközzel a kormány az alumíniumágazat fejlődésének és működésének gyakorlatilag minden aspektusát irányítja és kontrollálja. Ezek a szakpolitikák jelentős közvetlen vagy közvetett hatással vannak az alumíniumtermékek termelési költségeire.

(101) A Bizottságnak a Kínából származó egyes alumíniumfólia-tekercsekkel kapcsolatos ügyben ([41]), az extrudált alumíniumtermékekkel kapcsolatos ügyben ([42]), valamint a síkhengerelt alumíniumtermékekkel kapcsolatos ügyben (ideiglenes intézkedések) ([43]) tett ténymegállapításai a jelenlegi ügyben érintett termékre, amely szintén egy feldolgozott alumíniumtermék, egyaránt alkalmazandók.

(102) Bár a vizsgálati időszakot lefedő tizenharmadik ötéves gazdaság- és társadalomfejlesztési terv ([44]) nem tartalmaz az alumíniummal kapcsolatban konkrét rendelkezéseket, az általában vett nemvasfémágazat vonatkozásában a nemzetközi termelési kapacitás és a berendezésgyártás terén folytatott együttműködést támogató stratégiát ír elő. E célok elérése érdekében a terv megerősíti, hogy elő fogja mozdítani az adózási, pénzügyi, biztosítási, beruházási, finanszírozási és kockázatértékelési platformokhoz kapcsolódó támogató rendszerek működését ([45]).

(103) A kapcsolódó ágazati terv – a nemvasfémágazat fejlesztési terve (2016–2020) (a továbbiakban: terv) – konkrét szakpolitikákat és célokat határoz meg, amelyeket a kormány a nemvasfémágazat több szegmensében ([46]) (többek között az alumíniumágazatban) kíván elérni.

(104) A terv a kínai alumíniumipar által előállított terméktípusok körének fejlesztését célozza többek között az innováció támogatásával, és a vegyes tulajdonosi szerkezet gyors fejlesztését, valamint az állami tulajdonú vállalatok életképességének javítását sürgeti. Rendelkezik továbbá a nemvasfémek készletfelhalmozásának lehetőségéről, a forrásbiztonság javításáról (ideértve az alumíniumot is), és konkrét mennyiségi célokat ír elő az áramfelhasználás csökkentése, az újrahasznosított alumínium gyártási célú felhasználási arányának növelése és a kapacitáskihasználás javítása kapcsán ([47]).

(105) A terv rendelkezik továbbá strukturális kiigazításokról is, amelyek szigorúbb irányítás alá vonják az új olvasztólétesítményeket, és megszüntetik az elavult kapacitást. Rendelkezik emellett a feldolgozó létesítmények földrajzi eloszlásáról, a bauxit- és a timföldforrások kihasználását növelő projektekre összpontosít, valamint érinti az áramellátás és az árképzési politika kérdését ([48]).

([40]) Jelentés: 4. fejezet, 41–42. és 83. o.
([41]) A Bizottság (EU) 2019/915 végrehajtási rendelete (2019. június 4.) (HL L 146., 2019.6.5., 63. o.).
([42]) A Bizottság (EU) 2021/546 végrehajtási rendelete (2021. március 29.) (HL L 109., 2021.3.30., 1. o.).
([43]) A Bizottság (EU) 2021/582 végrehajtási rendelete (2021. április 9.) (HL L 124., 2021.4.12., 40. o.).
([44]) A Kínai Népköztársaság nemzetgazdasági és társadalmi fejlődésének tizenharmadik ötéves terve (2016–2020), http://en.ndrc.gov.cn/newsrelease/201612/P020161207645765233498.pdf
([45]) Jelentés: 15. fejezet, 377. o.
([46]) Jelentés: 12. fejezet, 275–282. o.; 15. fejezet, 378–382. o.
([47]) Jelentés: 12. fejezet, 275–282. o.
([48]) Jelentés: 15. fejezet, 378–382. és 390. o.

(106) A terv – a maga széles körű intézkedéseivel és szakpolitikáival – a nemvasfémipar kiigazításáról és revitalizációjáról szóló 2009-es terv folytatásának tekinthető, amelyet azzal a céllal fogadtak el, hogy enyhítse a pénzügyi válságnak a nemvasfémágazatra gyakorolt kedvezőtlen hatásait. A tervben előírt kiemelt célkitűzések többek között a termelési volumen kontrollját, a szerkezetátalakítást, a nyersanyagbeszerzést, az exportadó-politikát, az erőforrás-biztonságot, a készletfelhalmozást, a technológiai innovációt, a pénzügyi politikát és tervezést, valamint a végrehajtást érintik ([49]).

(107) Egy másik, az alumíniumágazatot érintő szakpolitikai dokumentum az alumíniumágazatra vonatkozó szabványos feltételekről szól, és az Ipari és Ipari és Információtechnológiai Minisztérium tette közzé 2013. július 18-án a szerkezeti kiigazítás felgyorsítása és az alumíniumolvasztási kapacitások rendezetlen bővülésének visszaszorítása érdekében. A szabványos feltételekről szóló dokumentum az új üzemek vonatkozásában minimális termelési mennyiséget, az importált és a belföldön beszerzett bauxit és timföld kapcsán minőségi szabványokat, valamint ellátásbiztonságot vezet be. A szabványos feltételekről szóló dokumentum azt mutatja, hogy az Ipari és Információtechnológiai Minisztérium felel az alumíniumipar szabványosításáért és irányításáért, valamint az alumíniumiparban működésre jogosult vállalkozások jegyzékének közzétételéért ([50]).

(108) Az Államtanács Főhivatala által 2016-ban kiadott, az ideális piaci környezet kialakítására, a nemvasfémágazat strukturális kiigazításának és átalakításának elősegítésére, valamint a juttatások növelésére vonatkozó iránymutatásban (2016/42) ([51]) a kínai hatóságok fő célkitűzésként határozzák meg „*a nemvasfémágazat szerkezetének optimalizálását; a legfontosabb termékkategóriák keresletének és kínálatának alapvető egyensúlyba hozatalát; az elektrolízissel történő alumíniumgyártási kapacitás 80 % felett tartását; az ásványi nyersanyagok, például a réz és az alumínium ellátásbiztonságának jelentős mértékű növelését*” ([52]). Továbbá a dokumentum az „*új termelési kapacitások szigorú ellenőrzését*” is előírja. Ennek megvalósításához a következők szükségesek: „*az elektrolízissel történő alumíniumgyártás területén nélkülözhetetlen új (átalakított, bővített) gyártási kapacitások építésének biztosítása; […] a társadalmi ellenőrzés és más eszközök használata; a felügyeleti és ellenőrzési tevékenység fokozása; az elektrolízissel történő alumíniumgyártás területén folytatott szabálytalan építési tevékenység szigorú kivizsgálása és kezelése*” ([53]). Ezek a rendelkezések arról tanúskodnak, hogy a kínai kormány jelentős mértékben beavatkozik a nemvasfémágazatba, és ezen belül az alumíniumágazatba is.

(109) A fentiek szerinti, az alumíniumszektor működésébe való, a tervezési dokumentumokon keresztül gyakorolt állami beavatkozás tartományi szinten is megjelenik. Shandong (Santung) tartomány (ahol a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák egyik legnagyobb gyártójának, a Donghainak a székhelye található) kormányának 2018. november 6-i, a hét energiaintenzív iparág kiváló minőségű fejlesztésének felgyorsítását célzó végrehajtási tervről szóló közleménye (2018/248) például célul tűzi ki „*az elektrolitikus alumíniumipari értéklánc kibővítésének*” a következő intézkedések segítségével történő előmozdítását: „*az alumínium előállításához felhasznált elektrolitikus folyékony alumínium finom- és mélyfeldolgozásának, valamint az egyéb alumíniumgyártási segédanyagok arányának további növelése; az alumíniumipari értéklánc késztermékekre és csúcsminőségű termékekre való kiterjesztésének felgyorsítása és előmozdítása; a csúcsminőségű alumíniumanyag alkalmazásának kiterjesztése; az alumíniumfeldolgozó ipar fejlesztési lehetőségeinek bővítése*” ([54]).

(110) Az állam már a fentiekben említett szakpolitikai dokumentumok kiadása előtt is éveken át beavatkozott az alumíniumágazat működésébe, amit jól szemléltet többek között az NRDC által 2006 áprilisában kiadott, az alumíniumipar szerkezeti átalakításának felgyorsításáról szóló, a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság által 2006 áprilisában kiadott iránymutatás (a továbbiakban: szerkezetátalakítási iránymutatás) ([55]) is. Az utóbbi a nemzetgazdaság fejlesztése szempontjából alapvető terméknek tekintette az alumíniumot. A szerkezetátalakítási iránymutatás kimondja, hogy az államtanács által elfogadott iparfejlesztési szakpolitika végrehajtása során bizonyos területeken egyedi célkitűzéseket kell megvalósítani. A következő területekről van szó: a koncentráció előmozdítása az iparágban; a pénzügyi tőkéhez való hozzáférés (lásd még alább a 3.3.1.8. szakaszt); az iparág szervezése; az elektrolitikus alumínium kivitelének szigorú ellenőrzése; valamint az elavult kapacitások megszüntetése.

([49]) Jelentés: 15. fejezet, 384–385. o.
([50]) Jelentés: 15. fejezet, 382–383. o.
([51]) Lásd: http://www.gov.cn/zhengce/content/2016-06/16/content_5082726.htm (hozzáférés: 2020. július 20.).
([52]) Uo., 3. szakasz.
([53]) Uo., 4. szakasz.
([54]) Lásd: http://gxt.shandong.gov.cn/art/2018/11/6/art_15681_3450015.html (hozzáférés: 2020. július 20.), 13. szakasz.
([55]) Jelentés: 15. fejezet, 386. o.

(111) Ezen túlmenően a legfontosabb inputok (például az energia és a villamos energia) árát is befolyásolják a különféle kormányzati beavatkozások ([56]). Nevezetesen az állam differenciált, előnyösebb energiaárak biztosítása révén avatkozott be a kínai gyártók javára. A fent említett, az ideális piaci környezet kialakítására, a nemvasfémágazat strukturális kiigazításának és átalakításának elősegítésére, valamint a juttatások növelésére vonatkozó iránymutatásban a kínai hatóságok egyenesen szakpolitikai célkitűzésként említik *„a differenciált árazási politika végrehajtásának folytatását; a jogosult villamosenergia-fogyasztók ösztönzését, hogy kössenek közvetlen megállapodásokat a villamosenergia-termelő vállalatokkal; az árak tárgyalás útján történő meghatározását”* ([57]). A Bizottság azt is megállapította, hogy tartomány szinten is hasonló politikát alkalmaztak. Yunnan (Jünnan) tartományban például a China Industry Journal által 2019 novemberében közzétett információk alapján: *„A terv megvalósítása érdekében Jünnan egymás után több konkrét szakpolitikát is kiadott – ilyen volt például »A vízenergia és az alumínium-alapanyagok integrált fejlesztésének elősegítésére vonatkozó vélemény végrehajtása« és »A vízenergia használatát támogató kedvezményes árak alkalmazásáról szóló terv«. Egyértelműen látható, hogy bármely vállalat, amely Jünnanba helyezi át kapacitáskvótáját, profitálhat a „kedvezményes ár, teljes hozzáférés a villamos energiához” politikából, amelynek keretében az elektrolitikus alumíniumágazat az első 5 évben speciális, kedvezményes 0,25 RMB/kWh-s áron juthat villamos energiához. Az alapanyagok mélyfeldolgozásának esetében a fogyasztók számára különleges, 0,20 RMB/kWh-os kedvezményes áron biztosítják a villamos energiát. Jelentések szerint a kvótáikat Jünnanba telepítő Henan Shenhuo és Sichuan Qiya integrált projektjei már részesültek is a politika integrált projekteknek szóló kedvezményeiből, és megkötötték a vonatkozó megállapodásokat a helyi önkormányzatokkal, elektromoshálózat-üzemeltető társaságokkal és villamosenergia-termelő vállalatokkal”* ([58]).

(112) Vegyünk egy másik példát a tartományi szintű állami beavatkozásra: Shandong (Santung) tartomány kormányának a hét energiaintenzív iparág kiváló minőségű fejlesztésének felgyorsítását célzó végrehajtási tervről szóló közleményében (lásd a (109) preambulumbekezdést) a hatóságok átalakítási és korszerűsítési célokat írtak elő az elektrolitikus alumíniumágazat energiahasználata kapcsán: *„2022-re az elektrolitikus alumíniumgyártás egy tonna alumíniumra eső villamosenergia-felhasználásának megközelítőleg 12 800 kWh-ra kell csökkennie, az alumínium elektrolízissel történő mélyfeldolgozási arányának el kell érnie a közel 50 %-ot a tartományban, és az alumínium egy tonnára eső hozzáadott értékének átlagosan több mint 30 %-kal kell nőnie”* ([59]).

(113) A kínai iparági szervezetek fontos szerepet játszanak a fentiekben említett tervezési dokumentumokban szereplő rendelkezések végrehajtásában. Ezek a szervezetek biztosítják ugyanis, hogy az iparági szereplők végrehajtsák a kínai kormány szakpolitikáit. Ezt a felelősséget megerősíti az is, hogy tevékenységük keretében szoros kapcsolatot tartanak fenn az állami hatóságokkal, amit az alapszabályuk is tükröz. Az alumíniumágazat esetében a Kínai Nemvasfémipari Szövetség alapszabálya nevezetesen kimondja, hogy *„[A] Szövetség követi a párt irányvonalát, különféle alapelveit és szakpolitikáit, tiszteletben tartja az alkotmányt, a jogszabályokat, a szabályozásokat és a nemzeti szabályzatokat, valamint a társadalmi és erkölcsi értékeket. Célja a kormány, az ágazat, a vállalatok és a vállalati vezetők szolgálata; felelős az iparági önszabályozó mechanizmus kialakításáért és fejlesztéséért; köteles teljes mértékben bevonni a kormányzat munkatársait és segítséget kérni tőlük; összekötő szerepet tölt be a kormány és a vállalatok között.”* (3. cikk). Végezetül pedig a 25. cikk azt is előírja, hogy a Szövetség elnökének, alelnökének és főtitkárának: *„követnie kell a párt irányvonalát, alapelveit és szakpolitikáit, és jó politikai tulajdonságokkal kell rendelkeznie”* ([60]).

(114) A Kínai Nemvasfémgyártó Ágazat Szövetségének alapszabálya is kimondja, hogy *„a Szövetség elfogadja az Államtanács állami tulajdonú eszközök felügyeletével és kezelésével megbízott bizottságának, a Polgári Ügyek Minisztériumának és a Kínai Nemvasfémágazat Szövetségének üzleti iránymutatását, felügyeletét és irányítását”* (4. cikk). A Szövetség tevékenységi körének egy másik meghatározott eleme *„az iparág fejlesztésével, az iparági szakpolitikákkal, jogszabályokkal és szabályzatokkal kapcsolatos aktív javaslattétel és véleményezés a Párt és az Állam a szocialista piacgazdaság építésével*

([56]) Jelentés: 15. fejezet, 390–391. o. Más források kedvezményes árú villamos energiához való hozzáférésről is beszámolnak. Lásd például: Economic Information Daily: Worrying over growth downturns, western region releasing preferential policies to support high energy consumption industries (A növekedés visszaesése miatti aggodalmában a nyugati régió a magas energiafelhasználású ágazatok támogatását célzó preferenciális politikákat vezet be) http://jjckb.xinhuanet.com/2012-07/24/content_389459.htm (hozzáférés: 2020. szeptember 4.), amely arról számol be, hogy a nyugati tartományok (például Shaanxi/Senhszi, Ningxia/Ninghszi, Qinghai/Chinghaj és Gansu/Kanszu) további beruházások odavonzása érdekében továbbra is alacsony áron biztosítanak villamos energiát.

([57]) Lásd: http://www.gov.cn/zhengce/content/2016-06/16/content_5082726.htm, 10. szakasz.

([58]) Lásd: https://finance.sina.com.cn/money/future/indu/2019-11-26/doc-iihnzahi3508583.shtml (hozzáférés: 2020. július 20.).

([59]) Lásd: http://gxt.shandong.gov.cn/art/2018/11/6/art_15681_3450015.html, 6. szakasz.

([60]) Lásd: http://www.chinania.org.cn/html/introduce/xiehuizhangcheng/ (hozzáférés: 2020. július 21.).

kapcsolatos általános alapelveivel és feladataival összhangban, szem előtt tartva az iparág tényleges helyzetét." (6. cikk). Végül pedig a 22. cikk azt is előírja, hogy a Szövetség elnökének, alelnökének és főtitkárának (egyéb feltételek mellett)*: „követnie kell a párt irányvonalát, alapelveit és szakpolitikáit, és jó politikai tulajdonságokkal kell rendelkeznie*" ([61]).

(115) Az alumíniummal kapcsolatban tehát számos országos, regionális és önkormányzati szinten kiadott terv, irányelv és egyéb dokumentum létezik, ami egyértelműen azt mutatja, hogy a kínai kormány intenzíven beavatkozik az alumíniumágazat működésébe ([62]). Ezekkel és a többi eszközzel a kormány az ágazat fejlődésének és működésének gyakorlatilag minden vonatkozását kontrollálja.

(116) A terveken túl a kormány többek között a kivitelhez kapcsolódó intézkedésekkel is (többek között az alumínium különböző nyersanyagait érintő kiviteli vámokkal, kiviteli kvótákkal, exportteljesítmény-követelményekkel és a minimális exportárakra vonatkozó követelményekkel) beavatkozik az ágazat működésébe.

(117) A kínai kormány továbbá megpróbálja visszaszorítani a kohóalumínium és inputjainak kivitelét, amellyel az a célja, hogy a nagyobb hozzáadott értéket képviselő alumíniumtermékeket támogassa. Ezt a célt szolgálja az, hogy a feldolgozott alumíniumtermékek esetében teljes vagy részleges héa-visszatérítést vezetett be, amihez a kohóalumínium esetében hiányos héa-visszatérítés és exportadó társult ([63]).

(118) A piac torzulásához vezető kormányzati beavatkozások egyéb típusai közé sorolható az Állami Tartalékiroda bevonásával alkalmazott készletfelhalmozási szakpolitika és a Sanghaji Határidős Tőzsde (SHFE) szerepe ([64]). Emellett több piacvédelmi vizsgálat is megállapította, hogy a kínai kormány rendszeresen foganatosít az alumíniumgyártókat célzó különböző típusú állami támogatási intézkedéseket ([65]). A kínai kormány alumíniumágazatban végrehajtott széles körű beavatkozása kapacitásfelesleget okozott ([66]), ami kétségtelenül a lehető legegyértelműbben szemlélteti, milyen következményekkel járnak a kínai kormány szakpolitikái és az azokból eredő torzulások.

(119) Az OECD-tanulmány emellett további, az alumíniumágazatban működő piaci erőkre ható kormányzati támogatásokat is feltárt. Az ilyen támogatás tipikus formája az inputok – különösen a villamos energia és a primer timföld – piaci ár alatti áron történő értékesítése ([67]). Az OECD-tanulmány leírja továbbá, hogyan jelennek meg a kínai kormány alumíniumágazathoz kapcsolódó célkitűzései a tartományi és helyi szintű iparpolitikákban és egyedi intézkedésekben, ideértve többek között a tőkeinjekciókat, az ásványkincseket érintő elsődleges birtoklási jogokat, a kormányzati támogatásokat és az adókedvezményeket ([68]).

(120) Összességében elmondható, hogy a kínai kormány intézkedései a gazdasági szereplőket a kulcsfontosságú iparágak – többek között a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat is magában foglaló alumíniumágazat – támogatásához kapcsolódó közpolitikai célkitűzésekkel való összhangra ösztönzik. Az ilyen intézkedések gátolják a piaci erők szabad érvényesülését.

3.3.1.6. Jelentős torzulások az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése b) pontjának negyedik franciabekezdése szerint: a csődeljárási, a társasági jogi és a tulajdonjogi jogszabályok hiánya, diszkriminatív alkalmazása vagy nem megfelelő érvényesítése

(121) Az ügyben rendelkezésre álló információk szerint a kínai csődjogi rendszer alkalmatlan az elsődleges céljainak elérésére, így például arra, hogy biztosítsa a követelések és a tartozások méltányos rendezését, vagy hogy védelmet nyújtson a hitelezők és az adósok törvényes jogai és érdekei számára. Úgy tűnik, ennek okai abban keresendők, hogy bár formálisan a kínai csődjog hasonló elveken nyugszik, mint más országok megfelelő jogszabályai, a kínai rendszert a jogérvényesítés módszeres hiánya jellemzi. A csődesetek száma az ország gazdaságának méretéhez

([61]) Lásd: http://www.cnfa.net.cn/about/1546.aspx (hozzáférés: 2020. július 21.).
([62]) Jelentés: 15. fejezet, 377–387. o.
([63]) Jelentés: 15. fejezet, 378. és 389. o.; OECD-tanulmány, 25–26. o.
([64]) Jelentés: 15. fejezet, 392–393. o.
([65]) Jelentés: 15. fejezet, 393–394. o.
([66]) Jelentés: 15. fejezet, 395–396. o.
([67]) Uo., 16. o., 30. o. A kínai hatóságok azonban egyéb inputok kapcsán is beavatkoznak. Ennek tipikus példája a szén, amelynek esetében a kormány fenntartja magának a jogot arra, hogy a szén árának növekedését kontrollálja. Lásd: https://policycn.com/policy_ticker/coal-price-unlikely-to-jump-during-heating-season/?iframe=1&secret=c8uthafuthefra4e, (hozzáférés: 2020. szeptember 4.).
([68]) Uo., 16–18. o.

képest feltűnően alacsony, nem utolsósorban azért, mert a fizetésképtelenségi eljárásoknak számos olyan hiányosságuk van, amelyek a gyakorlatban visszatartják a vállalkozásokat a csődvédelem igénybevételétől. Emellett az állam továbbra is határozott és aktív szerepet játszik a fizetésképtelenségi eljárásokban, gyakran közvetlen befolyást gyakorolva az eljárások kimenetelére ([69]).

(122) A tulajdonjogi rendszer hiányosságai Kínában különösen a földterületek tulajdonjogával és a földhasználati jogokkal összefüggésben nyilvánvalóak ([70]). Minden föld a kínai állam tulajdonában áll (a vidéki földterületek kollektív tulajdonban, a városi földterületek állami tulajdonban vannak). A földhasználati jogok kiosztása továbbra is kizárólag az államtól függ. Vannak olyan jogszabályi előírások, amelyek – például aukciók előírásával – azt kívánják biztosítani, hogy a földhasználati jogok kiosztása átlátható módon, piaci árakon történjen. Ezeket az előírásokat azonban rendszeresen figyelmen kívül hagyják, és egyes vevők ingyen vagy a piaci ár alatt jutnak földterülethez ([71]). Emellett a hatóságok a földterületek kiosztása során gyakran konkrét szakpolitikai célokat próbálnak megvalósítani, ideértve többek között a gazdasági tervek végrehajtását ([72]).

(123) A kínai gazdaság más ágazataihoz hasonlóan a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák gyártóira is az általános kínai csődjogi, társasági jogi és tulajdonjogi szabályok alkalmazandók. Ennek következtében ezek a vállalkozások is ki vannak téve a csődjogi és a tulajdonjogi szabályozás diszkriminatív alkalmazásából és nem megfelelő érvényesítéséből fakadó, felülről lefelé ható torzulásoknak. A jelen vizsgálat nem tárt fel olyan körülményt, amely kétségbe vonná ezeket a ténymegállapításokat. Ennek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a kínai csődjogi és tulajdonjogi szabályozás nem működik megfelelően, ami torzulásokat idéz elő Kínában a fizetésképtelen vállalatok életben tartása, valamint a földterületek használati jogának allokálása területén. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján e megfontolások maradéktalanul érvényesek a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák ágazatára is.

(124) Ezt a megállapítást alátámasztja az Amerikai Egyesült Államok Kereskedelmi Minisztériuma által a Kínából érkező egyes alumíniumfóliákra vonatkozó vizsgálatban tett ideiglenes megállapítása is, amely vizsgálat a hozzáférhető tények felhasználásával azt találta, hogy amikor a kínai kormány a megfelelő ellenszolgáltatásnál kevesebb összeg fejében biztosít földet, az a módosított 1930. évi vámtörvény 771(5)(D) szakasza szerinti pénzügyi hozzájárulásnak minősül ([73]).

(125) A fentiek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az alumíniumágazatban – az érintett terméket is ideértve – a csődjogi és a tulajdonjogi jogszabályokat diszkriminatív módon alkalmazzák vagy nem érvényesítik megfelelő módon.

3.3.1.7. Jelentős torzulások az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése b) pontjának ötödik franciabekezdése szerint: a bérköltségek torzult volta

(126) Kínában nem fejlődhet ki teljes mértékben piaci alapokon nyugvó bérrendszer, mert a munkavállalók és a munkaadók nem gyakorolhatják kollektív önszerveződési jogaikat. Kína nem erősítette meg a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet több alapegyezményét, köztük azokat sem, amelyek az egyesülés szabadságára és a kollektív tárgyaláshoz való jogra vonatkoznak ([74]). A nemzeti jog szerint csak egy szakszervezet aktív. Ez a szakszervezet azonban nem független az állami hatóságoktól, és továbbra is csak korlátozott mértékben vesz részt a kollektív tárgyalásokban és a munkavállalói jogok védelmében ([75]). Emellett a kínai munkaerő mobilitását korlátozza a háztartás-nyilvántartási rendszer, amely a szociális és egyéb ellátásokat kizárólag egy adott közigazgatási területen lakók számára teszi maradéktalanul elérhetővé. Ennek eredményeként a regisztrált helyi lakcímmel nem rendelkező munkavállalók kiszolgáltatott foglalkoztatási helyzetben vannak és alacsonyabb jövedelemhez jutnak a regisztrált helyi lakcímmel rendelkezőkhöz képest ([76]). Ezek a ténymegállapítások azt mutatják, hogy Kínában torzulnak a bérköltségek.

([69]) Jelentés: 6. fejezet, 138–149. o.
([70]) Jelentés: 9. fejezet, 216. o.
([71]) Jelentés: 9. fejezet, 213–215. o.
([72]) Jelentés: 9. fejezet, 209–211. o.
([73]) Ideiglenes megállapításra vonatkozó határozati feljegyzés: Countervailing Duty Investigation of certain Aluminium Foil from The People's Republic of China (Határozati feljegyzés ideiglenes megállapításhoz. A Kínából érkező egyes alumíniumfóliákra kivetett kiegyenlítő vámokra vonatkozó vizsgálat), közzétette: a Kereskedelmi Minisztérium Nemzetközi Kereskedelmi Igazgatósága, 2017. augusztus 7., IX.E, 30. o., amely a következő internetcímen érhető el: https://enforcement.trade.gov/frn/summary/prc/2017-17113-1.pdf (legutóbbi hozzáférés: 2019. március 11.).
([74]) Jelentés: 13. fejezet, 332–337. o.
([75]) Jelentés: 13. fejezet, 336. o.
([76]) Jelentés: 13. fejezet, 337–341. o.

(127) A Bizottsághoz nem nyújtottak be arra vonatkozó releváns bizonyítékot, hogy az alumíniumágazat, amely magában foglalja a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák gyártóit is, ne tartozna az előzőekben bemutatott kínai munkajogi rendszer hatálya alá. Ennélfogva az alumíniumágazatban a bérköltségek torzulása (az érintett termék és annak legfontosabb nyersanyagai előállításával összefüggésben) közvetlenül és (az ugyanezen kínai munkajogi rendszer hatálya alá tartozó vállalatoktól származó tőke és inputok felhasználásán keresztül) közvetetten egyaránt érvényesül.

3.3.1.8. Jelentős torzulások az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése b) pontjának hatodik franciabekezdése szerint: közpolitikai célokat megvalósító vagy az államtól más tekintetben nem függetlenül tevékenykedő intézmények által nyújtott finanszírozás vehető igénybe

(128) Kínában a vállalati szereplők tőkéhez való hozzáférése terén többféle torzulás is tapasztalható.

(129) Először: a kínai pénzügyi rendszert az állami tulajdonú bankok ([77]) erős pozíciója jellemzi, valamint az, hogy ezek a bankok a források kihelyezésekor az adott projekt gazdasági életképességétől eltérő szempontokat vesznek figyelembe. A pénzügyi ágazaton kívüli állami tulajdonú vállalatokhoz hasonlóan a bankok nemcsak a tulajdoni jogviszonyon, hanem személyes kapcsolatokon keresztül is kötődnek az államhoz (a nagy állami tulajdonú pénzügyi intézmények felső vezetőit végső soron a KKP nevezi ki) ([78]), továbbá – szintén a pénzügyi ágazaton kívüli állami tulajdonú vállalatokhoz hasonlóan – a bankok rendszeresen részt vesznek a kormányzat által kidolgozott közpolitikai intézkedések végrehajtásában. Ezzel a bankok teljesítik kifejezett jogi kötelezettségüket, amely szerint üzleti tevékenységüket a nemzetgazdaság és a társadalmi fejlődés szükségleteinek megfelelően, az állam iparpolitikáinak iránymutatása mellett kell végezniük ([79]). Ezt a jelenséget erősítik további olyan szabályok, amelyek a kormány által ösztönzöttnek vagy más szempontból fontosnak nyilvánított ágazatokba csatornázzák a finanszírozási eszközöket ([80]).

(130) Amellett, hogy léteznek olyan jogszabályi rendelkezések, amelyek a rendes banki magatartás követéséről és a prudenciális követelmények tiszteletben tartásáról, így például a hitelfelvevők hitelképességi vizsgálatának szükségességéről rendelkeznek, a számos bizonyíték – ideértve a piacvédelmi vizsgálatok ténymegállapításait is – azt valószínűsíti, hogy ezek a fajta szabályok a különböző jogi eszközök alkalmazása során csupán másodlagos szerepet töltenek be.

(131) Például a kínai kormány a közelmúltban tisztázta, hogy a KKP-nak még a magánkézben lévő kereskedelmi bankok döntéseit is felügyelnie kell, és azoknak összhangban kell lenniük a nemzeti politikákkal. Az állam bankok irányításával kapcsolatos három átfogó céljának egyike most a párt vezető szerepének megerősítése a banki és biztosítási ágazatban, egyebek között a vállalatok működési és irányítási kérdéseire vonatkozóan ([81]). Ezenkívül a

([77]) Jelentés: 6. fejezet, 114–117. o.
([78]) Jelentés: 6. fejezet, 119. o.
([79]) Jelentés: 6. fejezet, 120. o.
([80]) Jelentés: 6. fejezet, 121–122., 126–128. és 133–135. o.
([81]) Lásd a Kínai Banki és Biztosítási Szabályozó Bizottság (CBIRC) 2020. augusztus 28-i hivatalos szakpolitikai dokumentumát: *Hároméves cselekvési terv a vállalatirányítás javítására a banki és biztosítási szektorban (2020–2022)*. http://www.cbirc.gov.cn/cn/view/pages/ItemDetail.html?docId=925393&itemId=928 (legutóbbi hozzáférés: 2021. április 3-án). A Terv arra utasít, hogy „*folytassák Xi Jinping főtitkárnak a pénzügyi szektor vállalatirányítási reformjának előmozdításáról szóló programbeszéde által képviselt szellemiség érvényesítését*". Ezenkívül a terv II. szakaszának célja elősegíteni, hogy a pártvezetés szervesen beépüljön a vállalatirányításba: „*a pártvezetésnek a vállalatirányításba történő beépülését szisztematikusabbá, egységesebbé és sajátos eljárásokon alapulóvá kell tennünk […] A főbb operatív és vezetési kérdéseket a pártbizottságnak meg kell vitatnia, mielőtt az igazgatótanács vagy a felső vezetést döntést hozna*."

kereskedelmi bankok teljesítményértékelési kritériumainak most nevezetesen azt kell figyelembe venniük, hogy a szervezetek „*hogyan szolgálják a nemzeti fejlesztési célkitűzéseket és a reálgazdaságot*”, és különösen azt, hogy miként szolgálják a „*stratégiai fontosságú és a feltörekvő iparágakat*”. ([82])

(132) Emellett a kötvény- és a hitelminősítések gyakran különféle okokból torzultnak tekinthetők, többek között amiatt, hogy a kockázatértékelést befolyásolja az adott vállalat stratégiai fontossága a kínai kormány számára, valamint az implicit állami kezességvállalás ereje. A becslések határozottan arra mutatnak, hogy a kínai hitelminősítések szisztematikusan gyengébb nemzetközi minősítésnek felelnek meg ([83]).

(133) Ezt a jelenséget erősítik további olyan szabályok, amelyek a kormány által ösztönzöttnek vagy más szempontból fontosnak nyilvánított ágazatokba csatornázzák a finanszírozási eszközöket ([84]). Emiatt a hitelezés súlypontja az állami tulajdonú vállalatok, a jó összeköttetésekkel rendelkező, nagyobb méretű magántulajdonú vállalatok, valamint a kulcsfontosságú ipari ágazatokban működő vállalatok felé tolódik el, ami azt jelzi, hogy a tőkéhez jutás feltételei és költségei nem minden piaci szereplő számára azonosak.

(134) Ezzel kapcsolatban az OECD-tanulmány nem hivatalos bizonyítékokra hivatkozik, amelyek szerint egyes kínai alumíniumgyártók kedvezményes feltételek mellett jutottak finanszírozáshoz, úgy, hogy a finanszírozás költségei szemmel láthatólag nem állnak összefüggésben a vállalati tőkeáttétel adott szintjével. A tanulmány szerint az egyik állami tulajdonban álló alumíniumgyártó kifejezetten kijelenti a 2016-os kötvénytájékoztatójában, hogy jelentős mértékű pénzügyi támogatást kap kínai fejlesztési bankoktól a referenciaérték alatti kamatlábak mellett. Egy másik állami tulajdonban álló gyártó 2017-es kötvénytájékoztatója szintén hivatkozik arra, hogy a vállalat szoros kapcsolatban áll a kínai bankokkal, köztük fejlesztési bankokkal is, amelyek alacsony költségű finanszírozási forrásokat tettek elérhetővé a vállalat számára. Az OECD-tanulmány ezzel kapcsolatban azt a következtetést vonja le, hogy bár számos oka lehet annak, hogy e cégek esetében alacsony a kamatláb, a kedvezőtlen pénzügyi mutatók és az alacsony kamatlábak közötti ellentét mégis azt mutathatja, hogy e hitelfelvevők esetében esetleg alulárazták a kockázatot ([85]).

(135) Másodszor: az elmúlt időszakban a hitelfelvétel költségeit a beruházások élénkítése érdekében mesterségesen alacsonyan tartották. Ez túlhajtotta a tőkeberuházásokat, amelyek egyre kisebb megtérülési ráta mellett valósultak meg. A folyamatot szemlélteti, hogy az állami szektorban a vállalatok tőkeáttételi mutatója a jövedelmezőség drasztikus visszaesése ellenére is nőtt, ami arra utal, hogy a bankrendszer mechanizmusai nem a szokásos kereskedelmi reakcióknak megfelelően működnek.

(136) Harmadszor: bár 2015 októberében megtörtént a nominális kamatlábak liberalizációja, az árjelzések a kormányzat által előidézett torzulások hatása miatt továbbra sem a szabadpiaci erőviszonyok eredményei. Ugyanis 2018 végén a referencia-kamatlábbal azonos vagy annál alacsonyabb kamatláb mellett történő hitelnyújtás aránya még mindig az összes hitelnyújtás legalább egyharmadát teszi ki ([86]). Kína hivatalos médiája nemrégiben arról számolt be, hogy a KKP „*a hitelpiaci kamatláb letörését*” szorgalmazta ([87]). A mesterségesen alacsony kamatlábak alulárazást eredményeznek, ez pedig túlzott tőkefelhasználáshoz vezet.

(137) Kínában a hitelállomány általában vett növekedése a tőkeallokáció romló hatékonyságát mutatja, miközben nem láthatók a torzulatlan piaci környezetben elvárható hitelmegszorítások jelei. Emiatt az elmúlt években rohamosan nőtt a nemteljesítő hitelek volumene. A veszélyeztetett hitelállomány bővülésével szembesülő kínai kormány a nemteljesítések elkerülése mellett döntött. Következésképpen a rossz hitelekre egyrészt a hitelek megújítása volt a válasz, ami úgynevezett „zombicégek” létrejöttéhez vezetett, másrészt az adósság átruházása (pl. összefonódások vagy hitel-tőke konverzió formájában), ami viszont nem feltétlenül oldotta meg az általános hitelproblémát vagy kezelte annak elsődleges okait.

([82]) Lásd a CBIRC *kereskedelmi bankok teljesítményértékelési módszeréről szóló közleményét*, 2020. december 15. http://jrs.mof.gov.cn/gongzuotongzhi/202101/t20210104_3638904.htm (legutóbbi hozzáférés: 2021. április 12.).

([83]) Lásd az IMF munkadokumentumát: Resolving China's Corporate Debt Problem (A kínai nagyvállalatok adósságproblémájának megoldása), szerzők: Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender és Jiangyan, 2016. október, WP/16/203.

([84]) Jelentés: 6. fejezet, 121–122., 126–128. és 133–135. o.

([85]) OECD-tanulmány, 21. o.

([86]) Lásd: OECD (2019), OECD Economic Surveys: China 2019, OECD Publishing, Párizs, 29. o. https://doi.org/10.1787/eco_surveys-chn-2019-en

([87]) Lásd: http://www.xinhuanet.com/fortune/2020-04/20/c_1125877816.htm (legutóbbi hozzáférés: 2021. április 12.).

(138) Összességében, a piac liberalizációja érdekében tett lépések ellenére a kínai vállalatihitel-rendszerre hatással vannak a jelentős torzulások, amelyek abból erednek, hogy az állam továbbra is meghatározó szerepet játszik a tőkepiacokon.

(139) Nem került benyújtásra olyan bizonyíték, amely azt támasztotta volna alá, hogy az alumíniumágazatot (többek között a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák gyártóit) ne érintenék a pénzügyi rendszerben megfigyelhető, fent leírt kormányzati beavatkozások. Ennek következtében a pénzügyi rendszerbe való jelentős kormányzati beavatkozás minden szinten nagymértékben befolyásolja a piaci viszonyokat.

3.3.1.9. A bemutatott torzulások rendszerszintű jellege

(140) A Bizottság megjegyezte, hogy a jelentésben bemutatott torzulások jellemzőek a kínai gazdaságra. A rendelkezésre álló bizonyítékok szerint a kínai rendszer jellemzőire vonatkozóan a 3.3.1.1–3.3.1.5. szakaszban tett ténymegállapítások az ország egészére és a gazdaság valamennyi ágazatára érvényesek. Ugyanez igaz a termelési tényezőkkel kapcsolatban a fenti 3.3.1.6–3.3.1.8. szakaszban ismertetett jellemzésre is.

(141) A Bizottság emlékeztetni kíván arra, hogy a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák gyártásához számos különböző inputra van szükség. A vizsgálati akta nem tartalmaz olyan bizonyítékot, amely alátámasztaná, hogy ezen inputok beszerzése nem Kínában történik. Amikor a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák gyártói beszerzik inputjaikat vagy szerződést kötnek inputjaik beszerzése érdekében, az általuk fizetett árakra (amelyeket költségként jelenítenek meg) nyilvánvalóan kihatnak az előzőekben ismertetett rendszerszintű torzulások. Például az inputok beszállítói olyan munkaerőt foglalkoztatnak, amelyre kihatnak a torzulások. Olyan kölcsönt vehetnek fel, amelyet szintén érintenek a pénzügyi szektor, illetve a tőkeallokáció torzulásai. Működésüket behatárolja a tervrendszer, amely a kormányzat minden szintjén és az összes gazdasági ágazatban érvényesül.

(142) Következésképpen az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja értelmében nemcsak a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák belföldi értékesítési árait nem helyénvaló alkalmazni, hanem az inputköltségeket (ezen belül a nyersanyagok, az energia, a földterület, a finanszírozás, a munkaerő stb. költségeit) sem, hiszen ezekre is kihat a jelentés A. és B. részében bemutatott jelentős mértékű kormányzati beavatkozás. A tőke, a földterület, a munkaerő, az energia és a nyersanyagok allokálásával összefüggésben bemutatott kormányzati beavatkozás Kína teljes egészében érvényesül. Ebből egyebek mellett az is következik, hogy a Kínában különféle termelési tényezők felhasználásával előállított inputra szintén jelentős torzulások hatnak. Ugyanez vonatkozik az input inputjaira, és így tovább. Az exportáló gyártók által e tekintetben felhozott érvekkel és bizonyítékokkal a következő szakasz foglalkozik.

3.3.1.10. Következtetés

(143) Az előbbi, általában a kínai gazdaságra, konkrétan pedig az (érintett terméket is magában foglaló) alumíniumágazatra irányuló állami beavatkozásra vonatkozó összes bizonyíték vizsgálatát is tartalmazó elemzés – és az annak során megvizsgált elemek közül egy vagy több tényleges vagy lehetséges hatása – arról tanúskodott, hogy az érintett termék árai és költségei (köztük a nyersanyag-, az energia- és a munkaerőköltségek is) az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja értelmében jelentős kormányzati beavatkozás hatására alakulnak ki, és nem szabadpiaci erőviszonyok eredményei. Ennek alapján, valamint a kínai kormány együttműködésének hiányában a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy ez esetben nem helyénvaló a belföldi árak és költségek alkalmazása a rendes érték megállapításához.

3.3.1.11. Az érdekelt felek észrevételei

(144) A második feljegyzésre válaszolva a Xiamen azt állította, hogy nincs szükség referenciaértékek használatára, ha a termelési tényezőket a Xiamen a szokásos piaci feltételek mellett szerzi be. A Xiamen különösen azzal érvelt, hogy a referenciaárak és a Xiamen által az öntecsekért és lemeztuskókért kifizetett árak összehasonlíthatók voltak, ami úgy tűnik, hogy cáfolja a jelentős torzulásokra vonatkozó állításokat. Ezenkívül a Zhongji azzal érvelt, hogy a nyersanyagokat és az energiát kereskedelmi alapon, a szokásos piaci feltételek mellett szerezte be.

(145) A Bizottság felhívta a figyelmet arra, hogy ha megállapítást nyer, hogy az exportáló országban fennálló, az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja szerinti jelentős torzulások következtében nem helyénvaló az exportáló országbeli belföldi árak és költségek alkalmazása, akkor a rendes értéket egy megfelelő reprezentatív ország torzulatlan árai vagy referenciaértékei alapján kell képezni minden egyes exportáló gyártóra nézve, az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának megfelelően. Az alaprendelet szóban forgó rendelkezése abban az esetben engedélyezi a belföldi költségek felhasználását, ha azokról pontos és megfelelő bizonyítékok alapján egyértelműen megállapítható, hogy nem torzulásoktól mentesek. A jelen esetben azonban a Xiamen és a Zhongji nem nyújtott be ilyen pontos és megfelelő bizonyítékokat. Egyes nyersanyagoknak az exportáló országban és a reprezentatív országban tapasztalt hasonló árszintje önmagában nem jelzik az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése értelmében vett jelentős torzulások hiányát, mert számos más okból előfordulhat, hogy az árak ingadoznak és egy bizonyos időszakban összehangolódnak. Éppen ellenkezőleg, rengeteg egyéb tényező járul hozzá a jelentős torzulásokra vonatkozó ténymegállapításhoz, amint azt a 3.3.1.2–3.3.1.9. szakasz is bizonyítja. Következésképpen pusztán az egyes nyersanyagok belföldi árainak a reprezentatív ország referenciaértékeivel való összehasonlíthatósága nem teljesíti a pontos és megfelelő bizonyítékok benyújtására vonatkozó feltételt. Ezért a Xiamen és a Zhongji állításait a Bizottságnak el kellett utasítania.

(146) Ezenfelül az eljárás megindítására vonatkozó észrevételeiben a Xiamen először is azt állította, hogy a 2. cikk (6a) bekezdése nem áll összhangban a WTO dömpingellenes megállapodásával. Ennek oka először is, hogy a dömpingellenes megállapodás 2.2. pontja három forgatókönyvet nevesít, amelyek lehetővé teszik a rendes érték kiszámítását: i. az értékesítés a szokásos kereskedelmi forgalom keretében történik; ii. sajátos piaci helyzet áll fenn; vagy iii. a belföldi piacon megvalósuló értékesítés alacsony volumene miatt az ilyen értékesítés nem reprezentatív. A Xiamen azt állította, hogy a jelentős torzulások nem teljesítik e három kritérium egyikét sem. Továbbá azt állította, hogy még ha úgy is lehetne tekinteni, ha a jelentős torzulások fogalmára a fenti kritériumok közül a második érvényes, a WTO vizsgálóbizottsága az „Ausztrália – A4-es fénymásolópapírra vonatkozó dömpingellenes intézkedések" (DS529) ügyben megerősítette, hogy az, hogy az érintett termék belföldi árát és a termeléséhez felhasznált inputokat a kormányzati torzulások befolyásolják, nem elegendő ahhoz, hogy úgy tekintsék, hogy a belföldi piacon megvalósuló értékesítés és az exportértékesítés közötti megfelelő összehasonlítás „a sajátos piaci helyzet miatt" érintett. Ezenfelül a Xiamen megjegyezte, hogy a Bizottság szisztematikusan végezte a rendes érték kiszámítását, miközben eseti alapon ellenőriznie kellett volna, hogy teljesülnek-e a dömpingellenes megállapodás 2.2. pontjában foglalt feltételek. A Xiamen továbbá azt állította, hogy a dömpingellenes megállapodás 2.2. pontja előírja, hogy a rendes érték kiszámításának tükröznie kell „a származási országban felmerülő költséget", amint az az „Ausztrália – A4-es fénymásolópapírra vonatkozó dömpingellenes intézkedések" (DS529), valamint az „Európai Unió – Az Argentínából érkező biodízelre vonatkozó dömpingellenes intézkedések" (DS473) WTO-ügyben megerősítést nyert. Ráadásul a Xiamen érvelése szerint a rendes érték kiszámításának összhangban kell lennie a dömpingellenes megállapodás 2.2.1.1. pontjának követelményeivel, valamint hozzátette, hogy a fent említett DS473 sz. ügyről készült jelentésben és a „Kína – Az Egyesült Államokból származó brojlertermékekkel szembeni dömpingellenes és a kiegyenlítővám-intézkedések" (DS427) WTO-ügyben tett ténymegállapítások megkövetelték a nyomozó hatóságoktól, hogy vegyék figyelembe az exportáló gyártók nyilvántartott költségeit, kivéve, ha azok nem állnak összhangban az általánosan elfogadott számviteli elvekkel, vagy nem tükrözik megfelelően a szóban forgó termék gyártásával és értékesítésével kapcsolatos költségeket. Még akkor is, ha a nyilvántartott költségek teljesítik ezt a két feltételt, az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése – a Xiamen véleménye szerint – összeegyeztethetetlen a WTO dömpingellenes megállapodásának 2.2.1.1. pontjával, mivel az exportáló gyártó költségeit szisztematikusan figyelmen kívül hagyják.

(147) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének rendelkezései teljes mértékben összeegyeztethetők az Európai Unió WTO-kötelezettségeivel. Amint azt a WTO Fellebbezési Testülete kifejezetten egyértelművé tette az „Európai Unió – Az Argentínából érkező biodízelre vonatkozó dömpingellenes intézkedések" (DS473) ügyben, a WTO jogszabályai megengedik harmadik országból származó, megfelelően kiigazított adatok felhasználását, ha ez a kiigazítás szükséges és megalapozott. A Bizottság emlékeztetett arra, hogy az „Ausztrália – A4-es fénymásolópapírra vonatkozó dömpingellenes intézkedések" (DS529) és a „Kína – Brojler termékek" (DS427) WTO-ügyek nem az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének értelmezésére és alkalmazásának feltételeire vonatkoztak. Ezen túlmenően az ezen ügyek alapjául szolgáló tényszerű helyzetek eltértek az alaprendelet szóban forgó – a jelentős torzulásoknak az exportáló országban való fennállására vonatkozó – rendelkezése szerinti módszertan alkalmazásának alapjául szolgáló helyzettől és kritériumoktól. A 2. cikk (6a) bekezdése szerint a rendes érték csak akkor kerül egy reprezentatív országból beszerzett, torzulatlan költségek és árak, vagy egy nemzetközi referenciaérték alapján kiszámításra, ha megállapítást nyer, hogy jelentős torzulások állnak fenn, és azok befolyásolják a költségeket és az árakat. Mindenesetre az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése második albekezdésének harmadik franciabekezdése lehetővé teszi a belső költségek felhasználását, amennyiben megállapítást nyer, hogy azok nem torzultak. A Bizottság ezért elutasította ezeket az állításokat.

(148) Másodszor: a Xiamen előadta, hogy az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése nincs összhangban a dömpingellenes megállapodás 2.2.2. pontjával. Továbbá azt állította, hogy az „EK – Csőszerelvények" (DS219) ügyben a Fellebbezési Testület megerősítette, hogy a nyomozó hatóság köteles az exportáló gyártók tényleges SGA-költségeit és nyereségét felhasználni, amennyiben ezen adatok rendelkezésre állnak. A Xiamen ezért előadta, hogy az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése nincs összhangban a dömpingellenes megállapodás 2.2.2. pontjával.

(149) A Bizottság felhívta a figyelmet arra, hogy ha megállapítást nyer, hogy az exportáló országban fennálló, az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja szerinti jelentős torzulások következtében nem helyénvaló az exportáló országbeli belföldi árak és költségek alkalmazása, akkor a rendes értéket egy megfelelő reprezentatív ország torzulatlan árai vagy referenciaértékei alapján kell képezni minden egyes exportáló gyártóra nézve, az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának megfelelően. Amint azt a (147) preambulumbekezdés ismerteti, az alaprendelet szóban forgó rendelkezése abban az esetben engedélyezi a belföldi költségek felhasználását, ha azokról egyértelműen megállapítható, hogy nem torzultak. Ebben az összefüggésben az exportáló gyártóknak tehát lehetőségük volt bizonyítékokkal szolgálni arra nézve, hogy SGA-költségeik és/vagy egyéb inputköltségeik valójában torzulatlanok. Azonban, ahogy azt a 3.3.1.2–3.3.1.9. szakasz bizonyítja, a Bizottság megállapította, hogy a kínai alumíniumágazatra torzulások jellemzők, és nem állt rendelkezésre olyan egyértelmű bizonyíték, amely alátámasztotta volna, hogy az egyes exportáló gyártók termelési tényezői torzulatlanok. A Bizottság ezért elutasította ezeket az állításokat.

(150) Harmadszor: a Xiamen azt állította, hogy a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének rendelkezései szerint használhatja a belföldi költségeket, valamint e vonatkozásban köteles az egyes vállalatokra és költségekre vonatkozó egyedi elemzést elvégezni. Ezért a Xiamenre vonatkozóan külön elemzést kellett volna készíteni az általa benyújtott kérdőív alapján.

(151) A Bizottság megjegyezte, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alkalmazását megalapozó jelentős torzulások fennállását országos szinten kell megállapítani. Ha a jelentős torzulások fennállása megállapítást nyer, a 2. cikk (6a) bekezdését minden kínai exportáló gyártóra *a priori* alkalmazni kell, a termelési tényezőikhez kapcsolódó összes költség vonatkozásában. Mindenesetre az alaprendelet szóban forgó rendelkezése előírja olyan belföldi költségek használatát, amelyekről egyértelműen megállapítható, hogy nem torzultak. Ha egy vagy több exportáló gyártó esetében ez a helyzet áll fenn, akkor a 2. cikk (6a) bekezdésének harmadik albekezdése előírja ezen állítások egyedi értékelését külön-külön minden exportőr és termelő esetében, a mintavételre vonatkozó rendelkezések sérelme nélkül.

(152) A Xiamenre kivetendő dömpingellenes vámtételre vonatkozó számítások a vállalat által szolgáltatott adatokat tükrözik, és azokat a Bizottság az alaprendelet, és különösen a 2. cikk (6a) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban számította ki. Nem volt bizonyíték arra, hogy a Xiamen belföldi árait és költségeit ne érintették volna a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapított, a kínai gazdaság egészét átható torzulások, kivéve a (161) preambulumbekezdésben meghatározottak szerint a titán-bór-alumínium rudat. Ezért az ideiglenes dömpingkülönbözetek tükrözik a vállalat sajátos helyzetét, beleértve a vállalat által a kérdőívre adott válaszaiban megadott termelési tényezőket és összegeket is, ugyanakkor kellően figyelembe veszik a Kínában tapasztalható jelentős torzulások fennállását és hatását. A Bizottság ezért elutasította ezeket az állításokat.

(153) Sajátos helyzetét illetően a Xiamen előadta, hogy magántulajdonban lévő társaság, és nincs bizonyíték arra, hogy ugyanúgy a kínai hatóságok tulajdonában lenne, illetve annak ellenőrzése vagy szakpolitikai felügyelete vagy irányítása alatt állna, mint egy állami tulajdonú vállalat, és hogy nincs kitéve az árakba és a költségekbe beleavatkozó állami jelenlét révén megvalósuló szakpolitikai felügyeletnek és irányításnak. Így azt állította, hogy nincs „az exportáló ország hatóságainak tulajdonában”, illetve azok „ellenőrzése vagy szakpolitikai felügyelete vagy irányítása alatt” az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése b) pontjának első franciabekezdésében említettek szerint.

(154) A Bizottság újfent megjegyezte, hogy miután megállapítást nyert a jelentős torzulások fennállása, az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének módszertana országos szinten alkalmazandó, kivéve, ha egyértelműen megállapítható, hogy bizonyos költségeket nem érintenek a torzulások. A Xiamen semmilyen erre vonatkozó bizonyítékot nem szolgáltatott, csupán az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontjában a jelentős torzulásoknak az exportáló ország egészében való fennállására vonatkozóan felsorolt egyes kritériumokkal kapcsolatos általános érveket hozott fel, amelyek nem kapcsolódtak a konkrét költségeik torzulatlanságához. A Xiamen azon állítása, miszerint független az állami irányítástól, nem kérdőjelezheti meg a jelentős mennyiségű bizonyítékot és a 3.3.1.3–3.3.1.5. szakasz következtetéseit, amelyek megmutatják a kormány és a KKP kínai gazdaságra (többek között az alumíniumágazatra) gyakorolt befolyásának mértékét és mindenre kiterjedő jellegét. Ezenkívül, amint azt a 3.3.1.8. szakasz jelzi, a kormány rengeteg eszközzel és pénzügyi ösztönzővel rendelkezik arra, hogy a vállalatokat – beleértve a magántulajdonban lévőket is – rávegye az iránymutatásának követésére. Az ugyanezen szakaszban leírtak szerint a kormány a pénzügyi intézmények – beleértve a magántulajdonban lévőket is – számára ösztönzőket nyújt a kormányzati tervekkel összhangban álló projektek finanszírozásának megkönnyítése érdekében, ami jelentős hatással van a magántulajdonban lévő vállalatokra, amelyeknek a pénzügyi likviditás biztosítása érdekében be kell tartaniuk a kormányzati irányelveket. Ezért a Xiamen azon érvelését, miszerint nem áll semminemű kormányzati befolyás – többek között a kínai hatóságok tulajdonosi ellenőrzése, illetve szakpolitikai felügyelete és irányítása – alatt, el kell utasítani.

(155) Konkrétabban: a Bizottság megjegyezte, hogy a Xiament hivatalosan a következőképpen ismerik el: az Államtanács nemzeti szintű kulcsfontosságú csúcstechnológiát alkalmazó vállalkozásként; a Fujian (Fucsien) tartományi gazdasági és informatikai bizottság Fujian tartomány stratégiai fontosságú feltörekvő iparágainak kiemelt vállalkozásaként; a Fujian Tartományi Tudományos és Technológiai Iroda, a Fujian tartományi gazdasági és informatikai bizottság, a Fujian Tartományi Szakszervezeti Szövetség és a Fujian tartományi népi kormányzat állami tulajdonú vagyonfelügyeleti és igazgatási bizottsága Fujian tartomány innovatív vállalkozásaként ([88]). E hivatalos elismerések megszerzéséhez a vállalatnak teljesítenie kell a megfelelő alkalmassági követelményeket, amelyek többek között a kínai kormány hivatalos irányvonalának követését, valamint a hivatalos kormányzati stratégiák és politikák betartását foglalják magukban. A követelményeket ahhoz is teljesíteni kell, hogy a jövőben megőrizhesse az elismeréseket, és további előnyökhöz juthasson a hozzájuk kapcsolódó közvetlen vagy közvetett kormányzati támogatások révén. Példaként: egy társaságnak „a stratégiai fontosságú feltörekvő iparágak kiemelt vállalkozásaként" való elismeréséhez (amelyek titulust a Xiamen megszerezte) Fujian tartományban többek között a következő sajátos politikák, célkitűzések és előnyök fűződnek: „A kiemelt vállalkozások bevonása vezetőként és példaképként, a stratégiai feltörekvő iparágak ugrásszerű tudományos fejlődésének előmozdítása Fujianban, és a »Fujian tartomány stratégiai fontosságú feltörekvő iparágai fejlődésének felgyorsítását célzó végrehajtási tervben« kitűzött célok és feladatok megvalósítása"; „Fujian tartomány különféle, a stratégiai fontosságú feltörekvő iparágakat finanszírozó kockázatitőke-alapjainak támogatása annak érdekében, hogy a kiemelt vállalkozások kulcsfontosságú projektjeinek fejlesztésére irányuló tőkebefektetéseket eszközöljenek"; „A tartományi stratégiai fontosságú feltörekvő iparágak kiemelt vállalkozásainak ösztönzése és támogatása abba, hogy a vállalkozás bevezetésre kerüljön a tőzsdén finanszírozás, vállalati kötvények kibocsátása, rövid távú finanszírozásra szolgáló értékpapírok kibocsátása stb. céljából, valamint megfelelő támogatás és szolgáltatások nyújtása a vállalati finanszírozáshoz"; „A Pingtan Átfogó Kísérleti Övezetben található kantonok és települések gazdasági és kereskedelmi vezetésével, valamint a csoport tagját képező tartományi (holding) társaságokkal közösen a tartományi gazdasági és kereskedelmi bizottság létrehozott egy együttműködési és kapcsolattartó rendszert, elősegítendő a feltörekvő iparágak kiemelt vállalkozásai számára a vállalkozások fejlesztése során tapasztalt nehézségek és problémák összehangolt megoldását, valamint biztosítandó a kiemelt vállalkozások fejlődésének nyomon követését és elemzését" ([89]). A Bizottság ezért nem fogadta el a vállalat egyedi védekezését, miszerint a Xiamen ne állna a kínai hatóságok ellenőrzése, illetve szakpolitikai felügyelete vagy irányítása alatt.

(156) Ezenfelül a Xiamen azt állította, hogy teljes egészében külföldi tulajdonban lévő vállalkozás, amely a kínai jogszabályok hatálya alá tartozik. Tulajdonosa a Hongkongban bejegyzett Daching Enterprises Limited. Azt állította továbbá, hogy éves beszámolóinak könyvvizsgálatára a nemzetközi számviteli standardokkal összhangban kerül sor, mivel egy nemzetközi vállalatcsoport része, és hogy a társaság a Kínai Népköztársaság külkereskedelmi törvénye, a Kínai Népköztársaság külföldi befektetési törvénye, valamint a Kínai Népköztársaság társasági törvénye alapján jött létre, és a Kínai Népköztársaság vállalati csődtörvényének hatálya alá tartozik. E törvényekkel összhangban a csődtörvény védelme alatt áll, és tőkéje szabadon emelhető, illetve kivonható a törvénynek megfelelően. Továbbá azzal érvelt, hogy éves beszámolóinak könyvvizsgálatát az Ernst & Young végzi a nemzetközi számviteli standardok szerint, és ha pénzügyi helyzete veszélybe kerülne, akkor a nemzetközi standardokat kellene követnie, és valószínűleg csődeljárás indulna ellene.

(157) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy amint azt a 3.3.1.6. szakasz ismerteti, a Kínában a jog területén jelentkező torzulások nem abból fakadnak, hogy a kínai törvények alkalmatlanok lennének a céljukra. Éppen ellenkezőleg, a kínai törvényeket más országok hasonló törvényeinek mintájára hozzák, így maguk a törvények kapcsán nem merül fel minőségi probléma. A probléma e törvények nem megfelelő végrehajtásában és az államnak a fizetésképtelenségi eljárásokban betöltött szerepében rejlik. A 3.3.1.6. szakaszban szereplő ténymegállapítások alapján, illetve annak vonatkozó bizonyíték hiányában, hogy a Xiamenre nincsenek hatással a csődeljárásokkal kapcsolatos országos szintű torzulások, a Bizottság ezt az állítást elutasította.

(158) A Xiamen továbbá megjegyezte, hogy a termelési költségek és az uralkodó piaci viszonyok alapján független ártárgyalásokat folytatott az uniós vagy másutt letelepedett ügyfeleivel. Hozzátette, hogy amikor az uniós vevőknek történő értékesítés során az árát a Londoni Fémtőzsdén (LME) az EU-ba történő értékesítés esetében jegyzett alumíniumár átalakítási felárral növelt összege alapján határozta meg.

([88]) Lásd a Xiamen internetes oldalát: http://www.xiashun.com/about/awards.htm

([89]) Lásd Fujian (Fucsien) tartománynak a stratégiai fontosságú feltörekvő iparágak kiemelt vállalkozásainak elismerésére szolgáló rendszer kidolgozásáról szóló, 2012. évi közleményének II. és VI. szakaszát: http://www.fjmtxh.com/NewsInfo.aspx?Id=11101

(159) Az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja szerint ha megállapítást nyer, hogy az exportáló országban fennálló jelentős torzulások következtében nem helyénvaló az exportáló országbeli belföldi árak és költségek alkalmazása, a rendes értéket torzulatlan árak vagy referenciaértékek alapján kell képezni. Az előző preambulumbekezdésben összegzett állítások az EU-ba (és máshová) irányuló kivitelkor felszámított exportárat, nem pedig a rendes értéket érintik. A Bizottság ennélfogva ezt az állítást elutasította.

(160) A nyersanyagokat illetően a Xiamen azt állította, hogy Kínában nem léteznek a belföldi beszállítókat előnyben részesítő vagy a szabadpiaci erőviszonyokat más módon befolyásoló közpolitikák vagy intézkedések. Véleménye szerint szabadon választhatja meg saját beszállítóit, legyenek azok gyártók vagy forgalmazók, és szabadon alkudhat meg velük az árakról. Hozzátette, hogy a nyersanyagok és egyéb inputok vételárát számos beszállítóval folytatott tárgyalások és pályáztatás útján határozták meg. A Xiamen hozzátette továbbá, hogy nyersanyagainak egy részét a tengerentúlról szerzi be. Különösen ez a helyzet a titán-bór-alumínium rúddal, amelyet teljes egészében az Egyesült Királyságtól vásárol.

(161) Ebben a tekintetben a Bizottság emlékeztetett arra, hogy a Xiamen nem nyújtott be meggyőző bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a belföldön beszerzett inputokkal kapcsolatos költségeire nem volt hatással a kínai kormány jelentős, a 3.3.1.2–3.3.1.9. szakaszban tett ténymegállapítások szerinti beavatkozása. A vizsgálat során megállapítást nyert, hogy torzulások állnak fenn az alumíniumágazat teljes értéklláncában. Ezek a torzulások a nyersanyagok beszállítóit is érintik, amelyek a Kínával kapcsolatban megállapított torzulások valamennyi fajtájának ki vannak téve, beleértve a villamos energia költsége, a munkaerőköltségek, a finanszírozáshoz való hozzáférés stb. terén fennálló torzulásokat is. Ezzel szemben a Xiamen tengerentúli beszerzései esetében a benyújtott és azt követően az adatok egybevetésével távolról ellenőrzött bizonyítékok alapján, ideértve a kérdőívre adott válaszokat és a szóban forgó beszerzések árelemzését is (amely a reprezentatív országban alkalmazott árakhoz hasonló árakat mutatott), és tekintve, hogy nem áll rendelkezésre arra vonatkozó bizonyíték, hogy ezen input az Egyesült Királyságban torzulásoknak lenne kitéve, a Bizottság egyértelműen megállapította, hogy az Egyesült Királyságból származó titán-bór-alumínium rúd beszerzési ára (amely a vállalat nyersanyagköltségeinek csak kis részét képviseli) torzulástól mentes, és azt nem kell egy reprezentatív ország adataival helyettesíteni.

(162) Ezenkívül a vizsgálat feltárta, hogy a Xiamen a Yunnan Yunlv Yongxin Metal Processing Co., Ltd. elnevezésű állami tulajdonú vállalattal közös vállalkozást hozott létre Yunnan Yongshun Aluminium Co., Ltd. néven, amely egy Jianshui (Csiensuj) megyében, Yunnan (Jünnan) tartományban bejegyzett társaság. E társaság fő tevékenysége nagy méretű, alumíniumötvözetből készült lemeztuskók gyártása, és a Xiamen egyik beszállítója. Ez egyrészt azt mutatja, hogy a Xiamen szorosan együttműködik a kínai állammal azáltal, hogy közös vállalkozást hozott létre egy állami tulajdonú vállalattal, másrészt, hogy az országos szintű torzulások a beszállítóit is érintik.

(163) A Xiamen továbbá azt állította, hogy a kormány nincs befolyással a hitelképességére vagy a számára nyújtott hitelek kondícióira, és hogy a hitelkondíciókat (például a kamatlábat), a mindenkori piaci kamatláb határozza meg. A Xiamen azt is állította, hogy SGA-költségei torzulatlanok és észszerűek, és ezeket figyelembe kell venni.

(164) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja szerinti jelentős torzulások fennállásának megállapításához az exportáló országban alkalmazott árakra és a termékek költségeire az adott rendelkezésben foglalt torzító elemek közül egy vagy több elem által gyakorolt lehetséges hatást elemzi. Még ha az exportáló gyártó valóban nem is részesült közvetlenül jelentős mértékű állami támogatásban – jóllehet ez nem igaz –, a Xiamen a fenti 3.3.1.5. és a 3.3.1.8. szakaszban leírtaknak megfelelően akkor is jogosult volt pénzügyi támogatásra. Ennek oka – a 3.3.1.5. szakaszban kifejtettek szerint –, hogy az alumíniumágazat összes többi vállalkozásához hasonlóan a szóban forgó exportáló gyártóra is érvényesek voltak a kínai állami terv- és iránymutató dokumentumok, és finanszírozáshoz juthatott a 3.3.1.8. szakaszban bemutatott kínai finanszírozási rendszeren keresztül. E tekintetben a kínai kormány iránymutatását követő bankok és más pénzügyi intézmények megkönnyítik a piaci szereplők – köztük az alumíniumtermékek gyártóinak – finanszírozási forrásokhoz való hozzájutását, ezáltal pedig pénzügyi védőhálót hoznak létre ezeknek a vállalatoknak, és előnyöket biztosítanak számukra a Kínán kívüli versenytársaikkal szemben. Továbbá a (118) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint a stratégiai fontosságú feltörekvő iparági vállalat státusszal rendelkező Xiamen az említett preambulumbekezdésben leírtak szerint jogosult az e státusszal rendelkező vállalatok rendelkezésére bocsátott pénzügyi támogatásra.

(165) Ami a munkaerőt illeti, a Xiamen azt állította, hogy stabil és normális bérköltségrendszer alapján működik. Alkalmazottaival függetlenül alkudott meg az egyéni bérekről a piaci óradíjak, valamint a személyes szakértelmük és eredményeik alapján. Hozzátette, hogy az állam nem rendelte el a bérek ellenőrzését Kínában.

(166) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy a munkaerőpiac torzulásait országos szinten állapította meg a 3.3.1.7. szakaszban. A kínai munkaerőpiac jellegéből fakadó problémák, többek között a kormánytól független szakszervezetek hiánya és a munkaerő mobilitásának a (130) preambulumbekezdésben ismertetett háztartás-nyilvántartási rendszerből fakadó korlátozásai, torzító hatással vannak Kínában a bérek alakulására. E tekintetben nincs arra vonatkozó bizonyíték, hogy a Xiament ne érintenék a független szakszervezetek országszerte tapasztalt hiányából és a háztartás-nyilvántartási rendszerből fakadó torzító hatások. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(167) Végül pedig a Xiamen azt állította, hogy – az összes fent említett okból kifolyólag – SGA-költségei, valamint a nyeresége torzulatlanok és észszerűek is, és ezeket figyelembe kell venni a számítások során.

(168) Ami az SGA-költségekre és a nyereségre vonatkozó állítást illeti, a Bizottság először is megjegyezte, hogy az állítás általánosító jellegű és megalapozatlan, mivel egyszerűen ezen exportáló gyártó többi állítására hivatkozott, amelyeket viszont a Bizottság mind elutasított. Ezenkívül az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja kifejezetten előírja, hogy ha megállapítást nyer a jelentős torzulások fennállása, a számított rendes értéknek tartalmaznia kell az SGA-költségek és a nyereség torzulatlan és észszerű összegét. Mivel a jelen vizsgálatban ez a helyzet áll fenn, és az exportáló gyártót, valamint beszállítóit érintik ezek a torzulások, a Bizottság ezeket az állításokat elutasította.

(169) Következésképpen, és megfelelően figyelembe véve a titán-bór-alumínium rudat érintő kivételt, a Bizottság ezért a rendes értéket az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontjával összhangban torzulástól mentes árakat vagy referenciaértékeket tükröző termelési és értékesítési költségek – ez esetben egy megfelelő reprezentatív országban érvényes termelési és értékesítési költségek – alapján, a következő szakaszban foglaltak szerint képezte.

3.4. **Reprezentatív ország**

3.4.1. *Általános megjegyzések*

(170) A reprezentatív ország kiválasztása az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése alapján, a következő szempontok szerint történt:

– a Kínáéhoz hasonló gazdasági fejlettség. Ebben a vonatkozásban a Bizottság olyan országokat vett figyelembe, amelyek bruttó nemzeti jövedelme a Világbank adatbázisa szerint hasonló Kínáéhoz ([90]);

– a vizsgált termék gyártása az adott országban;

– a vonatkozó nyilvános adatok rendelkezésre állása a reprezentatív országban.

– Amennyiben több lehetséges reprezentatív ország van, indokolt esetben előnyben kell részesíteni azt az országot, amelyben a szociális védelem és a környezetvédelem szintje megfelelő.

(171) A (70)–(71) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint a Bizottság a rendes érték meghatározásához felhasznált forrásokkal kapcsolatban két feljegyzést is kibocsátott és elhelyezett az érdekelt felek számára betekintésre összeállított aktában. A feljegyzések ismertették a vonatkozó kritériumok alapjául szolgáló tényeket és bizonyítékokat, és foglalkoztak a felektől ezekre az elemekre és a releváns forrásokra vonatkozóan érkezett észrevételekkel. A második feljegyzésben a Bizottság tájékoztatta az érdekelt feleket arról a szándékáról, miszerint Törökországot kívánja megfelelő reprezentatív országnak használni a jelen ügyben, ha megerősítést nyer az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése szerinti jelentős torzulások fennállása. A Bizottság értékelése a következőképpen foglalható össze:

3.4.2. *Kínához hasonló gazdasági fejlettségi szint és a vizsgált termék gyártása*

(172) Az első feljegyzésben a Bizottság 55 olyan országot azonosított, amelyek gazdasági fejlettségi szintje hasonló Kínáéhoz. A vizsgálati időszakban a bruttó nemzeti jövedelme alapján a Világbank ezek mindegyikét „a közepes jövedelmű országok felső sávjába" sorolta. Megállapítást nyert azonban, hogy a vizsgált terméket ezen országok közül csak ötben – Örményországban, Brazíliában, Indonéziában, az Orosz Föderációban és Törökországban – gyártják számottevő mennyiségben.

([90]) World Bank Open Data – Upper Middle Income (A Világbank nyílt hozzáférésű adatai – közepes jövedelmű országok, felső sáv), https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income

(173) Tekintettel arra, hogy a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák örmény és indonéz gyártóinak behozatalára/kivitelére és/vagy pénzügyeire vonatkozóan nem állnak rendelkezésre érdemi adatok, az említett országokat a Bizottság nem vizsgálta meg alaposabban potenciális reprezentatív országként.

(174) Az első feljegyzés után Xiamen azt állította, hogy a Bizottságnak Malajziát kellene lehetséges reprezentatív országnak tekintenie. A szóban forgó exportáló gyártó azt állította, hogy Malajziában kellően reprezentatív mennyiségű alumíniumfóliát gyártanak, és az érintett terméket előállító két vállalatra, nevezetesen az Alcomra és az UACJ Foil Malaysiara hivatkozott. A Xiamen a második feljegyzést követően megismételte állítását.

(175) Először: a Bizottság megjegyezte, hogy Malajziában az alumíniumhulladékot érintő engedélyezési követelmények és kiviteli vámok formájában exportkorlátozások vannak érvényben. Ez a termelési tényező hozzávetőlegesen a gyártási költségek 5–10 %-át teszi ki. Másodszor: úgy tűnt, hogy az Alcom nem állít elő továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliát, az UACJ Foil Malaysia pedig a Dun & Bradstreet („D&B") adatbázisában szereplő legfrissebb, 2019-es pénzügyi adatok alapján (amely időszak részben átfedésben van a vizsgálati időszakkal) veszteséges volt ([91]). Végül pedig a feljegyzések még egy olyan mellékletet is tartalmaznak, amelyek kifejezetten abban segítik a feleket, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának alkalmazása céljából további potenciális reprezentatív országokról és/vagy vállalatokról milyen módon nyújtsanak be információkat. A Xiamen az információkat nem az említett mellékletben előírt követelménynek és részletességi szintnek megfelelően szolgáltatta. A fenti okoknál fogva a Xiamen állítását el kellett utasítani.

(176) Ezenkívül Oroszország tekintetében megállapítást nyert, hogy az alumíniumhulladékra, amely jelentős melléktermék és amelyet bizonyos mértékig újra fel lehet használni a gyártási folyamatban, kiviteli vám formájában kiviteli korlátozások vannak érvényben ([92]). Ezenkívül a fólia-alapanyag (amely a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák gyártása során kulcsfontosságú alapanyag, és – a gyártási folyamat függvényében – az előállítási költség több mint 90 %-át teszi ki) nagy részét Kínából vagy az (EU) 2015/755 rendelet ([93]) (a továbbiakban: (EU) 2015/755 rendelet) 1. mellékletében felsorolt országokból importálják. A Bizottság ezért kizárta Oroszországot, és a feljegyzésekben részletesebben elemezte Brazília és Törökország potenciális reprezentatív országként való figyelembevételét.

3.4.3. *Releváns nyilvános adatok rendelkezésre állása a reprezentatív országban*

(177) Az első feljegyzést követően a mintában szereplő összes exportáló gyártó azzal érvelt, hogy Brazília nem megfelelő reprezentatív ország, tekintettel a brazil alumíniumpiacon fennálló számos torzulásra. Azt is állították, hogy a Novelis do Brasil Ltda, vagyis a Bizottság által reprezentatív gyártóként javasolt vállalat alkalmatlan, különösen a bevallott magas nyeresége miatt, amely általánosságban nem jellemző, és amely az érintett iparágra nézve nem reprezentatív, továbbá a jelen ügyben nem megfelelő annak használata.

(178) A Bizottságnak tudomása van arról, hogy a brazil hatóságok 2020. július 29-én dömpingellenes vizsgálatot indítottak a kínai alumíniumtermékek Brazíliába irányuló behozatalára vonatkozóan (a brazil Külkereskedelmi Államtitkárság (SECEX) 2020. július 28-i 46. sz. körlevele, a továbbiakban: 46. sz. körlevél) ([94]). A 46. sz. körlevélben említett vizsgálat termékköre jelentős átfedésben volt a jelenlegi vizsgálat – a fenti 2. szakaszban meghatározott – érintett termékének termékkörével. A 46. sz. körlevél indexek formájában közzétette a panaszosok (három vállalat, köztük a Novelis do Brasil) üzemi eredményeit, amelyek azt mutatták, hogy a panaszosok a 2015–2019 közötti időszakban veszteségesek voltak.

(179) Ezen bizonyítékok alapján a Bizottság nem tartotta valószínűnek, hogy a Novelis do Brasil az általa bevallott nyereséget (a legutóbbi pénzügyi időszakban 19,4 %) az érintett terméken realizálta volna. Figyelemmel arra, hogy a vállalat széles termékskálával rendelkezik, a Bizottság úgy vélte, hogy a Novelis do Brasil nagy valószínűséggel – és jelentős mértékben – az általa gyártott egyéb termékeken, például a légiközlekedési vagy a gépjárműipar számára gyártott termékein és italos dobozain realizálta ezt a nyereséget.

(180) A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy a Novelis do Brasil adatai nem minősülnek megfelelő referenciaértéknek a vizsgált termék kapcsán az észszerű SGA-költségek és nyereség megállapításához. Így a Bizottság a második feljegyzés szakaszában elutasította, hogy Brazíliát válassza megfelelő reprezentatív országként, és elemzését Törökországra összpontosította.

([91]) https://dnb.onelogin.com/portal/ (https://globalfinancials.com/index-admin.html)

([92]) HR-kód: 7602 00.

([93]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/755 rendelete (2015. április 29.) az egyes harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó közös szabályokról (HL L 123., 2015.5.19., 33. o.), módosította a Bizottság 2017. február 24-i (EU) 2017/749 felhatalmazáson alapuló rendelete (HL L 113., 2017.4.29., 11. o.).

([94]) A brazil Külkereskedelmi Államtitkárság 2020. július 28-i, 46. sz. körlevele, http://www.in.gov.br/en/web/dou/-/circular-n-46-de-28-de-julho-de-2020-269159613

(181) A fő termelési tényezők Törökországba érkező behozatalának elemzése azt mutatta, hogy a fólia-alapanyag Törökországba történő behozatalát a Kínából vagy az (EU) 2015/755 rendelet I. mellékletében felsorolt más országok bármelyikéből érkező behozatal érdemben nem befolyásolta. Ezenkívül megállapítást nyert, hogy a főbb inputok (beleértve a fólia-alapanyagot is) esetében pontosabb behozatali adatok állnak rendelkezésre Törökország esetében Brazíliához képest.

(182) A jelen esetben a Bizottság két továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat előállító török gyártót azonosított, az Assan Aluminyumot és az Asaş Aluminyumot. Míg az Assan Aluminyum veszteséges volt a 2019-es pénzügyi évben (amely részben átfedésben van a vizsgálati időszakkal), addig az Asaş Aluminyum nyeresége 2019-ben közel volt a megtérülési küszöbhöz. A Bizottság e tekintetben megjegyzi, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontjában foglaltak szerint *„a számtanilag képzett rendes értéknek tartalmaznia kell az igazgatási, értékesítési és általános költségek, valamint a nyereség torzulástól mentes és észszerű összegét”*. A megtérülési küszöbköz közeli nyereség nem tekinthető észszerűnek, különös tekintettel az alumíniumiparban más török vállalatok által elért nyereségszintre ([95]). Ezért az Asaş Aluminyum – mint továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat előállító gyártó – adatait a Bizottság ideiglenesen nem tekintette megfelelő referenciaértékeknek.

(183) Mivel nem állt rendelkezésre megfelelő referenciaérték ahhoz, hogy megállapítsa a vizsgált termék esetében Törökországban észszerűen felmerülő SGA-költségeket és realizált nyereséget, a Bizottság ideiglenesen úgy ítélte meg, hogy egy hasonló terméket előállító ágazatban tevékenykedő vállalatok adatai megfelelőek lehetnek ilyen körülmények között. Pontosabban a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az extrudált alumíniumtermékek ágazatában tevékenykedő török vállalatok adatai megfelelőek lennének. A Bizottság következtetését egy, az ugyanazon ágazatban (vagyis az alumíniumágazatban) folyamatban lévő és hasonló terméket (nevezetesen az extrudált alumíniumtermékeket), valamint hasonló időszakot lefedő másik közelmúltbeli dömpingellenes vizsgálatban ([96]) már rendelkezésre álló ismeretekre és információkra alapozta. A Bizottság ezeket további kutatásokkal egészítette ki.

(184) Az extrudált alumíniumtermékek a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákhoz hasonló alapanyag-összetétellel rendelkeznek. Ami a gyártási folyamatot illeti, az alumínium extrudálással, hengerléssel vagy öntéssel számos különféle termékekké alakítható. Az extrudált termékek – csakúgy, mint a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák – félkész alumíniumtermékeknek minősülnek, tehát ugyanazon általános termékkategóriához tartoznak. Ráadásul az extrudált termékeket előállító vállalatok bizonyos esetekben más alumíniumtermékeket is gyártanak, ideértve a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat is magában foglaló hengerelt termékeket (további részletekért lásd a (193) preambulumbekezdést). Ez az oka annak, hogy a Bizottság az extrudált termékeket előállító gyártókat választotta a nyereség és az SGA-költségek megállapításához a reprezentatív országban.

(185) A jelen ügy esetében a Bizottság először meghatározta a vállalatok 2019-es pénzügyi évre vonatkozó, a vizsgálati időszak felét lefedő adatait. 2020-ra vonatkozóan nem álltak rendelkezésre pénzügyi adatok. Ezt követően a Bizottság kiválasztotta az említett pénzügyi időszakban nyereséges ([97]) vállalatokat. Az azonosított vállalatok közül három ([98]) esetében mutatkozott a D&B adatbázis 2019-es adatai alapján észszerű jövedelmezőség.

(186) Ezenkívül a Bizottság által végzett kiegészítő kutatások alapján megjegyzendő, hogy az Asaş Aluminyum (a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák gyártója), valamint a Zhongji által az első feljegyzésre tett észrevételeiben azonosított másik két vállalat (P.M.S. Metal Profil Aluminyum Sanayi Ve Ticaret Anonim Sirketi és Cansan Aluminyum Profil Sanayi Ve Ticaret Anonim Sirketi), más félkész alumíniumtermékek gyártásán kívül érintettek az extrudált alumíniumtermékek gyártásában is ([99]). Továbbá a P.M.S. A Metal és a Cansan Aluminyum pénzügyi adatai könnyen elérhetőek a D&B adatbázisban, és – az Asaş Aluminyummal ellentétben – az említett vállalatok észszerű nyereségszintet könyveltek el 2019-ben. Ezért a Bizottság az említett két vállalatot is reprezentatív törökországi gyártónak tekinti a jelen ügyben (a kiválasztott vállalatok teljes listáját lásd a (223) preambulumbekezdésben).

([95]) Lásd: a Bizottság (EU) 2021/582 végrehajtási rendelete (2021. április 9.) a Kínai Népköztársaságból származó síkhengerelt alumíniumtermékek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről, HL 2021 (L 124), 40. o., (266)–(267) preambulumbekezdés.

([96]) Lásd: a Bizottság (EU) 2021/546 végrehajtási rendelete (2021. március 29.) a Kínai Népköztársaságból származó extrudált alumíniumtermékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről, L 109, 1. o.

([97]) A vállalatoknak észszerű nyereséget kellett elérniük, vagyis azokat a vállalatokat, amelyek veszteségesek voltak vagy nagyon alacsony (a megtérülési küszöböt épphogy meghaladó) nyereséget realizáltak, a Bizottság nem vette figyelembe.

([98]) A második feljegyzésben ideiglenesen kiválasztott negyedik vállalatról (Emek Kablo Sanayi Ve Ticaret Anonim Sirketi) végül kiderült, hogy nem gyárt extrudált alumíniumtermékeket, ezért a Bizottság ezt nem vette figyelembe.

([99]) További részletekért lásd a https://www.asastr.com/production-facilities/, http://www.cansan.com.tr/EN/Production/Extrusion/ és a https://www.turkishexportal.com/PMS-Metal-Profile-Aluminum-Industry-Trade-Inc_SHC13B_3f52c050b5a442608328416c31ac84bd?lang=en internetes oldalakat.

(187) A második feljegyzésre válaszul a mintában szereplő összes exportáló gyártó ellenezte az extrudált alumíniumtermékek ágazatában tevékenykedő vállalatok SGA-költségeire és nyereségére vonatkozó adatok felhasználását, ehelyett azt szorgalmazták, hogy a Bizottság a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák török gyártóinak vagy egyéb alumíniumtermékek (például alumíniumfólia) gyártóinak a megfelelő adatait használja fel (akár tényleges, akár kiigazított adatokat). A vállalatok azzal érveltek, hogy az extrudált termékek és a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák nem ugyanazon általános termékkategóriába és/vagy ágazatba tartoznak, és e két termék nem feleltethető meg egymásnak, legyen szó akár a fizikai vagy műszaki jellemzőikről, végfelhasználási céljaikról, a gyártási folyamatukról vagy az előállítási költségeikről.

(188) Először is emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság a reprezentatív országban tényleges, észszerű és torzulástól mentes adatok azonosítására törekszik a nyereségre és az SGA-költségekre vonatkozóan. Amint azt a második feljegyzés vázolja, az ilyen megfelelő referenciaértékek felkutatása során a Bizottság szükség esetén – továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliát előállító reprezentatív gyártó hiányában – figyelembe vehet olyan gyártókat is, amelyek a vizsgált termékkel azonos általános kategóriába és/vagy ágazatba tartozó terméket gyártanak. Bár a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák és az extrudált alumíniumtermékek bizonyos jellemzői, végfelhasználási céljai, gyártási folyamata és előállítási költségei nem feltétlenül azonosak, e szempontok a jelen esetben nem tekinthetők mérvadónak. A (184) preambulumbekezdésben már kifejtett okokon túlmenően az extrudált alumíniumtermékek ágazata az uniós gazdasági tevékenységek egységes ágazati osztályozási rendszere alapján ugyanazon általános gazdasági tevékenységi kategóriába ás ágazatba tartozik, mint a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák gyártása ([100]).

(189) Ami azt az állítást illeti, hogy a Bizottságnak az egyéb alumíniumtermékek, nevezetesen az alumíniumfóliák (a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák kivételével) gyártóit kellene figyelembe vennie, az említett fél nem fejtette ki, hogy ez a termék, valamint annak jellemzői és felhasználási módja miért megfelelőbbek az extrudált alumíniumtermékekénél, és hogyan hasonlították ezeket össze. Továbbá az exportáló gyártók nem tettek javaslatot olyan, a potenciális reprezentatív országban tevékenykedő alumíniumfólia-gyártókra, amelyekre vonatkozóan rendelkezésre állnak pénzügyi adatok és észszerű nyereségadatok. Mindenesetre, amint az alább a (190) preambulumbekezdésben szerepel, a jelen vizsgálatban ideiglenesen alkalmazott vállalatok az alumíniumtermék egy szélesebb csoportját képviselik, amely magában foglalja a hengerelt termékeket is.

(190) Másodszor: az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja értelmében alkalmasnak tekintett vállalatok gyakran egynél több terméket állítanak elő. Hasonlóképpen, az is gyakori, hogy a reprezentatív országokban működő megfelelő vállalatok nyilvánosan elérhető pénzügyi adatainak részletezettsége nem teszi lehetővé az SGA-költségek és a nyereség részletesebb, termékszintű elemzését. Hasonlóképpen, jelen ügyben az extrudált termékek azonosított gyártóinak pénzügyi adatai csak összesített szinten állnak rendelkezésre a D&B adatbázisban, míg – amint azt a fenti (186) preambulumbekezdés felvázolja – az extrudált termékek gyártóinak egy része más félkész alumíniumtermékeket is gyárt. Ezért az extrudált alumíniumtermékeket gyártó vállalatok esetében rendelkezésre álló pénzügyi adatok nemcsak szigorúan az extrudált termékek piacának helyzetére, hanem egy szélesebb (a hengerelt termékeket is magában foglaló) termékcsoportra nézve is reprezentatívak. Az alternatív pénzügyi adatok használatára vonatkozó kérelmet a Bizottság ezért elutasította.

(191) Ezenkívül a mintában szereplő összes exportáló gyártó vitatta azt a tényt, hogy a Bizottság figyelmen kívül hagyta az Asaş Aluminyumot (a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliát előállító gyártót), mivel annak túl alacsony volt a nyeresége, miközben potenciálisan reprezentatív gyártóként tekintett az összes nyereséges extrudált alumíniumterméket gyártó vállalatra, függetlenül azok egyedi nyereségszintjétől. A Zhongji továbbá azt állította, hogy az Asaş Aluminyum jövedelmezősége nem volt észszerűtlen a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák ágazata esetében.

(192) A Bizottság megállapította, hogy az észszerű nyereséggel rendelkező (vagyis nem veszteséges vagy a megtérülési küszöböt épphogy meghaladó nyereségű) vállalatok egy csoportjának összesített és súlyozott pénzügyi adatainak felhasználása megfelelőbb, mint egyetlen gyártó teljesítményének vizsgálata az SGA-költségek és a nyereség észszerű összegének megállapítása céljából. A (177) preambulumbekezdésben, valamint az ügy aktájához fűzött feljegyzésekben meghatározottak szerint a jelen ügyben a megtérülési küszöböt épphogy meghaladó nyereség, amely ráadásul kizárólag egyetlen vállalat adatain alapul, az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontja értelmében nem tekinthető észszerűnek.

(193) A Zhongji azzal érvelt továbbá, hogy a Bizottságnak felül kell vizsgálnia a reprezentatív gyártók esetében alkalmazandó pénzügyi adatokra vonatkozó ténymegállapításait, miután a 2020-ra vonatkozó adatok rendelkezésre állnak. A Zhongji szerint a 2019-es adatokat a Covid19-világjárvány alapvetően nem érintette sem a kínai gyártók, sem pedig a potenciális reprezentatív országok más gyártói esetében, míg a 2020-as adatokat teljes mértékben érintette a világjárvány.

([100]) 24.42. szakágazat – Alumíniumgyártás, amely magában foglalja a félkész alumínium termékek és az alumíniumból készült csomagoló fóliák gyártását is (lásd: https://ec.europa.eu/eurostat/documents/3859598/5902521/KS-RA-07-015-EN.PDF (156. o.)).

(194) Válaszul a Bizottság megjegyezte, hogy először is a Covid19-világjárvány kitörését hivatalosan csak 2020 márciusában jelentették be ([101]), tehát csak egy negyedév átfedés van a vizsgálati időszakkal. Másodszor: a vizsgálati időszak 2019 júliusától 2020 júniusáig terjedt, ami azt jelenti, hogy a 2019-es és a 2020-as adatok egyaránt relevánsak a Bizottság értékelése szempontjából. A Bizottság mindenesetre nem azonosított semmilyen 2020-ra vonatkozó pénzügyi adatot, amely a jelen ügy szempontjából releváns volna. Ezenkívül a Zhongjinak a Covid19-világjárvány gyártókra gyakorolt hatásával kapcsolatos állítása nem megalapozott, és – tekintettel a mintában szereplő exportáló gyártók által 2019-hez képest a vizsgálati időszakban nyújtott teljesítményre – valószerűtlennek tűnik.

(195) Összefoglalva: rendelkezésre állnak az extrudált termékek gyártói egy reprezentatív csoportjának pénzügyi adatai, amelyek a Bizottság szerint a tényleges helyzetet tükrözik, valamint a (továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat is magában foglaló) félkész alumíniumtermékek ágazatának profitszintjére vonatkozó adatok, és ezek megfelelőnek tekinthetők a rendes értéknek az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjával összhangban történő megállapításához.

3.4.4. *A szociális védelem és a környezetvédelem szintje*

(196) Miután megállapítást nyert, hogy a fenti tényezők összessége alapján a vizsgálat jelenlegi szakaszában Törökország a megfelelő reprezentatív ország, a szociális védelem és a környezetvédelem szintjének vizsgálatára az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontja első franciabekezdésének utolsó fordulatával összhangban már nem volt szükség.

3.4.5. *Következtetés*

(197) A fenti elemzésre figyelemmel és az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontjával összhangban a Bizottság (a második feljegyzéssel összhangban) Törökországot kívánja megfelelő reprezentatív országként alkalmazni, és az extrudált alumíniumtermékeket előállító, a (223) preambulumbekezdésben felsorolt gyártók pénzügyi adatait szándékozik használni.

3.5. **A termelési tényezők torzulatlan költségeinek megállapításához felhasznált források**

(198) Az érdekelt felektől kapott és a vizsgálat iratai között rendelkezésre álló egyéb lényeges információk alapján a Bizottság az első feljegyzésben – többek között az alapanyagokra, az energiára és a munkaerőre is kiterjedően – összeállította azon termelési tényezők előzetes jegyzékét, amelyeket a vizsgált termék előállításához felhasználnak.

(199) A Bizottság az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontjával összhangban azonosította továbbá a torzulatlan árak és a referenciaértékek meghatározásához felhasználandó forrásokat. A Bizottság által felhasználni javasolt legfontosabb forrás a Globális Kereskedelmi Atlasz (a továbbiakban: GTA) volt. Végül pedig a Bizottság megjelölte azokat a harmonizált rendszerben (HR) a termelési tényezőkhöz kapcsolódó kódokat, amelyeket az érdekelt felektől kapott információk alapján az első feljegyzésben kezdetben figyelembe vett a Globális Kereskedelmi Atlasz szerinti elemzéshez.

(200) A Bizottság felkérte az érdekelt feleket, hogy tegyenek észrevételeket és javaslatokat az első említett egyes termelési tényezők torzulatlan értékeire vonatkozó, nyilvánosan elérhető információkra. Ezt követően a második feljegyzésben az érdekelt felektől kapott észrevételek alapján a Bizottság számos termelési tényezőre vonatkozóan frissítette az információkat.

(201) A Bizottság továbbá megállapította, hogy a kezdetben a feljegyzésekben felsorolt számos termelési tényezőt a rendes érték kiszámításakor figyelmen kívül kell hagyni, mivel ezeket valójában a mintában szereplő egyik exportáló gyártó sem használta a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák gyártási folyamatában (további részletekért lásd még a (230)–(231) preambulumbekezdést).

([101]) Lásd: https://www.who.int/director-general/speeches/detail/who-director-general-s-opening-remarks-at-the-media-briefing-on-covid-19—11-march-2020 (utoljára megtekintve: 2021. április 21.)

(202) A fentiekre tekintettel a Bizottság a következő termelési tényezőket és forrásaikat azonosította Törökország vonatkozásában a rendes értéknek az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontjával összhangban történő meghatározásához:

2. táblázat

A továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák termelési tényezői

Termelési tényező	Vámtarifaszám	Torzulástól mentes érték	Mértékegység
Nyersanyagok			
Alumíniumöntecsek	7601 10	12,73	CNY/kg
Alumíniumlapok	7601 20 20	13,91	CNY/kg
Alumíniumfólia-alapanyag	7606 12 92	26,06	CNY/kg
Hengerlő olaj (lakkbenzin)	2710 12 21	5,92	CNY/kg
Hengerlőolaj-adalékanyagok	2710 12 21	5,92	CNY/kg
Alumíniumhulladék	7602 00 19	11,01	CNY/kg
Munkaerő			
Feldolgozóipari munkaerőköltségek	NACE C.24	59,97	CNY/óra
Energia			
Villamos energia	Török Statisztikai Intézet felhasználási tartomány: 70 000 MWh < felhasználás < 150 000 MWh	0,51	CNY/kWh
Villamos energia	Török Statisztikai Intézet felhasználási tartomány: 150 000 MWh < felhasználás	0,48	CNY/kWh

3.5.1. *A gyártási folyamatban felhasznált nyersanyagok*

(203) A nyersanyagok torzulatlan árának megállapításához a Bizottság a Kínán és a Kereskedelmi Világszervezetben tagsággal nem rendelkező és az (EU) 2015/755 rendelet I. mellékletében felsorolt országokon kívüli összes harmadik országból a reprezentatív országba érkező import GTA-ban jelentett (CIF paritáson számolt) egységárainak súlyozott átlagát vette alapul. A Bizottság azért döntött a Kínából érkező import figyelmen kívül hagyása mellett, mert arra a következtetésre jutott, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja értelmében vett jelentős torzulások fennállása miatt nem helyénvaló a Kínában érvényes belföldi árak és költségek alkalmazása (lásd a fenti 3.3.1. szakaszt). Arra utaló bizonyíték hiányában, hogy ugyanezek a torzulások a kivitelre szánt termékekre nem hatnak ki ugyanilyen módon, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy ezek a torzulások az exportot is befolyásolták. Az importár súlyozott átlaga adott esetben a behozatali vámra tekintettel kiigazításra került.

(204) A Bizottság az együttműködő exportáló gyártóknál a nyersanyagok beszerzésével kapcsolatban felmerült fuvarozási költségeket kifejezte az érintett nyersanyagok tényleges költségének százalékában, majd a torzulatlan fuvarozási költség megállapítása érdekében ezt a százalékot alkalmazta az érintett nyersanyagok torzulatlan költségeire. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy e vizsgálat keretében az exportáló gyártó nyersanyagköltségéből és a jelentett fuvarozási költségekből képzett hányados észszerű módon felhasználható a vállalat telephelyére leszállított nyersanyagok torzulatlan fuvarozási költségeinek becslésére.

(205) Néhány termelési tényező esetében az együttműködő exportáló gyártóknál felmerült tényleges költségek a vizsgálati időszak alatt az összes nyersanyagköltség elhanyagolható részét tették ki. Mivel az ezekhez használt értéknek – a felhasznált forrástól függetlenül – nem volt érzékelhető hatása a dömpingkülönbözet-számításokra, a Bizottság ezeket a termelési tényezőket fogyóeszközként kezelte, amint azt a (227) preambulumbekezdés ismerteti.

(206) A második feljegyzésre válaszul a Zhongji azzal érvelt, hogy azok az adatbázisok (nevezetesen a GTA és a D&B), amelyekre a Bizottság hagyatkozott, nem mindenki, hanem csak az előfizetők számára hozzáférhetők, és előfizetés hiányában a felek nem tudják megfelelően gyakorolni a védelemhez való jogukat. Ezenkívül a Zhongji aggodalmának adott hangot a D&B adatbázisban szereplő adatok megbízhatósága kapcsán, utalva a Zhongji hongkongi leányvállalatára vonatkozóan adatbázisban szereplő adatokban feltárt pontatlanságokra. Végül a Zhongji azt állította, hogy a Bizottság a második feljegyzésben nem közölte az egyes termelési tényezők esetében használni kívánt, aktualizált értékeket, valamint az azok alapjául szolgáló forrásadatokat és az elvégzett számításokat.

(207) Először: a Bizottság megjegyezte, hogy az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése szerint az adatoknak nem „nyilvánosan elérhetőknek", hanem „könnyen elérhetőknek" kell lenniük. A Bizottság megjegyezte, hogy a „nyilvánosan elérhető" kifejezés azt jelenti, hogy a nagy nyilvánosság számára elérhető, míg a „könnyen elérhető" azt jelenti, hogy mindenki számára elérhető, amennyiben bizonyos feltételek (például díjfizetés) teljesülnek. Másodszor, a D&B adatbázis egy átfogó, széles körben használt és elismert szakmai jegyzék, amelyet a Bizottság megkülönböztetés nélkül használt fel a potenciális reprezentatív országokban található gyártók azonosítására. A Zhongji nem szolgáltatott bizonyítékokat a hongkongi leányvállalatára vonatkozóan az adatbázisban szereplő esetleges pontatlanságokra. E vállalat nem is szerepel a D&B adatbázisában ([102]), ráadásul a Zhongji által szolgáltatott kivonat modellezett, nem pedig tényleges bevételeket tartalmaz. Mindenesetre ezek az állítólagos pontatlanságok nem veszélyeztethetik a Bizottság által a jelen ügyben felhasznált adatok megbízhatóságát, mivel a Zhongji hongkongi leányvállalatára vonatkozó adatokat a Bizottság semmilyen módon nem használta fel a 2. cikk (6a) bekezdésének alkalmazásában. Harmadszor: az exportáló gyártók rendes értékeinek képzéséhez felhasznált összes lényeges információt, beleértve az összes háttéradatot és részletes számításokat is, a Bizottság a gyártók rendelkezésére bocsátotta általános vagy vállalatspecifikus tájékoztatások útján, ezáltal lehetővé téve az említett vállalatok számára a védelemhez való joguk megfelelő gyakorlását. Ezt az állítást ezért a Bizottság elutasította.

(208) A második feljegyzésre reagálva a Donghai és a Zhongji ismételten kifogásolták, hogy a Bizottság a rendes érték képzése során beszámította minden egyes felhasznált inputanyag esetében a reprezentatív országban fizetett behozatali vámot is. A Zhongji szerint azzal, hogy a behozatali vámokat beleszámítja a költségekbe, a Bizottság torzítja ezeket a költségeket, és így nem kapja meg a torzulástól mentes kínai termelési költségeket. A Zhongji azzal érvelt továbbá, hogy a megfelelő kínai költségek az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdésével összhangban nem tartalmazzák a behozatali vámokat, mivel az inputanyagokat belföldön állítják elő. Ezenfelül – hasonló logika mentén – a Donghai azt állította, hogy mivel az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének megfelelően az értékelést minden exportőrre és gyártóra külön-külön el kell végezni, a kínai vállalatok által belföldön vásárolt nyersanyagok behozatali vámjainak belefoglalása a számítása nem tekinthető észszerűnek.

(209) Megjegyzendő, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának alkalmazásában a célkitűzés az inputokért a reprezentatív piacokon felszámított torzulásmentes árak meghatározása. A lehetséges reprezentatív országok belföldi áraira vonatkozó adatok híján (ami a jelen ügyben is elmondható), az importárakra vonatkozó, a Bizottság számára könnyen hozzáférhető adatokat kell alkalmazni. Annak érdekében, hogy meg lehessen határozni egy észszerű helyettesítő értéket, amely a kiválasztott reprezentatív ország torzulástól mentes belföldi árának tekinthető, az azonosított importárakat ki kell igazítani a releváns behozatali vámok hozzáadásával, mivel ezek is befolyásolják belföldi piacon felszámított tényleges árat. Behozatali vámok hiányában az ár nem tükrözné a reprezentatív ország piaci árát. Ezenkívül ezt az értékelést a Bizottság a mintában szereplő minden egyes exportáló gyártó esetében külön-külön végezte el az egyedi dömpingkülönbözetük megállapítása során. A felek állításait ezért el kellett utasítani.

(210) A második feljegyzésre válaszul a Donghai és a Zhongji azt állították, hogy a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák gyártási folyamata során általuk előállított alumíniumhulladék tisztasága megegyezik az alumíniumöntecsekével vagy hasonló ahhoz, és hogy az alumíniumhulladékot az öntési szakaszban ugyanúgy felhasználják, mint az alumíniumöntecseket. Következésképpen a szóban forgó vállalatok szerint a Bizottság által a feljegyzésekben közölt HR-kód (7602 00), sőt még a nyolc számjegyből álló kód (7602 00 90) is egy eltérő termékre vonatkozna, nevezetesen a különböző forrásokból származó, alacsonyabb tisztaságú és különböző ötvözetekből álló alumíniumhulladékra, amely nem egyezik a vállalatok által előállított alumíniumhulladék minőségével.

(211) Először: a Bizottság a Donghai és a Zhongji által a távoli ellenőrzési folyamat során felhozott bizonyítékok alapján megállapította, hogy a szóban forgó exportáló gyártók által használt (és értékesített) alumíniumhulladék ára eltért az alumíniumöntecs árától, de ez az árcsökkentés a minőségi osztálytól függött, a hulladék tisztaságát jelezve. Ezért megerősítést nyert, hogy az alumíniumöntecs ára magasabb volt, mint a keletkező alumíniumhulladéké.

([102]) https://globalfinancials.com/index-admin.html

(212) Másodsorban: a Bizottság megállapította, hogy a török nómenklatúra szerinti árukód megkülönbözteti az úgynevezett gyártási hulladékokat (nyolc számjegyű vámtarifaszám: 7602 00 19) és a hulladékokat (nyolc számjegyű vámtarifaszám: 7602 00 90). A vonatkozó vámtarifaszámok és felek által előterjesztett érvek Bizottság általi felülvizsgálata alapján úgy tűnik, hogy a 7602 00 19 vámtarifaszám jobban tükrözi a Donghai és a Zhongji által egyaránt felhasznált és előállított alumíniumhulladék-típust. Ezért a Bizottság úgy határozott, hogy a 7602 00 19 vámtarifaszám alá tartozó termék behozatali árát alkalmazza referenciaértékként, nem pedig az öntecs behozatali árát, amint azt a vállalatok javasolták.

(213) A második feljegyzésre válaszul a Zhongji azt állította, hogy az a nyolc számjegyű vámtarifaszám (7606 12 92), amelyre a Bizottság a fólia-alapanyag esetében támaszkodott ahhoz, hogy a GTA-ban szereplő török behozatali adatokat megkeresse, nem volt reprezentatív, és nem volt összhangban a Zhongji fóliaalapanyag-költségeivel sem. Pontosabban a Zhongji azzal érvelt, hogy a GTA-ban Törökország vonatkozásában szereplő árak magasabbak, mint az Unióban felszámított árak. Ezenkívül a vállalat szerint a 7606 12 92 vámtarifaszámra vonatkozó behozatali adatok a repülőgép-alkatrészekhez és a gépjárműiparban felhasznált fólia-alapanyag behozatalára is kiterjednek, amely állítólag jelentősen megnöveli az árakat. A Zhongji továbbá azt állította, hogy a GTA adatai nem tesznek különbséget az eltérő ötvözettípusok között. Míg a Zhongji csak bizonyos olcsóbb ötvözeteket használ a fólia-alapanyagához, a Bizottság által hivatkozott GTA-adatok minden ötvözetet magukban foglaltak. A Zhongji ezért kérte, hogy a GTA-ban szereplő adatokat a Bizottság igazítsa ki egy, a kémiai és fém alkotóelemei tekintetében a Zhongji által a CRU jelentése szerint használt minőségi osztályokhoz hasonló, konkrét ötvözet ára alapján ([103]). A Zhongji azt állította, hogy a panasz is CRU adataira is támaszkodott, különösen Törökország mint reprezentatív ország kapcsán. A Donghai hasonló logika mentén azzal érvelt, hogy a CRU jelentésében szereplő adatok megfelelőbbek a Bizottság általi felhasználásra, mivel lehetővé teszik a termékek egyedi ötvözettípusok szerinti megkülönböztetését. Végül a Zhongji azt állította, hogy a fólia-alapanyag behozatalára vonatkozó, a GTA-ban szereplő számos importügylet esetében rendellenesen magasak voltak az egységárak, ezért azokat ki kell zárni.

(214) Előzetes megjegyzésként emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdésével összhangban a Bizottság célja az exportáló országhoz hasonló gazdasági fejlettségű, megfelelő reprezentatív ország kapcsolódó termelési költségeinek, vagy ahol a Bizottság ezt megfelelőnek ítélte, a torzulástól mentes nemzetközi áraknak, költségeknek vagy referenciaértékeknek azonosítása volt ([104]).

(215) Jelen ügyben a Törökországba irányuló behozatal árai elérhetőek a GTA-adatbázisban ([105]). A fólia-alapanyag tekintetében az adatok nyolc számjegyű szinten állnak rendelkezésre a GTA-ban, ezáltal lehetővé téve a Bizottság számára, hogy kimondottan a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák gyártói által használt (3 mm-nél kisebb) vastagságú fólia-alapanyag behozatalát vegye figyelembe. A nyolc számjegyű vámtarifaszám egyaránt kizárja a vastagabb fóliát és a más végső felhasználásra, mint például italos palackok alapanyagaként szánt fóliát, illetve a bevonatos fólia-alapanyagor. Ezért a GTA nyolc számjegy szintű adatai nemcsak a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák gyártásához használt összes fóliaalapanyag-típust ölelik fel, hanem jelentős mértékben kizárják a más alkalmazásokban használt fóliaalapanyag-típusokat is. Ezért az ilyen adatok az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése alkalmazásában megfelelőnek minősülnek.

(216) Ezenkívül, ellentétben a GTA adataival, amelyek megbízhatóan lefedik a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák gyártói által használt fólia-alapanyagot, a CRU jelentéséből származó adatoknak számos olyan jellemzője van, amelyek miatt annak alkalmazása kevésbé megfelelő. Először is, a CRU Donghai és Zhongji által hivatkozott adatai csak az 1050 sorozatú ötvözetből készült fólia-alapanyag áraira vonatkoznak. A mintában szereplő exportáló gyártók azonban nemcsak különböző 1xxx sorozatú ötvözeteket használtak, hanem jelentős mennyiségben használtak 8xxx sorozatú ötvözeteket is, amelyekről köztudott, hogy kiváló minőségűek (amint azt a Zhongjival lefolytatott távoli ellenőrzés során is megerősítették), és ezért drágábbak, mint az 1xxx sorozatú ötvözetek. Ezért az 1050 ötvözet ára nem tekinthető reprezentatívnak a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák gyártói által a gyártási folyamatban ténylegesen felhasznált fólia-alapanyag árai esetében. Ezenkívül a felek által használni javasolt, a CRU jelentésében szereplő árak több uniós tagállamban (Németországban, Olaszországban, Franciaországban) és az Egyesült Királyságban érvényes árakra vonatkoztak, és ezért nem tükrözték a hasonló gazdasági fejlettségű reprezentatív ország helyzetét, sem pedig a nemzetközi referenciaértékeket. Továbbá, noha a CRU adatait felhasználták a panaszban, ennek célja a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák törökországi termelési kapacitásának és felhasználásának meghatározása volt, nem pedig a termelési tényezők referenciaértékeinek azonosítása.

([103]) A CRU International Ltd. egy nyersanyagok kutatásával foglalkozó vállalat, amely többek között az alumíniumtermékekre vonatkozó megfigyelési adatokat tesz közzé.

([104]) Alternatív megoldásként belföldi költségek is alkalmazhatók, de csak amennyiben azokról pontos és megfelelő bizonyítékok alapján egyértelműen megállapítható, hogy torzulástól mentesek.

([105]) http://www.gtis.com/gta/secure/default.cfm

(217) Végül a Bizottság megvizsgálta a fólia-alapanyag egészére vonatkozó rendelkezésre álló behozatali adatokat. Az átlagár használata csökkenti a tartomány alsó és felső végén esetlegesen elhelyezkedő abnormális árak hatását, és ugyanúgy tükrözi a reprezentatív érintett piacon felhasznált nyersanyagok (jelen esetben például az 1xxx és a 8xxx sorozatú ötvözettípusok) különböző tulajdonságainak együttesét.

3.5.2. *Munkaerő*

(218) A munkaerőköltségre vonatkozó referenciaérték megállapításához a Bizottság a Török Statisztikai Intézet által közzétett legfrissebb statisztikai adatokat használta fel ([106]). Az intézet részletes információkat tesz közzé a Törökország különböző gazdasági ágazataiban tapasztalt munkaerőköltségekről. A Bizottság a „C.24" jelű gazdasági tevékenység (fémalapanyagok gyártása) 2016-os óránkénti munkaerőköltségei alapján határozta meg a referenciaértéket ([107]). Az értékek ezt követően a Török Statisztikai Intézet által közzétett belföldi termelőiár-index ([108]) segítségével ki lettek igazítva az inflációval, hogy tükrözzék a vizsgálati időszak alatt felmerült költségeket.

(219) A Donghai és a Zhongji azzal érveltek, hogy a munkaerő-költségek esetében használt referenciaérték szempontjából a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák gyártása közelebb áll a 25. ágazat alá tartozó tevékenységekhez (Fémfeldolgozási termék gyártása, kivéve gépek és berendezések), nevezetesen a 25.50. szakágazat (Fémalakítás; porkohászat) vagy a 25.92. szakágazat (Könnyűfém csomagolóeszköz gyártása) alá tartozókhoz, mint a 24 ágazat alá tartozó tevékenységekhez. A Zhongji azzal érvelt továbbá, hogy néhány uniós gyártó (az Amcor és a Carcano Antonio) a NACE rendszer szerinti 25.92 szakágazatba tartoznak.

(220) A Bizottság megjegyezte, hogy az uniós gazdasági tevékenységek egységes ágazati osztályozási rendszere alapján (amely összhangban van a nemzetközi, ENSZ besorolásával) az alumíniumgyártás a 24. ágazat, pontosabban a 24.4. csoport (Nem vas fém alapanyag gyártása) és a 24.42. ([109]) szakágazat alá tartozik. Az említett szakágazat magában foglalja a félkész alumínium termékek és az alumíniumból készült csomagoló fóliák gyártását is. Az a tény, hogy a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák némely gyártója más NACE szakágazatba is besorolható (például a 25.92. szakágazatba), pusztán azt jelenti, hogy ezek a vállalatok többek között olyan fémből készült csomagolóanyagokat is gyártanak, amelyek nem tekintendők továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliának. Ennélfogva a Bizottság fenntartotta, hogy a „C.24" jelű gazdasági tevékenység (Fémalapanyag gyártása) munkaerőköltségeit alapul véve helyesen határozta meg a referenciaértéket, és a felek állításait el kellett utasítani.

3.5.3. *Villamos energia*

(221) A villamos energia referenciaárának meghatározásához a Bizottság a Török Statisztikai Intézet által közzétett, a törökországi vállalatokra (ipari felhasználókra) vonatkozó villamosenergia-árakat használta ([110]). A referenciaértéket a Bizottság a villamos energia 2020. szeptember 23-án közzétett ára alapján állapította meg. A hivatkozott ár a 2019 második félévében és 2020 első félévében érvényes ár átlaga volt. A Bizottság e célból a 70 000 ≤ T < 150 000 MWh és > 150 000 MWh felhasználási sávhoz tartozó ipari villamosenergia-árakat vette figyelembe. A Bizottság nettó (hozzáadottérték-adót nem tartalmazó) árakat alkalmazott.

3.5.4. *SGA-költségek és nyereség*

(222) Az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja szerint „*a számtanilag képzett rendes* értéknek *tartalmaznia kell az igazgatási, értékesítési és általános költségek, valamint a nyereség torzulástól mentes és észszerű összegét*". Emellett a gyártási általános költségeket úgy kell meghatározni, hogy az előzőekben említett termelési tényezők költségében nem szereplő költségelemeket is tartalmazzák.

([106]) A munkaerőköltségek a következő internetcímen tekinthetők meg: http://www.turkstat.gov.tr/PreIstatistikTablo.do?istab_id=2088

([107]) A „fémalapanyag" kategória C24.42. kód alatt az alumíniumot is tartalmazza.

([108]) https://data.tuik.gov.tr/Bulten/DownloadIstatistikselTablo?p=RQJc6lWaNMpivNV6h1MxkWk9ycHqk1cNqZM2UJkJfMUYAmenKIIz/lKzy74RY7Y2

([109]) Lásd: https://ec.europa.eu/eurostat/documents/3859598/5902521/KS-RA-07-015-EN.PDF, 156. o.; lásd még: az Egyesült Nemzetek gazdasági tevékenységek nemzetközi ágazati osztályozási rendszere, https://unstats.un.org/unsd/classifications/Econ/Download/In%20Text/ISIC_Rev_4_publication_English.pdf, 122–123. o.

([110]) https://data.tuik.gov.tr/Bulten/Index?p=Electricity-and-Natural-Gas-Period-I:-January-June,-2020-33647

(223) Az SGA-költségek és a nyereség torzulástól mentes és észszerű összegének megállapításához a Bizottság annak az öt törökországi vállalatnak az SGA-költségeit és nyereségét használta fel, amelyeket a (190)–(196) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint a hasonló termék (többek között más félkész alumíniumtermékek, például extrudált alumíniumtermékek) gyártóiként azonosított. Az említett preambulumbekezdésekben vázoltaknak megfelelően a Bizottság a 2019-es pénzügyi adatokat használta, mivel ezek voltak a legfrissebb rendelkezésre álló adatok, amelyek ráadásul félévnyi átfedésben vannak a vizsgálati időszakkal. A Bizottság az alábbi öt vállalat adatait használta fel:

(1) Eksal Aluminyum Kalip Sanayi Ve Ticaret Limited Sirketi

(2) Okyanus Aluminyum Sanayi Ticaret Anonim Sirketi

(3) Cuhadaroglu Metal Sanayi Ve Pazarlama Anonim Sirketi

(4) P.M.S. Metal Profil Aluminyum Sanayi Ve Ticaret Anonim Sirketi

(5) Cansan Aluminyum Profil Sanayi Ve Ticaret Anonim Sirketi

3.6. **A rendes érték számítása**

(224) A fentiekben ismertetett torzulatlan árak és referenciaértékek alapján a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának megfelelően terméktípusonként meghatározta a gyártelepi paritáson számított rendes értéket.

(225) Az érintett terméket gyártó és exportáló jogalanyok torzulatlan gyártási költségeinek megállapítása érdekében a Bizottság minden egyes exportáló gyártó esetében a kapcsolt és független felektől vásárolt termelési tényezőket felváltotta a 2. táblázatban meghatározott termelési tényezőkkel.

(226) Elsőként a Bizottság az egyes vállalatok által beszerzett termelési tényezők alapján megállapította a torzulatlan gyártási költségeket. Ezután a Bizottság az egyes termelési tényezőkből az egyes együttműködő exportáló gyártók által felhasznált mennyiségeket beszorozta a torzulatlan egységköltségekkel. A Bizottság a gyártási költségekből levonta a gyártási folyamat során újrafelhasznált melléktermékek torzulatlan költségeit.

(227) Másodszor: a torzulatlan gyártási összköltség meghatározásához hozzáadta a kapott eredményhez a gyártási általános költségeket. A Bizottság az együttműködő exportáló gyártóknál felmerült gyártási általános költségeket megnövelte a (205) preambulumbekezdésben említett fogyóeszközök költségével, majd az így kapott értéket kifejezte az egyes exportáló gyártóknál ténylegesen felmerült gyártási költségek arányában. Ezt követően a Bizottság ezt a százalékot alkalmazta a torzulatlan gyártási költségekre.

(228) Végül pedig a Bizottság hozzáadta az öt török vállalat adatai alapján megállapított SGA-költségeket és nyereséget (lásd a (223) preambulumbekezdést). Az eladott áruk beszerzési értékének százalékában kifejezett és a torzulatlan teljes gyártási költségre alkalmazott SGA-költség 8,7 % volt. Az eladott áruk beszerzési értékének százalékában kifejezett és a torzulatlan teljes gyártási költségre alkalmazott nyereség 7,5 % volt.

(229) Ez alapján a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának megfelelően terméktípusonként meghatározta a gyártelepi paritáson számított rendes értéket.

(230) A Donghai azt állította, hogy a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat gyártó szervezetét – az ugyanazon vállalatcsoporthoz (a továbbiakban: Nanshan csoport) tartozó más szervezetekkel együtt konszolidáltan kell kezelni a rendes érték kiszámítása során, vagyis a Bizottságnak csak azon termelési tényezők árainak a referenciaárakkal való helyettesítését kellene mérlegelnie, amelyeket a Nanshan csoport a gyártási folyamat kezdetén, egy független féltől vásárolt. A Donghai ebben az összefüggésben hivatkozott az „egyetlen gazdasági egység” fogalmával kapcsolatos, az exportár meghatározása során alkalmazott bizottsági gyakorlatra. Hasonlóképpen, a Zhongji azzal érvelt, hogy a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat gyártó szervezete a fólia-alapanyag nagy részét vele kapcsolatban álló vállalatoktól szerezte be, és a Bizottságnak figyelembe kell vennie e vállalatoknak (a fólia-alapanyag gyártásához köthető) költségkomponenseit is a Zhongji gyártó szervezete esetében a rendes érték képzése során. A Zhongji szerint azon ténynek, hogy a Zhongji gyártó szervezete egy integrált vállalatcsoport része, és vele kapcsolatban álló vállalkozásoktól szerez be nyersanyagokat, megfelelően tükröződnie kell és másként kezelni, mint olyan esetben, amikor a nyersanyagokat független beszállítók szállítják.

(231) Először: a Bizottság megjegyezte, hogy az „egyetlen gazdasági egység” fogalma az exportár vagy a belföldi ár megállapítására alkalmazandó, amennyiben segíti a független vásárlóknak felszámított, releváns árak azonosítását és az ilyen árak esetleges kiigazításait, ha a belföldi vagy az exportértékesítés a gyártóval kapcsolatban álló kereskedőn keresztül történik. Ezzel szemben a Donghai és a Zhongji által felvetett kérdés a gyártó szervezet által alkalmazott gyártási folyamatra és az érintett termék gyártása során felhasznált releváns inputokra vonatkozik. E tekintetben a Bizottság következetes (és a jelen ügyben is alkalmazott) gyakorlata, hogy a rendes értéket minden egyes exportáló gyártó szervezet estében a sajátos gyártási folyamat és az érintett terméket előállító egyes jogalanyok által vásárolt inputok alapján képezi. Az arra irányuló kérés, hogy a gyártási folyamatot a Bizottság konszolidált alapon és az egymással kapcsolatban álló gyártók termelési tényezőit felhasználva határozza meg a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliáktól eltérő upstream termékek esetében, elhomályosítaná a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat gyártó szervezetek valós ipari és gazdasági helyzetét annak indokolatlan feltételezésével, hogy az egymással kapcsolatban álló vállalatok csoportja egyetlen integrált gyártó egységet alkot. A Donghai és a Zhongji által előterjesztett állításokat a Bizottság elutasította.

3.7. **Exportár**

(232) A mintában szereplő első exportáló gyártó, a Donghai az érintett terméket egy kínai székhelyű, vele kapcsolatban álló társaságon keresztül exportálta az Unióba, és az exportár az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban az érintett termékért az Unióba történő kivitelre való értékesítéskor ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár volt.

(233) Ezenfelül a Donghai egy vele kapcsolatban álló, uniós székhellyel rendelkező és importőrként eljáró társaság révén is értékesítette az érintett terméket az uniós piacon. Ezen értékesítések esetében a Bizottság az exportárat – az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdésével összhangban – az importált termékért annak független vevők részére történt első unióbeli viszonteladásakor felszámított ár alapján számította ki. A végrehajtott kiigazítások minden, a behozatal és viszonteladás között felmerülő költségre (köztük az SGA-költségekre, valamint a nyereségre is) vonatkoztak az uniós határparitáson számított, megbízható exportár megállapítása érdekében.

(234) A mintában szereplő második vállalat, a Zhongji, az érintett termékeket közvetlenül uniós független vevőknek, valamint egy vele kapcsolatban álló, hongkongi székhelyű vállalaton keresztül exportálta. A Zhongji esetében az exportár az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban az érintett termékért az Unióba történő kivitelre való értékesítéskor ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár volt.

(235) Végül a mintában szereplő harmadik vállalat, a Xiamen, az érintett termékeket egy vele kapcsolatban álló, hongkongi székhelyű vállalaton keresztül exportálta, közvetlenül uniós független vevőknek. A Xiamen esetében az exportár az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban az érintett termékért az Unióba történő kivitelre való értékesítéskor ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár volt.

3.8. **Összehasonlítás**

(236) A Bizottság gyártelepi paritáson összehasonlította egymással a rendes értéket és a mintában szereplő exportáló gyártók exportárát.

(237) A tisztességes összehasonlítás érdekében az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdésével összhangban a Bizottság a rendes értéket és/vagy az exportárat az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló különbségek tekintetében kiigazította. A Bizottság az exportárat a szállítási, biztosítási, kezelési és rakodási, csomagolási, jutalékokkal és árengedményekkel kapcsolatos, hitel- és banki költségek, év végi kedvezmények, valamint a vámok tekintetében igazította ki.

(238) A Donghai az érintett termék összes exportértékesítését egy vele kapcsolatban álló, kínai székhelyű, belföldi kereskedőn keresztül valósította meg, amely a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumot vagy közvetlenül független vevőknek, vagy egy vele kapcsolatban álló, németországi kereskedelmi vállalaton keresztül értékesítette. A Donghai szerint a belföldi kereskedő a gyártó vállalatok belső értékesítési osztályaként működött. A rendelkezésre álló bizonyítékok értékelése alapján a Bizottság ideiglenesen elfogadta ezt az állítást, és a 2. cikk (10) bekezdésének i) pontja alapján nem hajtott végre kiigazítást a belföldi kereskedő kapcsán.

(239) Ezenkívül a vizsgálati időszakban úgy a Zhongji, mint a Xiamen exportált továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliát az Unióba, az Unión kívüli, hongkongi székhelyű, velük kapcsolatban álló kereskedőkön keresztül. A Bizottság megállapította, hogy e kereskedők az ügynökökhöz hasonló funkciót töltöttek be, mivel szolgáltatásaikért felárat számítottak fel.

(240) Ebben az összefüggésben a Xiamen az „egyetlen gazdasági egység” státusz alkalmazását kérte hongkongi kereskedője esetében. Megjegyezte a következőket: i. a Xiamen kereskedője nem a gyártók telephelyein vagy azok közelében végezte tevékenységét, könyvviteli nyilvántartását pedig saját telephelyén őrizte. ii. a kereskedelmi tevékenységein túlmenően a kereskedő a csoport bizonyos segédanyagainak beszerzőjeként is eljár, valamint a csoport holdingtársaságaként fedezeti és pénzügyi műveleteket is végrehajt; iii. az ellenőrzött eredménykimutatás alapján a kapcsolatban álló kereskedő saját nyereségéből fedezte az irodai kiadásokat; iv. a kereskedő magára vállalta az ügyfelek nemteljesítésével kapcsolatos kockázatot; v. az érintett termék uniós exportértékesítésekor a tengeri fuvarozás díját, illetve a banki díjakat a kereskedő fizette; vi. a Xiamen nem minden általa gyártott terméket értékesít a vele kapcsolatban álló kereskedőn keresztül – az érintett termék EU-ba irányuló értékesítésének körülbelül [20 % – 30 %]-át, és az egyéb termékek EU-ba és harmadik országokba irányuló értékesítésének 100 %-át közvetlenül a Xiamen végzi. A fentiekre tekintettel a Xiamen érvelését el kell utasítani.

(241) Következésképpen a Bizottság a 2. cikk (10) bekezdésének i) pontja alapján kiigazítást hajtott végre a Xiamennel és a Zhongjival kapcsolatban álló kereskedőkön keresztül történő értékesítésekre vonatkozóan is. Analógia útján alkalmazva a 2. cikk (9) bekezdését, a kiigazítás a megfelelő kereskedelmi vállalat SGA-költségeinek és egy – jelen esetben az egyetlen együttműködő független importőr haszonkulcsán alapuló – fiktív nyereség levonását foglalta magában.

3.9. **Dömpingkülönbözetek**

(242) A Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdésével összhangban a mintában szereplő együttműködő exportáló gyártók esetében a dömpingkülönbözet kiszámításához összehasonlította a hasonló termék minden egyes típusára vonatkozó rendes érték súlyozott átlagát az érintett termék megfelelő típusára vonatkozó exportár súlyozott átlagával.

(243) Az alaprendelet 9. cikkének (6) bekezdésével összhangban a mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók esetében a Bizottság kiszámította a dömpingkülönbözet súlyozott átlagát. Ennek a különbözetnek a meghatározása tehát a mintában szereplő exportáló gyártók vonatkozásában megállapított különbözetek alapján történt.

(244) Ennek alapján a mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók ideiglenes dömpingkülönbözete 69,6 %.

(245) A Kínában működő minden más exportáló gyártó esetében a Bizottság a dömpingkülönbözetet – az alaprendelet 18. cikkével összhangban – a rendelkezésre álló tények alapján határozta meg. Ennek érdekében a Bizottság meghatározta az exportáló gyártók együttműködésének szintjét. Az együttműködés szintje az együttműködő exportáló gyártók Unióba irányuló exportvolumene alapján kerül meghatározásra, amely az érintett országból az Unióba irányuló – az Eurostat behozatali statisztikái alapján megállapított – teljes exportvolumen arányában van kifejezve.

(246) Ebben az esetben az együttműködés szintje magasnak tekinthető, mivel a vizsgálati időszak alatt az Unióba irányuló teljes kivitelnek több, mint 90 %-át az együttműködő exportáló gyártók általi kivitel tette ki. Ezért a Bizottság helyénvalónak ítélte meg, hogy az egész országra érvényes és az összes többi nem együttműködő exportáló gyártóra alkalmazandó dömpingkülönbözetet a mintában szereplő exportáló gyártók esetében megállapított legmagasabb dömpingkülönbözettel, vagyis a Donghai dömpingkülönbözetével, azonos szinten állapítsa meg. Az így megállapított dömpingkülönbözet 98,9 %.

(247) Az ideiglenes dömpingkülönbözetek tehát a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékaként kifejezve a következők:

Vállalat	Ideiglenes dömpingkülönbözet
Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd.	98,9 %
Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd.	81,5 %
Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd.	16,1 %
Más együttműködő vállalatok	69,6 %
Minden más vállalat	98,9 %

4. KÁR

4.1. Az uniós gazdasági ágazat és az uniós termelés meghatározása

(248) A (39) preambulumbekezdésben említettek szerint, az Egyesült Királyság EU-ból való kilépésének átmeneti időszaka 2020. december 31-én véget ért, és 2021. január 1-jétől az Egyesült Királyságra nem alkalmazandó többé az uniós jog. Következésképpen a Bizottság felkérte az érdekelt feleket, hogy szolgáltassanak naprakész információkat a 27 tagú EU-t alapul véve. Az alábbi mutatókat, valamint az alákínálási és alulértékesítési különbözeteket a Bizottság ebből következőleg kizárólag az EU-27 adatai alapján számította ki.

(249) A vizsgálati időszakban a hasonló terméket 11 uniós gyártó gyártotta. Ezek a vállalatok alkotják az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében vett uniós gazdasági ágazatot.

(250) A vizsgálati időszakban a teljes uniós termelés mintegy 209 000 tonna volt. A Bizottság ezt a számadatot az uniós gazdasági ágazatra vonatkozóan rendelkezésre álló összes információ, például a mintában szereplő uniós gyártók által a dömpingellenes kérdőívekre adott válaszok, valamint a mintában nem szereplő uniós gyártó makrókérdőívre adott válaszai alapján határozta meg. Az adatok megbízhatóságát és teljességét a Bizottság a panaszban szereplő számadatokkal való egybevetéssel ellenőrizte. A (27) preambulumbekezdésben foglaltak szerint a mintában szereplő három uniós gyártó a hasonló termék teljes uniós termelésének több mint 50 %-át adták.

4.2. Az érintett uniós piac meghatározása

(251) Annak megállapítsa céljából, hogy az uniós gazdasági ágazat szenvedett-e kárt, továbbá, hogy meghatározza a felhasználást és az uniós gazdasági ágazat helyzetével összefüggő különböző gazdasági mutatókat, a Bizottság megvizsgálta, hogy az uniós gazdasági ágazat által előállított hasonló termék későbbi felhasználását az elemzés során figyelembe kell-e venni, és ha igen, milyen mértékben.

(252) Ennek során és az uniós gazdasági ágazatról alkotott lehetőleg legteljesebb kép érdekében a Bizottság adatokat gyűjtött a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák teljes termelésére vonatkozóan, és meghatározta, hogy a termelést belső felhasználásra vagy a szabadpiacra szánták-e.

(253) A Bizottság megállapította, hogy – amint az a 3. táblázatban is látható – az uniós gyártók össztermelésének egy részét a kötött piacra szánták. A kötött piac növekedett a figyelembe vett időszak alatt, de a vizsgálati időszak során a felhasználás egy viszonylag alacsony, 15 %-os szinten maradt. A Bizottságnak azonban a vizsgálat ezen szakaszában nem áll rendelkezésére megcáfolhatatlan bizonyítéka arra vonatkozóan, hogy a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat a feldolgozott termékek előállításához felhasználó vállalatok szabadon választhatnak-e szállítót, vagy sem, mivel a kötött értékesítésre és gyártásra vonatkozó információk a mintán kívüli vállalatoktól gyűjtött adatokon alapulnak. A Bizottság ideiglenesen úgy ítélte meg, hogy verseny alakulhat ki közöttük, következésképpen az összes piaci részesedést a teljes uniós felhasználás alapján számítja ki. Ebben a szakaszban ez a legkonzervatívabb megközelítés, és semmiképpen sem változtatja meg a kárra vonatkozó ténymegállapításokat.

(254) A Bizottság az uniós gazdasági ágazathoz kapcsolódó egyes gazdasági mutatók vizsgálatát kizárólag szabadpiaci adatok alapján végezte el. E gazdasági mutatók a következők: értékesítési volumen és értékesítési árak az uniós piacon, növekedés, exportvolumen és -árak, jövedelmezőség, a beruházások megtérülése, és pénzforgalom. Ahol lehetséges és indokolt volt, a Bizottság a vizsgálat ténymegállapításait összehasonlította a kötött piacra vonatkozó adatokkal, hogy teljes képet alkothasson az uniós gazdasági ágazat helyzetéről.

(255) Ugyanakkor más gazdasági mutatók elemzésének csak a teljes – így az uniós gazdasági ágazat általi belső felhasználást is magában foglaló – tevékenységre vonatkoztatva volt értelme. Ezek az alábbiak: termelés, termelési kapacitás, kapacitáskihasználás, beruházások, készletek, foglalkoztatás, termelékenység, bérek, tőkebevonási képesség. Ezek a mutatók a teljes tevékenységtől függnek, tekintet nélkül arra, hogy a termékeket belső felhasználásra tartják-e fenn, vagy a szabadpiacon értékesítik.

4.3. Uniós felhasználás

(256) A Bizottság az uniós gyártók dömpingellenes kérdőívre és makrokérdőívre adott válaszai, valamint az Eurostat adatai alapuló behozatal alapján állapította meg az uniós felhasználást.

(257) Az uniós felhasználás a figyelembe vett időszakban a következőképpen alakult:

3. táblázat

Uniós felhasználás (tonna)

	2017	2018	2019	Vizsgálati időszak
Teljes uniós felhasználás	201 282	201 696	191 085	189 149
Mutató	*100*	*100*	*95*	*94*
Kötött piac	27 209	27 340	28 727	29 128
Mutató	*100*	*100*	*106*	*107*
Szabadpiac	174 073	174 356	162 358	160 021
Mutató	*100*	*100*	*93*	*92*

Forrás: a mintában szereplő és a mintában nem szereplő uniós gyártók, valamint Eurostat.

(258) A figyelembe vett időszak alatt a felhasználás először csekély mértékben nőtt (2018-ban kevesebb mint 1 %-kal), mielőtt 2019-ben 5 %-kal, majd a vizsgálati időszakban további 1 % -kal csökkent volna. Ennek eredményeként a figyelembe vett időszakban a felhasználás 6 %-kal csökkent. A csökkenés legalábbis részben az EU által a körforgásos gazdaságra vonatkozóan 2019-ben bejelentett általános iránymutatásoknak tudható be, amelyek újrahasznosíthatósági célértékeket határoznak meg az olyan alapanyagok esetében, mint az alumínium, az acél, az üveg stb. A laminált termékeket, amelyek esetében a vékony fóliákat más alapanyagokkal (úgy mint műanyag fóliák, papír stb.) együttesen használják, szigorú ellenőrzésnek vetik alá, mivel ezeket a jelenlegi technológiákkal alig lehet újrahasznosítani. Ez kedvezőtlen hatással volt a vékonyabb alumíniumfóliák iránti keresletre.

(259) Úgy tűnik, hogy a felhasználást nem befolyásolta a Covid19-világjárvány. Az uniós gyártók által szolgáltatott információk szerint a világjárvány kezdetén élelmiszertermékek készleteinek felhalmozása kezdetben növelte a felhasználást, de aztán ezeket a termékeket a rá következő hónapok során elfogyasztották, némileg csökkentve az élelmiszer-csomagolások forgalmát.

4.4. **Az érintett országból érkező behozatal**

4.4.1. *Az érintett országból érkező behozatal volumene és piaci részesedése*

(260) A Bizottság a behozatal volumenét az Eurostat adatbázisából kinyert két TARIC-kód ([111]) alapján határozta meg. A behozatal piaci részesedése az érintett országból érkező behozatal volumenének és a teljes uniós felhasználás volumenének összehasonlítása alapján került meghatározásra a 3. táblázatban foglaltak szerint.

(261) Az érintett országból érkező behozatal a figyelembe vett időszakban a következőképpen alakult:

4. táblázat

A behozatal volumene és piaci részesedése

	2017	2018	2019	Vizsgálati időszak
Az import mennyisége az érintett országból (tonna)	36 660	42 343	46 595	44 276
Mutató	*100*	*115*	*127*	*121*
Piaci részesedés	18 %	21 %	24 %	23 %
Mutató	*100*	*115*	*134*	*129*

Forrás: Eurostat.

([111]) TARIC-kódok: 7607 11 19 60 and 7607 11 19 93 (amelynek TARIC-kódja 2017. február 17-ig 7607 11 19 95 volt).

(262) A Kínából érkező behozatal volumene 21 %-kal nőtt a figyelembe vett időszak alatt, piaci részesedése pedig 5 százalékponttal nőtt, a vizsgálati időszakban elérve a 23 %-ot. A világjárvány kitörése előtt (azaz 2019-ben) a kínai import piaci részesedése még a 24 %-ot is elérte.

4.4.2. *Az érintett országból érkező behozatal árai és áralákínálás*

(263) A Bizottság a behozatal árait az Eurostat adatai alapján, a (260) preambulumbekezdésben szereplő TARIC-kódok használatával határozta meg.

(264) Az érintett országból érkező behozatal súlyozott átlagára a következőképpen alakult a figyelembe vett időszak alatt:

5. táblázat

Importárak (EUR/tonna)

	2017	2018	2019	Vizsgálati időszak
Importár	2 869	2 893	2 801	2 782
Mutató	*100*	*101*	*98*	*97*

Forrás: Eurostat.

(265) A figyelembe vett időszakban az átlagos kínai importárak 3 %-kal, tonnánként 2 869 EUR-ról tonnánként 2 782 EUR-ra csökkentek. Ezek az árak a figyelembe vett időszak alatt – a 9. táblázatban is látható módon – jelentősen alacsonyabbak voltak, mint a mintában szereplő uniós gyártók értékesítési árai és termelési költségei.

(266) A vizsgálati időszak alatti áralákínálás meghatározásához a Bizottság összehasonlította egymással:

– a mintában szereplő uniós gyártók által az Unió piacán a független vevők felé felszámított értékesítési árak gyártelepi szintre átszámított terméktípusonkénti súlyozott átlagát, valamint

– a mintában szereplő együttműködő kínai gyártóktól származó behozatal tekintetében az első független uniós vevő részére történő értékesítéshez tartozó, CIF-alapon (a költségek, a biztosítások és a fuvardíjak megfizetésének feltételezésével) megállapított, a vámokkal és a behozatal után felmerülő költségekkel megfelelő módon kiigazított terméktípusonkénti súlyozott átlagárakat.

(267) Az árak összehasonlítása terméktípusonként, a kereskedelem azonos szintjén megvalósuló ügyleteket vizsgálva, az adatok szükség szerinti kiigazításával, a kedvezmények és az árengedmények levonásával történt. Az összehasonlítás eredményét a Bizottság a mintában szereplő uniós gyártók vizsgálati időszak alatti elméleti forgalmának százalékában fejezte ki. Ennek alapján az érintett országból származó behozatal alákínálási különbözetei – az uniós piac tekintetében – 3,9 % és 14,2 % között mozogtak. A megállapított alákínálás súlyozott átlaga 10,8 %.

4.5. **Az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete**

4.5.1. *Általános megjegyzések*

(268) A dömpingelt behozatal által az uniós gazdasági ágazatra kifejtett hatás vizsgálata az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdésével összhangban valamennyi olyan gazdasági mutató értékelésére kiterjedt, amely a figyelembe vett időszakban hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazat helyzetére.

(269) A Bizottság a (27) preambulumbekezdésben említett módon az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett esetleges kár megállapítására mintavételt alkalmazott.

(270) A kár meghatározásával összefüggésben a Bizottság különbséget tett a makrogazdasági és a mikrogazdasági kármutatók között. A Bizottság a makrogazdasági mutatókat a mintában szereplő gyártók dömpingellenes kérdőívre adott válaszaiban, valamint a mintában nem szereplő gyártók makrokérdőívre adott válaszaiban szereplő adatok alapján értékelte a makrogazdasági mutatókat, összevetve azokat a panaszban szereplő adatokkal. A mikrogazdasági mutatókat a Bizottság a mintában szereplő uniós gyártók kérdőívre adott válaszaiban közölt adatok alapján értékelte. Mindkét adatcsoport reprezentatívnak bizonyult az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete szempontjából.

(271) A makrogazdasági mutatók a következők: termelés, termelési kapacitás, kapacitáskihasználás, értékesítési volumen, piaci részesedés, növekedés, foglalkoztatás, termelékenység, a dömpingkülönbözet nagysága, valamint a korábbi dömpingelt behozatal hatásaiból való felépülés.

(272) A mikrogazdasági mutatók a következők: átlagos egységár, egységköltség, munkaerőköltség, készletek, jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások, a beruházások megtérülése és tőkebevonási képesség.

4.5.2. *Makrogazdasági mutatók*

4.5.2.1. Termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás

(273) A teljes uniós termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

6. táblázat

Termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás

	2017	2018	2019	Vizsgálati időszak
Termelési volumen (tonna)	240 005	240 349	212 713	208 976
Mutató	*100*	*100*	*89*	*87*
Termelési kapacitás (tonna)	296 161	283 091	281 091	278 319
Mutató	*100*	*96*	*95*	*94*
Kapacitáskihasználás	81 %	85 %	76 %	75 %
Mutató	*100*	*105*	*93*	*93*

Forrás: a mintában szereplő és a mintában nem szereplő uniós gyártók.

(274) A termelési volumene 2017 és 2018 között szinte változatlan maradt, ezt követően 2019-ben csökkent, majd a vizsgálati időszak során még jobban visszaesett. A teljes termelési volumen a figyelembe vett időszakban 13 %-kal csökkent. Figyelembe véve a szabadpiaci helyzetet és a csökkenő értékesítési forgalmat (lásd a 7. táblázatot), a termelés fenntartása és az állandó költségek hígítása érdekében az uniós gyártók növelték a kötött értékesítéseiket (lásd a 7. táblázatot), valamint exportértékesítéseiket (lásd a 14. táblázatot). A termelés volumene ezen erőfeszítések ellenére is csökkent.

(275) A termelési kapacitás a figyelembe vett időszak alatt 6 %-kal csökkent. Ez a kár mérséklését szolgáló visszafogott válasz volt, amikor a szabadpiacon csökkenő forgalommal szembesültek, ami a figyelembe vett időszak alatt visszaszorította a termelést. Mivel a termelés erőteljesebben csökkent, mint a termelési kapacitás, a kapacitáskihasználás 7 %-kal esett vissza a figyelembe vett időszak alatt, a vizsgálati időszakban elérve a 75 %-ot.

4.5.2.2. Az értékesítés volumene és piaci részesedése

(276) Az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene és piaci részesedése a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

7. táblázat

Az értékesítés volumene és piaci részesedése

	2017	2018	2019	Vizsgálati időszak
Az uniós piacon bonyolított teljes értékesítési volumen (tonna)	148 840	144 726	130 060	132 227
Mutató	*100*	*97*	*87*	*89*
Piaci részesedés	74 %	72 %	68 %	70 %
Mutató	*100*	*97*	*92*	*95*

Kötött piaci értékesítések (tonna)	22 378	22 392	23 972	25 106
Mutató	*100*	*100*	*107*	*112*
Kötött piaci értékesítések piaci részesedése	11 %	11 %	13 %	13 %
Mutató	*100*	*100*	*113*	*119*
Szabadpiaci értékesítések (tonna)	126 462	122 334	106 087	107 120
Mutató	*100*	*97*	*84*	*85*
Szabadpiaci értékesítések piaci részesedése	63 %	61 %	56 %	57 %
Mutató	*100*	*97*	*88*	*90*

Forrás: a mintában szereplő és a mintában nem szereplő uniós gyártók.

(277) A figyelembe vett időszakban a teljes uniós értékesítés csökkenő tendenciát mutatott, elérve egészen a –11 %-ot. A csökkenés 2018–2019 között volt a legjelentősebb (–10 %), majd enyhe, 2 %-os növekedés következett, amely egybeesett a globális ellátási láncban a Covid19-világjárvány Kínában történő kitörése miatt bekövetkezett zavarokkal.

(278) A (253) preambulumbekezdésben említettek szerint az uniós gyártók össztermelésének egy részét a kötött piacra szánták. Ez a rész a vizsgálati időszak alatt az uniós felhasználás 15 %-át tette ki, és a figyelembe vett időszak alatt 12 %-kal nőtt. A növekedés főként 2018 és 2019 között, valamint a vizsgálati időszak alatt következett be.

(279) Az uniós gazdasági ágazat teljes szabadpiaci értékesítése a figyelembe vett időszak alatt 15 %-kal csökkent. Ennek eredményeképpen az uniós gazdasági ágazat szabadpiaci értékesítésének piaci részesedése a 2017. évi 63 %-ról a vizsgálati időszakban 57 %-ra csökkent. A 2018–2019 közötti 5 százalékpontos visszaesés után a vizsgálati időszakban 1 százalékponttal nőtt.

4.5.2.3. Növekedés

(280) A csökkenő felhasználással összefüggésben az uniós gazdasági ágazat nemcsak az értékesítési volumenéből veszített az EU-ban, hanem a szabadpiaci részesedéséből is, amint az a 4.5.2.2. szakaszból kiderül.

4.5.2.4. Foglalkoztatás és termelékenység

(281) A foglalkoztatás és a termelékenység a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

8. táblázat

Foglalkoztatás és termelékenység

	2017	2018	2019	Vizsgálati időszak
Alkalmazottak létszáma	2 220	2 151	2 072	2 003
Mutató	*100*	*97*	*93*	*90*
Termelékenység (tonna/teljes munkaidős egyenérték)	108	112	103	104
Mutató	*100*	*103*	*95*	*97*

Forrás: a mintában szereplő és a mintában nem szereplő uniós gyártók.

(282) A figyelembe vett időszak során a foglalkoztatottak száma 10 %-kal csökkent, mivel az uniós gazdasági ágazat igyekezett biztosítani saját fenntarthatóságát és a foglalkoztatást összehangolni a belföldi piaci kereslettel.

(283) Következésképpen termelékenysége az egy teljes munkaidős egyenértékre jutó 108 tonnáról 112 tonnára javult először 2018-ban, majd – a termelési volumen visszaesését követve – csökkent. A termelékenység így összességében 3 %-kal csökkent. Ennek oka, hogy 2018-ban a foglalkoztatás csökkent, míg a termelés viszonylag stabil maradt. 2019-től a vizsgálati időszak végéig azonban a termelés az alacsonyabb értékesítések miatt a foglalkoztatásnál gyorsabb ütemben esett vissza, ami a termelékenység megfelelő csökkenését eredményezte.

4.5.2.5. A dömpingkülönbözet nagysága és a korábbi dömpingelt behozatal hatásaiból való felépülés

(284) Minden dömpingkülönbözet jóval meghaladta a csekély mértékű szintet. Figyelembe véve az érintett országból érkező behozatal volumenét és árait, a dömpingkülönbözetek tényleges mértéke jelentős hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazatra.

(285) Az érintett termékkel kapcsolatban ez az első dömpingellenes vizsgálat, ezért az esetleges korábbi dömping hatásainak értékeléséhez nem álltak rendelkezésre adatok.

4.5.3. *Mikrogazdasági mutatók*

4.5.3.1. Árak és az árakat befolyásoló tényezők

(286) A mintában szereplő uniós gyártók által az uniós független vevők részére felszámított értékesítési egységárak súlyozott átlaga a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

9. táblázat

Értékesítési árak az Unióban

	2017	2018	2019	Vizsgálati időszak
Átlagos értékesítési egységár a szabadpiacon (EUR/tonna)	3 396	3 557	3 408	3 359
Mutató	*100*	*105*	*100*	*99*
Termelési egységköltség (EUR/tonna)	3 423	3 642	3 733	3 687
Mutató	*100*	*106*	*109*	*108*

Forrás: a mintában szereplő uniós gyártók.

(287) A szabadpiaci értékesítési árak 2018-ban először tonnánként 3 396 EUR-ról tonnánként 3 557 EUR-ra emelkedtek. Ezt követően 2019-ben visszaestek tonnánként 3 408 EUR-ra, majd a vizsgálati időszakban tovább csökkentek tonnánként 3 359 EUR-ra.

(288) A mintában szereplő gyártók termelési egységköltsége 2018-ban tonnánként 3 423 EUR-ról 6 %-kal, majd 2019-ben további 3 %-kal nőtt, elérve a tonnánként 3 733 EUR-t. Ez az érték a vizsgálati időszak alatt többé-kevésbé stabil maradt. A mintában szereplő egyik uniós gyártónak a szerkezetátalakítási költségei merültek fel (főleg végkielégítési csomagok kapcsán), amelyek hatással voltak a vizsgálati időszak termelési költségeire. Ugyanakkor még e költségek nélkül is a mintában szereplő uniós gyártók termelési egységköltsége 3 %-kal magasabb lenne a vizsgálati időszakban, mint 2017-ben.

(289) Termelési egységköltségnek a figyelembe vett időszakban tapasztalt általános növekedését nagyrészt a termelési volumen 13 %-os (a mintában szereplő uniós gyártók esetében 15 %-os) csökkenése idézte elő. A rendkívüli szerkezetátalakítási költségektől eltekintve ez különösen nyilvánvaló 2019-ben, amikor ezek a költségek alacsonyak voltak, de a termelés visszaesése nagyon jelentős volt a mintában szereplő uniós gyártók esetében (–19 %). Ezt követően a mintában szereplő összes uniós gyártó elkezdte alkalmazkodni a helyzethez, ami azt eredményezte, hogy a vizsgálati időszak során az értékesítés és a termelés volumene kismértékben javult, ami részben annak volt betudható, hogy a világjárvány kitörését követően kevesebb behozatal érkezett Kínából. Az állandó költségek némelyikének megszüntetése vagy hígítása a termelési egységköltség csökkenését eredményezte a vizsgálati időszakban (ha az átszervezési költségeket nem vesszük figyelembe).

4.5.3.2. Munkaerőköltség

(290) A mintában szereplő uniós gyártók átlagos munkaerőköltsége a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

10. táblázat

Alkalmazottankénti átlagos munkaerőköltség

	2017	2018	2019	Vizsgálati időszak
Alkalmazottankénti átlagos munkaerőköltség (EUR)	75 686	80 542	74 897	94 489
Mutató	*100*	*106*	*99*	*125*

Forrás: A mintában szereplő uniós gyártók.

(291) Az alkalmazottankénti átlagos munkaerőköltség 6 %-kal nőtt 2018-ban, majd 7 %-kal csökkent 2019-ben. Ezt követően ismét 26 %-ot növekedett a vizsgálati időszakban, amely az egyik uniós gyártónál felmerült átszervezési költségeknek tudható be. Ha ezeket a rendkívüli költségeket a Bizottság figyelmen kívül hagyja, a vizsgálati időszakban ez az érték [77 000–81 000] lenne, ami [2–7] %-os növekedést jelent 2017-hez képest.

4.5.3.3. Készletek

(292) A mintában szereplő uniós gyártók készletszintjei a következőképpen alakultak a figyelembe vett időszakban:

11. táblázat

Készletek

	2017	2018	2019	Vizsgálati időszak
Zárókészlet (tonna)	8 745	8 598	6 664	7 491
Mutató	*100*	*98*	*76*	*86*
A termelés százalékában kifejezett zárókészletek	7,9 %	7,9 %	7,3 %	8,2 %
Mutató	*100*	*99*	*92*	*103*

Forrás: a mintában szereplő uniós gyártók.

(293) A zárókészletek észszerű szinten maradtak a figyelembe vett időszak alatt. Mivel a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák ágazatában a gyártás általában egyedi megrendelések alapján történik, ez a mutató az átfogó kárelemzés szempontjából kevésbé jelentős.

(294) A zárókészletek termékenként kifejezett százalékos aránya enyhe csökkenést mutat 2019-ben, majd enyhe növekedést a vizsgálati időszakban. Ezek azonban nem rendkívüli készletváltozások.

4.5.3.4. Jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások, a beruházások megtérülése és tőkebevonási képesség

(295) A mintában szereplő uniós gyártók jövedelmezősége, pénzforgalma, beruházásai és beruházásainak megtérülése a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

12. táblázat

Jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások és a beruházások megtérülése

	2017	2018	2019	Vizsgálati időszak
Az Unióban független vevők részére végrehajtott értékesítések jövedelmezősége (az értékesítési forgalom százalékában)	–1,9 %	–1,0 %	–8,1 %	–9,6 %
Pénzforgalom (EUR)	1 714 095	12 673 563	2 805 796	–11 241 877
Mutató	*100*	*739*	*164*	*– 656*

Beruházások (EUR)	21 447 204	19 751 766	19 457 392	16 592 531
Mutató	*100*	*92*	*91*	*77*
A beruházások megtérülése	–2 %	–5 %	–19 %	–24 %
Mutató	*– 100*	*– 210*	*– 769*	*– 997*

Forrás: a mintában szereplő uniós gyártók.

(296) A Bizottság a mintában szereplő uniós gyártók jövedelmezőségét úgy állapította meg, hogy a hasonló termék független vevők részére végrehajtott uniós értékesítéseiből származó adózás előtti nettó nyereséget kifejezte az értékesítési forgalom százalékában.

(297) Az uniós gazdasági ágazat független vevőknek történő értékesítései 2017-ben veszteségesek voltak, 2018-ban némileg kevésbé veszteségesek, 2019-ben jelentősen veszteségesek, majd a vizsgálati időszakban még ennél is nagyobb veszteséget realizáltak (–9,6 %). Megjegyzendő, hogy a mintában szereplő uniós gyártók egyike a vizsgálati időszak alatt szerkezetátalakításba kezdett. Ennek a szerkezetátalakításnak a költségei, amelyek magukban foglalták a végkielégítéseket is, kedvezőtlenül befolyásolták a vizsgálati második felét. E rendkívüli kiadások nélkül azonban a mintában szereplő gyártók továbbra is –5,6 %-os veszteséget termeltek volna a vizsgálati időszak során.

(298) Nyilvánvaló, hogy az uniós gazdasági ágazatot már 2017-ben is kár érte. Ez egyáltalán nem meglepő figyelembe véve a kínai behozatal piaci részesedését (2017-ben 18 %), amelyre nemcsak az uniós gazdasági ágazat árai alatti árakon, hanem annál alacsonyabb termelési költségek mellett is került sor. A (260) és (261) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint – az uniós gyártók költségei nagyobb mértékben növekedtek, mint az áraik, ami az uniós gazdasági ágazat jövedelmezőségének hanyatlását eredményezte. Az uniós gazdasági ágazat a Kínából érkező behozatal által gyakorolt (mennyiségi és árleszorító) nyomás miatt nem tudta a költségek növekedésével megegyező ütemben emelni az árait. Ugyanis a figyelembe vett időszak alatt a kínai árak következetesen alacsonyak voltak, és jelentősen elmaradtak az uniós gazdasági ágazat áraitól (lásd az 5. és a 9. táblázatot), ezáltal pedig korlátozták az áremeléseket. Mindez árlenyomást és csökkenő jövedelmezőséget eredményezett, amely tovább folytatódott a vizsgálati időszak alatt. A kínai árak 2018-ban egy enyhe, 1 %-os növekedést követően 2019-ben 3 %-kal, majd a vizsgálati időszakban 0,7 %-kal csökkentek, és messze az uniós gazdasági ágazat által elért árszint alatt maradtak. Ezt bizonyítják a (224) preambulumbekezdésben említett jelentős alákínálási különbözetek is.

(299) A nettó pénzforgalom az uniós gyártók önfinanszírozó képességét jelzi. A jövedelmezőség alakulásával összhangban a nettó pénzforgalom is negatív tendenciát mutatott a figyelembe vett időszakban.

(300) A beruházások szintje 23 %-kal visszaesett a figyelembe vett időszakban. Az ambiciózus beruházási terveket az elégtelen jövedelmezőség miatt leállították, és helyettük szerényebb terveket valósítottak meg.

(301) A beruházások megtérülése a beruházások könyv szerinti nettó értékének százalékában kifejezett nyereség. A figyelembe vett időszak alatt negatívan alakult: a 2017-es –2 %-ról –24 %-ra esett vissza a vizsgálati időszak alatt, az uniós gazdasági ágazat csökkenő jövedelmezőségével összhangban.

(302) Amint az a (256) preambulumbekezdésben szerepel, a mintában szereplő uniós gyártók számára egyre nehezebb beruházási célú tőkebevonást megvalósítani. Mivel a beruházások megtérülése ilyen rohamos ütemben csökken, a mintában szereplő gyártók jövőbeli tőkebevonási képessége még nagyobb veszélyben van.

4.5.4. *A kárra vonatkozó következtetés*

(303) A figyelembe vett időszak alatt a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák Kínából érkező behozatala, amely már 2017-ben is számottevő volt, jelentősen növekedett mind abszolút (+21 %), mind pedig relatív értelemben (+5 százalékpont a piaci részesedésben), miközben az uniós felhasználás 6 %-kal csökkent. A vizsgálati időszak alatt a mintában szereplő exportáló gyártók importárai átlagosan 10,8 %-kal kínáltak az uniós árak alá. A mintában szereplő exportáló gyártók tekintetében megállapított egyedi alákínálástól függetlenül a Bizottság azt is megállapította, hogy a kínai árak a figyelembe vett időszak egészében következetesen alacsonyak voltak, és jelentősen elmaradtak az uniós gazdasági ágazat áraitól (lásd az 5. és 9. táblázatot). Az uniós gazdasági ágazat a Kínából érkező behozatal által gyakorolt (mennyiségi és árleszorító) nyomás miatt nem tudta a költségek növekedésével megegyező mértékben emelni az árait.

(304) Az uniós gazdasági ágazat már a figyelembe vett időszak elején is magán hordozta a kár nyomait. Ez egyáltalán nem meglepő figyelembe véve a kínai behozatal piaci részesedését (2017-ben 18 %), és azt, hogy e behozatal árai messze elmaradtak az uniós gazdasági ágazat áraitól (lásd az 5. és a 9. táblázatot).

(305) Valamennyi makrogazdasági mutató – mint például a termelés, a kapacitás, a kapacitáskihasználás, az uniós piacon történő értékesítés volumene, a piaci részesedés, a foglalkoztatás és a termelékenység – negatív tendenciát mutatott a figyelembe vett időszakban. Hasonlóképpen, gyakorlatilag az összes mikrogazdasági mutató – mint például az uniós szabadpiaci értékesítési árak, a termelési költségek, a munkaerőköltségek, a jövedelmezőség, a zárókészletek, a pénzforgalom és a beruházások megtérülése – negatív tendenciát mutatott a figyelembe vett időszakban. Ugyanezek a kármutatók már a 2017–2019-es időszakban, vagyis a Covid19-világjárvány kezdete előtt is negatívan alakultak. Számos mutató esetében a vizsgálati időszak alatt jobb volt a helyzet, mint 2019-ben. Ennek oka elsősorban a Kínából érkező behozatal alacsonyabb szintje volt, amelyet a világjárvány 2019 végi és 2020 eleji kitörése okozott. Ez tovább hangsúlyozza e behozatalnak az uniós gazdasági ágazat általános helyzetére gyakorolt hatását.

(306) A fentiek alapján a Bizottság ideiglenesen arra a következtetésre jutott, hogy az uniós gazdasági ágazatot jelentős kár érte az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében.

5. **OK-OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS**

(307) Az alaprendelet 3. cikke (6) bekezdésének megfelelően a Bizottság megvizsgálta, hogy az érintett országból érkező dömpingelt behozatal okozott-e jelentős kárt az uniós gazdasági ágazatnak. A Bizottság emellett az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdésével összhangban azt is megvizsgálta, hogy ezzel egy időben más ismert tényezők okozhattak-e kárt az uniós gazdasági ágazatnak, és gondoskodott arról, hogy az érintett országból érkező dömpingelt behozatalon kívüli egyéb tényezők által esetlegesen előidézett károkat ne a dömpingelt behozatalnak tulajdonítsa. A következő lehetséges tényezőket azonosította: felhasználás, a Covid19-világjárvány, a beruházások állítólagos hiánya, az uniós gazdasági ágazat szerkezetátalakítása, magas uniós termelési költségek, harmadik országokból érkező behozatal, az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye.

5.1. **A dömpingelt behozatal hatásai**

(308) Az uniós gazdasági ágazat helyzetének romlása egybeesett a Kínából érkező, az uniós gazdasági ágazat árainak következetesen alákínáló, és az uniós piaci árszinteket lenyomó behozatal jelentős piaci térhódításával. A (224) preambulumbekezdésben említettek szerint a mintában szereplő exportáló gyártók importárai átlagosan 10,8 %-kal kínáltak az uniós árak alá.

(309) A Kínából érkező behozatal volumene a 2017-es mintegy 36 660 tonnáról a vizsgálati időszakban mintegy 44 276 tonnára nőtt (amint az a 4. táblázatban látható). Ez 21 %-os növekedést jelent. A piaci részesedés ezzel párhuzamosan 29 %-kal (18 %-ról 23 %-ra) nőtt. Ugyanebben az időszakban (amint az a 7. táblázatban látható) az uniós gazdasági ágazat szabadpiaci értékesítése 15 %-kal esett vissza, a szabadpiaci részesedése pedig 10 %-kal, 63 %-ról 57 %-ra csökkent.

(310) A 2017–2019 közötti helyzet még beszédesebb, mivel a kínai behozatal 27 %-kal nőtt (36 660 tonnáról 46 595 tonnára), elérve a 24 %-os piaci részesedést, miközben az uniós gazdasági ágazat szabadpiaci részesedése 56 %-ra zsugorodott (12 %-os csökkenés). A felhasználás 2018–2019 között tapasztalt csökkenése ellenére a kínai behozatal tovább nőtt, ezzel a piaci részesedését az uniós gazdasági ágazat kárára növelve.

(311) A dömpingelt behozatal ára a figyelembe vett időszakban 3 %-kal, tonnánként 2 869 EUR-ról tonnánként 2 781 EUR-ra csökkent (amint az az 5. táblázatban is látható). Összehasonlításképp: az uniós gazdasági ágazat árai csupán 1 %-kal csökkentek ugyanebben az időszakban: a 2017-es tonnánként 3 396 EUR-ról a vizsgálati időszakban tonnánként 3 359 EUR-ra. Ennélfogva, jóllehet a 2017-es alacsonyabb árszintből kiindulva, a kínai árak a figyelembe vett időszakban nagyobb mértékben (tonnánként –88 EUR) csökkentek, mint az uniós gazdasági ágazat árai (tonnánként –37 EUR). A 2017–2019 közötti időszakban a kínai árak csökkenése 2 %-os volt, míg az uniós gazdasági ágazat árai kevesebb, mint 1 %-kal (tonnánként 12 EUR-val) emelkedtek.

(312) A Kínából érkező dömpingelt behozatal által előidézett jelentős árlenyomás leszorította az uniós gazdasági ágazat árait. Az uniós gazdasági ágazat a Kínából érkező behozatal által gyakorolt (mennyiségi és árleszorító) nyomás miatt nem tudta a költségek növekedésével megegyező ütemben emelni az árait. Ugyanis ezen lefelé irányuló nyomás mértéke enyhén szólva nyilvánvaló abból, hogy a figyelembe vett időszak alatt a kínai árak következetesen alacsonyak voltak, és jelentősen elmaradtak az uniós gazdasági ágazat áraitól és termelési költségeitől, ezáltal pedig korlátozták az áremelések lehetőségét (lásd a (265) preambulumbekezdést). Mindez az uniós gazdasági ágazat csökkenő jövedelmezőségét idézte elő.

(313) A 2019 és a vizsgálati időszak közötti különbség különösen árulkodó a Kínából érkező behozatal és az uniós gazdasági ágazat helyzete közötti összefüggést illetően. Amikor a behozatal csökkent annak következtében, hogy Kínában a járvány zavart okozott a termelésben és a kivitelben, a mintában szereplő uniós gyártók termelése, az értékesítési forgalom, a termelési egységköltség és az uniós gazdasági ágazat jövedelmezősége némileg javult (a rendkívüli szerkezetátalakítási költségek figyelmen kívül hagyásával).

(314) A fentiek alapján a Bizottság ideiglenesen arra a következtetésre jutott, hogy a Kínából érkező behozatal jelentős kárt okozott az uniós gazdasági ágazatnak. Az említett kár mind a volumenekre, mind pedig az árakra hatással volt.

5.2. **Az egyéb tényezők hatásai**

5.2.1. *Felhasználás*

(315) Az egyik exportáló gyártó érvelése szerint az uniós gazdasági ágazatot árt kár oka az lehet, hogy a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat bizonyos ágazatokban más termékekkel helyettesítik.

(316) Valójában, amint az a (258) preambulumbekezdésben szerepel, az uniós felhasználás 2019-ben és a vizsgálati időszak során visszaesett. Ennek ellenére a Kínából érkező behozatal a figyelembe vett időszak alatt növekedett, miközben a felhasználás csökkent. Ugyanis általában azt várnánk, hogy a kereslet csökkenése az összes gyártót hasonló módon érinti, vagy akár hogy az export nagyobb mértékben csökken a belföldi (uniós) értékesítésekhez képest, tekintettel a belföldi gyártók és a vevők fizikai közelségére. A figyelembe vett időszak során a Kínából érkező behozatal mégis 21 %-kal (2019-ben 27 %-kal) nőtt, miközben az uniós szabadpiaci értékesítések 15 %-kal (2019-ben 16 %-kal) csökkentek. Ezenkívül egyes, a (284) preambulumbekezdésben tárgyalt mutatók enyhe javulása egybeesett a felhasználás folyamatos csökkenésével (amint az a 4. táblázatban látható). Az egyetlen jelentős különbség e két időszak között a Kínából érkező olcsó behozatal alacsonyabb szintje volt, ami a világjárványnak tudható be.

5.2.2. *A Covid19-világjárvány*

(317) A 2020 első felében kezdődött Covid19-világjárvány több módon is befolyásolta az uniós piac helyzetét. A (259) preambulumbekezdésben említettek szerint, az összfelhasználást a koronavírus nem befolyásolta, miközben a Kínából érkező behozatal enyhén csökkent.

(318) A (262) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint, a dömpingelt behozatal mértéke a 2017–2019 időszakban évről évre nőtt, 27 %-ot meghaladó növekedést eredményezve a Covid19-világjárvány 2020 első félévében történt kitöréséig. Más szavakkal, az uniós gazdasági ágazatnak a dömpingelt behozatal által okozott jelentős kár addigra már megvalósult, mire a koronavírus bekerült a képbe, amit az összes makro- és mikroökonómiai mutató negatív alakulása bizonyít a 2017–2019 közötti időszakban. Ezenkívül, amint azt a (284) preambulumbekezdés tárgyalja, a Kínából érkező behozatal alacsonyabb volumene a 2020 elején kitört járvány következtében pozitív hatással volt néhány kármutatóra. Ez is a behozatal és az uniós gazdasági ágazat hátrányos helyzete közötti szoros ok-okozati összefüggést szemlélteti.

(319) A fentiekre való tekintettel a Bizottság ideiglenesen arra a következtetésre jutott, hogy a Covid19-világjárvány nem járult hozzá az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős kárhoz.

5.2.3. *Beruházások hiánya*

(320) Egy exportáló gyártó és két felhasználó érvelése szerint a kár egyik oka, hogy az uniós gazdasági ágazat nem eszközölt beruházásokat a gyártó létesítményeibe.

(321) Való igaz, hogy a (256) preambulumbekezdésben említettek szerint a mintában szereplő uniós gyártók néhány ambiciózusabb beruházást leállítottak. Ez azonban az uniós gazdasági ágazat hátrányos helyzetének eredménye volt, nem pedig annak oka. Az uniós gazdasági ágazatnak a figyelembe vett időszak alatti súlyos helyzete ellenére a vizsgálat bebizonyította, hogy történtek beruházások a gyártás közbeni minőségellenőrzési mechanizmusokba és a meglévő géppark egyéb fejlesztéseibe. Ezenkívül számos vállalat hajtott végre kutatás–fejlesztési beruházásokat, hogy vékonyabb továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat és elektromos autók akkumulátoraihoz használatos továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat állíthasson elő. Ez azt mutatja, hogy az uniós gazdasági ágazat a pénzügyi lehetőségein belül alkalmazkodott a piaci követelményekhez.

(322) Noha nem zárható ki, hogy az uniós gazdasági ágazat hosszú távú fenntarthatóságának biztosításához a legmodernebb technológiába eszközölt további beruházásokra lehet szükség, a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az uniós gazdasági ágazat gyártóberendezései és üzemi költségeinek alakulása nem gyengíti a dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kár között megállapított ok-okozati összefüggést.

(323) A fentiekre való tekintettel a Bizottság ideiglenesen arra a következtetésre jutott, hogy a beruházások korlátozott mértéke nem járult hozzá az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős kárhoz.

5.2.4. *Az uniós gazdasági ágazat szerkezetátalakítása*

(324) Az egyik felhasználó az uniós gazdasági ágazat hátrányos helyzetének okaként azt emelte ki, hogy egyes uniós gyártók kilépnek a piacról és szerkezetátalakításokat hajtanak végre.

(325) A felhasználó által említett piacról történő kilépések többsége a figyelembe vett időszak előtt történt. Semmi nem utalt arra, hogy ilyen bezárásokra tisztességes piaci körülmények között is sor kerülne. A beruházásoknak a (271) preambulumbekezdésben kifejtett helyzetéhez hasonlóan, a termelő létesítmények és az üzleti vállalkozások bezárása inkább az uniós gazdasági ágazat hátrányos helyzetének eredménye volt, mintsem annak oka. A szerkezetátalakítás és az alkalmazkodás részeként az ilyen bezárások általában enyhítik, nem pedig súlyosbítják a kárt.

(326) A (253) preambulumbekezdésben említettek szerint való igaz, hogy a mintában szereplő egyik uniós gyártó szerkezetátalakítási költségei a vizsgálati időszak második felében hatással lehettek egyes mutatókra, például a termelési és a foglalkoztatási költségekre és a jövedelmezőségre. Ezért a Bizottság a (260)–(261), (263) és (268) preambulumbekezdésben a kárhelyzetet e költségek figyelmen kívül hagyásával is megvizsgálta. E költségelemek nélkül is egyértelmű, hogy az uniós gazdasági ágazatot a (vizsgálati időszakot is magában foglaló) figyelembe vett időszak során kár érte.

(327) A fentiekre való tekintettel a Bizottság ideiglenesen arra a következtetésre jutott, hogy az uniós gazdasági ágazat szerkezetátalakítása nem járult hozzá az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős kárhoz.

5.2.5. *Magas bérek és energiaköltségek, valamint a vertikális integráció hiánya*

(328) Az egyik felhasználó azzal érvelt, hogy a magas bérek és energiaárak okozzák az uniós gazdasági ágazat hátrányos helyzetét.

(329) Az uniós gyártók 2017-től a vizsgálati időszakig csökkentették a termelésben és az adminisztratív területeken dolgozó alkalmazottak számát, jelentősen csökkentve teljes munkaerőköltségüket, hogy kisebb piaci részesedéssel, de fenntarthassák versenyképességüket. Amint azt a 10. táblázatból látható, az egy alkalmazottra eső átlagköltség növekedett a vizsgálati időszakban, de ez elsősorban a mintában szereplő egyik gyártó által végrehajtott szerkezetátalakításnak volt betudható. Ezeket a rendkívüli kiadásokat figyelmen kívül hagyva az egy alkalmazottra eső átlagköltség a figyelembe vett időszak alatt viszonylag stabil maradt, miközben a mintában szereplő uniós gyártók továbbra is –5,6 %-os veszteséget termeltek (lásd a (268) preambulumbekezdést).

(330) Ami az energiaköltségeket illeti, azok a termelési költségek viszonylag alacsony részét (körülbelül 3 %-át) teszik ki, és ily módon nincsenek jelentős hatással a 9. táblázatban feltüntetett termelési költségek növekedésére. Noha a mintában szereplő uniós gyártók által gyártott továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák tonnánkénti energiaköltsége 12 %-kal nőtt a figyelembe vett időszak során, ez részben az alacsonyabb termelési volumennek tudható be, és mindenesetre figyelembe véve, hogy az energiaköltség a termelési költségnek mekkora hányadát teszi ki, ez nem idézhette elő a termelési költségek 9. táblázatban szereplő növekedését.

(331) Az egyik felhasználó azzal érvelt, hogy a vertikális integráció hiánya jelentős kárt okoz az uniós gazdasági ágazatnak.

(332) A Bizottság megjegyezte, hogy a vertikális integráció hiánya nem szakítja meg az ok-okozati összefüggést, mivel ez a tényező a figyelembe vett időszak alatt nem változott. Ráadásul a kínai exportáló gyártók között sem mindegyik vertikálisan integrálódott. Ezt az állítást ezért a Bizottság elutasította.

(333) A fentiekre való tekintettel a Bizottság ideiglenesen arra a következtetésre jutott, hogy a magas bérek és energiaköltségek, valamint a vertikális integráció hiánya nem járult hozzá az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős kárhoz.

5.2.6. *Harmadik országokból érkező behozatal*

(334) Az egyéb harmadik országokból érkező behozatal volumene a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

13. táblázat

Harmadik országokból érkező behozatal

Ország		2017	2018	2019	Vizsgálati időszak
Harmadik országok összesen, az érintett ország kivételével	Volumen (tonna)	10 950	9 680	9 675	8 625
	Mutató	*100*	*88*	*88*	*79*
	Piaci részesedés	5 %	5 %	5 %	5 %
	Átlagár (EUR/tonna)	3 192	3 386	3 474	3 575
	Mutató	*100*	*106*	*109*	*112*

Forrás: Eurostat.

(335) A harmadik országokból érkező behozatal viszonylag korlátozott maradt. A harmadik országokból érkező behozatal átlagárai a figyelembe vett időszak egésze során meghaladták a kínai árakat. 2017-ben és 2018-ban csak valamivel maradtak el az uniós áraktól, majd 2019-ben és a vizsgálati időszakban meghaladták azokat. Volumenük a figyelembe vett időszakban csökkent (–21 %). Tekintettel a felhasználás csökkenésére, piaci részesedésük a figyelembe vett időszak alatt 5 % körül maradt. A figyelembe vett időszak során áraik 12 %-kal nőttek.

(336) Ennek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az egyéb országokból érkező behozatalnak a figyelembe vett időszakban tapasztalt alakulása nem járult hozzá az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős kárhoz.

5.2.7. *Az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye*

(337) A mintában szereplő uniós gyártók exportvolumene a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

14. táblázat

A mintában szereplő uniós gyártók exportteljesítménye

	2017	2018	2019	Vizsgálati időszak
Exportvolumen (tonna)	57 956	74 277	69 027	61 811
Mutató	*100*	*128*	*119*	*107*
Átlagár (EUR/tonna)	3 498	3 632	3 475	3 400
Mutató	*100*	*104*	*99*	*97*

Forrás: a mintában szereplő és a mintában nem szereplő uniós gyártók.

(338) Az uniós gazdasági ágazat kivitele a figyelembe vett időszakban 7 %-kal, azaz a 2017-es 57 356 tonnáról a vizsgálati időszakra körülbelül 61 811 tonnára nőtt.

(339) A szóban forgó kivitel átlagára 2018-ban először 4 %-kal emelkedett, majd a vizsgálati időszak alatt fokozatosan a 2017-es alatti szintre csökkent (–3 %). Ezen kivitel átlagára folyamatos jelleggel meghaladta azt az árat, amelyet az uniós gazdasági ágazat az uniós piacon el tudott érni.

(340) Az uniós gazdasági ágazat harmadik országokba irányuló kivitelének árszintjére tekintettel a Bizottság ideiglenesen arra a következtetésre jutott, hogy az exportteljesítmény nem járult hozzá az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős kárhoz.

5.3. **Az ok-okozati összefüggésre vonatkozó következtetés**

(341) Egyértelmű ok-okozati összefüggés állapítható meg az uniós gazdasági ágazat helyzetének romlása és a Kínából érkező behozatal növekedése között.

(342) A Bizottság megkülönböztette és elválasztotta az uniós gazdasági ágazat helyzetét befolyásoló összes ismert tényező hatásait a dömpingelt behozatal káros hatásaitól. Egyetlen tényező sem járult hozzá a kármutatók negatív alakulásához a figyelembe vett időszakban sem önmagában, sem pedig együttesen.

(343) A fentiek alapján a Bizottság ebben a szakaszban arra a következtetésre jutott, hogy az érintett országból érkező dömpingelt behozatal jelentős kárt okozott az uniós gazdasági ágazatnak, és az egyéb tényezők – akár külön-külön, akár együttesen vizsgálva – nem gyengítették a jelentős kár és a dömpingelt behozatal közötti ok-okozati összefüggést.

6. **UNIÓS ÉRDEK**

6.1. **Az uniós gazdasági ágazat és beszállítók érdeke**

(344) Az Unióban mintegy 11 ismert cégcsoport gyárt továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat. Az uniós gazdasági ágazat közel 2 000 munkavállalót foglalkoztat közvetlenül, közvetetten pedig ennél is többen függnek tőle. A gyártók eloszlanak az Unió területén.

(345) Az intézkedések hiánya valószínűleg nagyon kedvezőtlen hatást gyakorolna az uniós gazdasági ágazatra a további árlenyomás, az alacsonyabb értékesítési volumenek és a jövedelmezőség további romlása formájában. Az intézkedések lehetővé teszik az uniós gazdasági ágazat számára, hogy kiaknázza a benne rejlő lehetőségeket az uniós piacon, visszaszerezze elvesztett piaci részesedését, és elérje a megszokott versenyfeltételek között várható jövedelmezőségi szintet.

(346) Következésképpen a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az intézkedések bevezetése az uniós gazdasági ágazat és annak upstream beszállítói érdekében áll.

6.2. **A felhasználók érdeke**

(347) A (36) preambulumbekezdésben említettek szerint kilenc, a rugalmas csomagolóanyagok ágazatát és az építőipart képviselő felhasználó válaszolt a kérdőívre. E kilenc vállalat a kínai behozatal nagyjából 27 %-át tette ki a vizsgálati időszak alatt. Két másik felhasználó nyújtott be észrevételeket, de a kérdőívre nem válaszolt. Ezen válaszok alapján a Bizottság nem állapított meg a Kínából importált továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliáktól való jelentős függést. Az együttműködő felhasználók többségének esetében a Kínából származó továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfólia az olyan termékek előállítási költségeinek 0–7 %-át tették ki, amelyek gyártásához szükség van továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliára. Ez alól két felhasználó képezett kivételt (egyikük az építőiparban, míg másikuk a csomagolási ágazatban tevékenykedik), amelyek a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák [80–95] %-át, illetve [85–100] %-át Kínából importálják, és ezek a releváns előállítási költségek [15–25] %-át, illetve [20–30] %-át teszik ki. A vizsgálat jelen szakaszában a válaszaikban rendelkezésre bocsátott információk hiányosak, és nem lehet megbízhatóan értékelni, hogy képesek-e továbbhárítani vagy magukra vállalni a többletköltségeket. Ezt a szempontot a Bizottság részletesebben megvizsgálja.

(348) Négy felhasználó azzal érvelt, hogy az új gépekbe és a gyártás során használatos minőségellenőrző berendezésekbe történő beruházások hiánya miatt az uniós gyártók nem tudnak ugyanolyan minőségű továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat biztosítani, mint a kínai gyártók. Jóllehet igaz, hogy az uniós gyártók általában régebbi gépparkkal rendelkeznek, mint a kínai gyártók, az uniós gyártók végrehajtottak beruházásokat, és a gyártás során használatos minőségellenőrző berendezéseket is alkalmaznak. Amint azt az uniós gazdasági ágazat exportadatai mutatják, az uniós gyártók harmadik országok piacain is képesek sikeresen versenyezni, ami azt bizonyítja, hogy termékük általában megfelelnek a nemzetközi szabványnak. Noha néhány kínai piacvezető rendelkezik olyan létesítményekkel, amelyek képesek kiváló minőségű termékek hatékonya gyártására, az egyik felhasználó által végzett minőségelemzés azt mutatta, hogy ez nem igaz a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák teljes kínai ágazatára és valamennyi exportáló gyártóra.

(349) Három felhasználó azzal érvelt, hogy az uniós gyártók nem szállítanának nagy szélességű fóliákat, vagy legalábbis bizonyos méretek esetében fennállnának szállítási korlátok. A vizsgálat megállapította, hogy az uniós gyártók képesek a piac által igényelt valamennyi szélességű továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliát gyártani. Egyes konkrét szélességű termékek gyártása költséghatékonyabb lehetnek, mint másoké – a hengermű maximális szélességétől függően –, amelyet az ártárgyalások is tükröznek, ez azonban bevett üzleti gyakorlat.

(350) Három felhasználó azzal érvelt, hogy az uniós gyártók nem tudnának 6 mikronnál vékonyabb, jó minőségű továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliát biztosítani. Az (50) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint, a Bizottság megállapította, hogy az uniós gazdasági ágazat nemcsak, hogy rendelkezik meglévő kapacitással és kereskedelmi értékesítéssel ebben a szegmensben, hanem beruházásokat is eszközöl a 6 mikron alatti vastagságú fóliák gyártásába, amely egy fejlődőben lévő piaci szegmens, amelyet viszonylag alacsony felhasználás jellemzett a vizsgálati időszak alatt.

(351) Két felhasználó azzal érvelt, hogy a dömpingellenes vámok megszakítanák az ellátási láncot. Noha a speciális helyzetekben jelentkező keresleti csúcs magasabb átfutási időket eredményezhet, és előfordulhat, hogy a kínai gyártók nagyobb pénzügyi rugalmasságuknak köszönhetően több nyersanyagot képesek raktáron tartani, fontos megjegyezni, hogy a Kínából származó termékek ellátási lánca ugyanúgy megszakadhat (amint azt a Covid19-világjárvány kapcsán tapasztaltuk is), és emiatt az uniós gyártók túlélése az európai ellátás stabilitásának fontos tényezője. Mindenesetre, amint az a 6. táblázatból is látszódik, az Unióban jelentős szabad kapacitás áll a felhasználók rendelkezésére.

(352) Két felhasználó azzal érvelt, hogy a dömpingellenes vámok veszélyeztetnék a továbbfeldolgozó ágazat versenyképességét az uniós piacon, ahol azok az Unión kívüli országok gyártóival versenyeznek, mivel a költségnövekedést nem tudnák továbbterhelni a vevőikre. Az európai továbbfeldolgozók ezért a gyártást áthelyezhetik az Unión kívülre. Ugyanakkor nem szolgáltak konkrét bizonyítékokkal arra vonatkozóan, hogy a többletköltségeket nem tudták továbbterhelni a továbbfeldolgozókra.

(353) Két felhasználó azzal érvelt, hogy a vámok ellentmondanának az Európai Unió fenntartható fejlődéssel kapcsolatos céljainak, amelyek elérését a vékonyabb továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák használata elősegítené. Noha a Bizottság fentebb már megállapította (lásd az (50) preambulumbekezdést), hogy az uniós gazdasági ágazat tökéletesen képes vékonyabb továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliákat is előállítani, meg kell azonban jegyezni, hogy az Európai Unió nem építheti fenntartható zöld politikáját (amelynek a környezetbarátabb szigetelőanyagok is részét képezik) a Kínából érkező, erősen dömpingelt és kárt okozó behozatalra.

(354) Az egyik felhasználó azzal érvelt, hogy a vámok torzulást okoznának a piacon, mivel a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák legnagyobb gyártói közül kettőnek, amelyek egyúttal továbbfeldolgozók is, a belső felhasználása meghaladja a termelésük 70 %-át. Tekintettel az uniós gyártók számára, nagyon valószínűtlen, hogy a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák két integrált gyártójának, amely továbbfeldolgozók is, belső felhasználása torzítaná a piacot. Ezenkívül az EU-ban jelentős szabad kapacitás áll rendelkezésre továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák gyártására. Végül pedig, ha a Bizottság ezen oknál fogva nem vezetne be dömpingellenes intézkedéseket, ez az egyik üzleti modellnek (vagyis a nem integrált termelésnek) a másikkal szembeni előnyben részesítését jelentené.

(355) Az egyik felhasználó azzal érvelt, hogy dömpingellenes vámok kivetése helyett állami támogatásban lehetne részesíteni az uniós gazdasági ágazatot. A Bizottság megjegyezte, hogy a pénzügyi támogatás nem megfelelő eszköz a kárt okozó dömping ellensúlyozására.

(356) A fentiek fényében a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a felhasználóknak nem áll egységesen érdekében sem az intézkedések bevezetése, sem pedig azok mellőzése. Azok a felhasználók, amelyek az intézkedések bevezetése ellen érveltek, és különösen a (339) preambulumbekezdésben említett két felhasználó szembesülhetnek bizonyos hátrányos következményekkel.

6.3. **Az importőrök érdeke**

(357) Egy öt független importőrből álló konzorcium nyújtott be az eljárás megindításával kapcsolatos észrevételeket. Ugyanakkor csak egy, a Kínából érkező behozatal [15–25 %]-át képviselő független importőr válaszolt az importőrök kérdőívére. A vizsgálat jelen szakaszában a válaszaiban rendelkezésre bocsátott információk hiányosak, és nem lehet megbízhatóan értékelni, hogy képes-e továbbhárítani vagy magára vállalni a többletköltségeket. Ezt a szempontot a Bizottság részletesebben megvizsgálja.

(358) A konzorcium azzal érvelt, hogy az uniós gyártók – azon technikai korlátok miatt, amelyek abból fakadnak, hogy legtöbbjüknél nincsen vertikális integráció – nem képesek a továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák teljes termékpalettáját az elvárt minőségben és mennyiségben gyártani. Ez magasabb előállítási költségeket, rosszabb minőséget, a nyersanyag (fólia-alapanyag) piacától való függőséget és hosszabb átfutási időt okozna a hosszabb ellátási lánc miatt. Azt állították továbbá, hogy a beruházások – különösen a gyártás közbeni minőségellenőrző rendszerekbe történő beruházások – hiánya minőségi problémákhoz vezetett. Ezért a konzorcium intézkedések bevezetése esetén ellátási hiányra számít, különösen a kisebb vastagságú továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák esetében. Ez – magasabb árakkal párosulva – aláásná az uniós továbbfeldolgozók (felhasználók) versenyképességét.

(359) Amint azt a 4.6.2.1. szakasz tárgyalja, úgy tűnik, hogy az uniós gazdasági ágazat elegendő szabad kapacitással rendelkezik, még ha figyelembe vesszük két nagy uniós gyártó belső felhasználásának magas szintjét is. Az importőrök konzorciumának állításával ellentétben a gyártás közbeni minőségellenőrzésbe történtek beruházások, és az adatok nem bizonyítják, hogy a kínai továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák minősége következetesen jobb lenne.

(360) A fentiek fényében a Bizottság ebben a szakaszban arra a következtetésre jutott, hogy az intézkedések bevezetése nem feltétlenül áll az importőrök érdekében. A különböző érdekek mérlegelésekor azonban a Bizottság alaposabban értékelte azok várható hatásait (lásd 6.4. szakaszt).

6.4. **Az egymással versengő érdekek mérlegelése**

(361) Az alaprendelet 21. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Bizottság felmérte az egymással versengő érdekeket, és ennek során különös figyelmet szentelt a kárt okozó dömping kereskedelemtorzító hatásainak kiküszöbölése és a tényleges verseny visszaállítása iránti igénynek.

(362) Ami az árak növekedését illeti, a vizsgálat feltárta, hogy a kínai árak átlagosan 10,8 %-kal kínálták az uniós árak alá, és hogy az árlenyomás az uniós gazdasági ágazat helyzetének romlásához vezetett. Ha az árak ismét fenntartható szintre emelkednének, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy ez az emelkedés korlátozott lenne, tekintettel az uniós piaci verseny szintjére. A 4.6.2.1. szakaszban említettek szerint, az uniós gazdasági ágazat elegendő szabad kapacitással rendelkezik. Ennek megfelelően a felhasználókra gyakorolt kedvezőtlen hatás szintén korlátozott szinten maradna. A felhasználók és az importőrök által felhozott és a (340)–(348), valamint a (350)–(351) preambulumbekezdésben tárgyalt konkrét érvek egyike sem változtat ezen a következtetésen.

(363) A kedvezőtlen hatások importőrök szempontjából vett jelentőségének értékelésekor a Bizottság először is megjegyezte, hogy az együttműködés szintje viszonylag alacsony volt, mivel csak az ötből csak egyetlen együttműködő importőr válaszolt a kérdőívre. A (349) preambulumbekezdésben említettek szerint, a vizsgálat jelenlegi szakaszában lehetetlen megállapítani, hogy az importőr képes lenne-e magára vállalni az áremelkedést, mivel nem nyújtott be releváns adatokat.

6.5. **Az uniós érdekre vonatkozó következtetés**

(364) A fentiek alapján a Bizottság ideiglenesen megállapította, hogy nem állnak fenn olyan kényszerítő okok, amelyek alapján arra lehetne következtetni, hogy a Kínából származó továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák behozatalára vonatkozó ideiglenes intézkedések bevezetése ellentétes volna az uniós érdekkel.

7. **AZ INTÉZKEDÉSEK SZINTJE**

(365) Az intézkedések szintjének meghatározásához a Bizottság megvizsgálta, hogy a dömpingkülönbözetnél alacsonyabb vám elegendő-e az uniós gazdasági ágazatnak a dömpingelt behozatal által okozott kár elhárításához.

(366) A jelen ügyben a panaszosok azt állították, hogy az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése értelmében vett nyersanyagpiaci torzulások állnak fenn. Az intézkedések megfelelő szintjére vonatkozó értékelés elvégzéséhez a Bizottság először megállapította az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése értelmében – torzulások hiányában – az uniós gazdasági ágazatot ért kár megszüntetéséhez szükséges vám összegét. Ezt követően a Bizottság megvizsgálta, hogy a mintában szereplő exportáló gyártók dömpingkülönbözete magasabb lenne-e mint az alulértékesítési különbözetük (lásd az alábbi (380) preambulumbekezdést).

7.1. **Kárkülönbözet**

(367) A Bizottság először megállapította az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése szerinti torzulások hiányában az uniós gazdasági ágazatot ért kár megszüntetéséhez szükséges vám összegét. A jelen ügyben a kár akkor szűnne meg, ha az uniós gazdasági ágazat fedezni tudná előállítási költségeit, beleértve azokat a költségeket is, „*amelyek az alaprendelet Ia. mellékletében felsorolt ILO-egyezmények jegyzőkönyveiből, valamint olyan többoldalú környezetvédelmi megállapodásokból és azok jegyzőkönyveiből fakadnak, amelyeknek az Unió részes fele*” (az alaprendelet 7. cikkének (2d) bekezdése), továbbá észszerű nyereségre (a továbbiakban: nyereségcél) is szert tudna tenni.

(368) Az alaprendelet 7. cikkének (2c) bekezdésével összhangban a Bizottság a nyereségcél megállapítása során figyelembe vette

– az érintett országból érkező behozatal megnövekedése előtti jövedelmezőséget,

– az összes költség, a beruházások, a kutatás és fejlesztés (a továbbiakban: K+F), valamint az innováció teljes költségének fedezéséhez szükséges jövedelmezőséget, továbbá

– a megszokott versenyfeltételek mellett várható jövedelmezőségi szintet.

(369) E haszonkulcs nem lehet alacsonyabb, mint 6 %.

(370) A figyelembe vett időszakban csak a mintában szereplő vállalatok egyike tudott 6 %-ot meghaladó nyereséget elérni (2017-ben). A mintában szereplő két másik vállalat, amelyek együttesen a mintában szereplő összes uniós vállalat értékesítésének [65–85] %-át tették ki, a teljes figyelembe vett időszak alatt veszteséges volt. Az uniós gazdasági ágazat összevont haszonkulcsa, tekintve a mintában szereplő egyes vállalatok által a figyelembe vett időszakban realizált legnagyobb haszonkulcsot, 1 %-os veszteség volt.

(371) A fenti megfontolásokra tekintettel a Bizottság a haszonkulcsot 6 %-ban állapította meg a 7. cikk (2c) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban.

(372) Az alaprendelet 7. cikkének (2d) bekezdésével összhangban a Bizottság végső lépésként megvizsgálta azon többoldalú környezetvédelmi megállapodásokból és azok jegyzőkönyveiből származó jövőbeni költségeket, amelyeknek az Unió részes fele, valamint az ILO-egyezményeknek az alaprendelet Ia. mellékletében felsorolt azon jegyzőkönyveiből származó jövőbeni költségeket, amelyek az intézkedésnek a 11. cikk (2) bekezdése szerinti alkalmazási időszakában az uniós gazdasági ágazatra hárulnak. A Bizottság tonnánként 9,93–15,64 EUR közötti többletköltséget állapított meg, amelyet a mintában szereplő uniós gyártók esetében hozzáadott a kárt nem okozó árhoz. A Bizottság egy, az érdekelt felek számára betekintésre összeállított aktához fűzött, ezen aktában hozzáférhető feljegyzésben ismerteti, hogyan állapította meg ezt a többletköltséget.

(373) A kérdéses költségek magukban foglalták az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerének (a továbbiakban: EU ETS) való megfelelés biztosításával kapcsolatos jövőbeli többletköltségeket. Az EU ETS azon uniós szakpolitika sarokköve, amely a többoldalú környezetvédelmi megállapodásoknak való megfelelést szolgálja. A Bizottság a többletköltségeket az intézkedések alkalmazási időszakában (2021–2025) beszerzendő, átlagos becsült kiegészítő uniós kibocsátási egységek (EUA) alapján határozta meg. A számításhoz felhasznált uniós kibocsátási egységek esetében – amelyek kiigazításra kerültek annak biztosítása érdekében, hogy kizárólag a hasonló termékhez kapcsolódjanak – a Bizottság nem vette figyelembe az ingyenesen elérhető kibocsátási egységeket. A többletköltségek figyelembe vették a 2021–2025 közötti időszakban a villamosenergia-árak EU ETS-hez köthető emelkedéséből fakadó közvetett szén-dioxid-kibocsátási költségeket is. Ezen közvetett szén-dioxid-kibocsátási költségek szintén az uniós kibocsátási egységeken alapultak, és nem foglalták magukban a nemzeti hatóságoktól kapott esetleges ellentételezéseket.

(374) Az uniós kibocsátási egységek költségeit a Bizottság az intézkedések élettartama során várható árváltozásra való tekintettel extrapolálta. Az előrejelzett árak forrása a Bloomberg New Energy Finance 2021. március 2-i kivonata. Az uniós kibocsátási egységek átlagos becsült ára erre az időszakra a kibocsátott CO_2 után tonnánként 35,50 EUR.

(375) Ennek alapján a Bizottság kiszámította a hasonló terméknek az uniós gazdasági ágazat számára kárt nem okozó árát.

(376) A Bizottság ezt követően az együttműködő exportáló gyártók – az áralákínálás kiszámításához meghatározott – súlyozott átlagos importárának, valamint a mintában szereplő uniós gyártók által az uniós piacon a vizsgálati időszakban értékesített hasonló termék kárt nem okozó, súlyozott átlagárának összehasonlítása alapján meghatározta a kár megszüntetéséhez szükséges szintet. A Bizottság az ebből az összehasonlításból kiadódó különbséget kifejezte a behozatalok CIF-alapon számított súlyozott átlagos értékének százalékaként.

(377) Ami a maradék különbözetet illeti, tekintve a kínai exportőrök együttműködési hajlandóságát, és a fenti (289) preambulumbekezdésben kifejtett egyéb szempontokat, a maradék különbözet az együttműködő exportáló gyártókra vonatkozó adatok alapján a reprezentatív mennyiségben értékesített terméktípusokra vonatkozóan megállapított legmagasabb alulértékesítési különbözettel azonos szinten került meghatározásra. Az így számított maradék alulértékesítési különbözetet a Bizottság 29,1 %-os szinten határozta meg.

(378) A számítások eredményét az alábbi táblázat mutatja be.

Vállalat	Dömpingkülönbözet	Kárkülönbözet	Ideiglenes dömpingellenes vám
Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd.	81,5 %	29,1 %	29,1 %
Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd.	16,1 %	16,0 %	16,0 %
Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd.	98,9 %	25,2 %	25,2 %
Más együttműködő vállalatok	69,6 %	24,2 %	24,2 %
Minden más vállalat	98,9 %	29,1 %	29,1 %

7.2. **Nyersanyagpiaci torzulások**

(379) Az eljárás megindításáról szóló értesítésben kifejtettek szerint a panaszos elegendő bizonyítékot szolgáltatott a Bizottságnak arra vonatkozóan, hogy az érintett országban a vizsgált termék esetében nyersanyagpiaci torzulások állnak fenn. Az alaprendelet 7. cikke (2a) bekezdésének megfelelően ezért a jelen vizsgálat értékelte az állítólagos torzulásokat annak megállapítása érdekében, hogy adott esetben a kár megszüntetéséhez elegendő lenne-e a dömpingkülönbözetnél alacsonyabb vám kivetése.

(380) A panaszos azt állította, hogy Kínában az érintett termék előállításához felhasznált nyersanyagok egyikére kiviteli vámot vetettek ki, és ezért az torzult. Ez a torzulással érintett nyersanyag konkrétan az alumíniumöntecs volt, amely a panaszos szerint az érintett termék előállítási költségén belül több mint 17 %-os részarányt képvisel.

(381) A vizsgálat megerősítette, hogy a vizsgálati időszakban Kínában az alumíniumöntecsre kiviteli vám volt érvényben. Ez az adó az öntecs exportárának 15 %-át teszi ki. A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy ez az intézkedés az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése értelmében vett nyersanyag-piaci torzulásnak minősülő intézkedések közé tartozik.

(382) A Bizottság megerősítette, hogy az alumíniumöntecsek az érintett termék előállítási költségén belül több mint 17 %-os részarányt képviselnek. A Bizottság a 7. cikk (2a) bekezdése második albekezdésének megfelelően megvizsgálta továbbá, hogy e nyersanyag ára jelentősen alacsonyabb volt-e a reprezentatív nemzetközi piacok árainál. Ezen összehasonlítás céljára a Bizottság ideiglenesen a rendes érték kiszámításához megállapított referenciaárat használta, nevezetesen az alumíniumöntecs törökországi importárát, amint az a (208) preambulumbekezdésben található 2. táblázatban szerepel, mivel ebben az esetben ez az ár is reprezentatív nemzetközi piaci árnak minősült. A Bizottság összehasonlította a referenciaárat az alumíniumöntecsekért a mintában szereplő exportáló gyártók által ténylegesen kifizetett árral, és ennek alapján megállapította, hogy e nyersanyagnak a mintában szereplő exportáló gyártók által Kínában kifizetett beszerzési ára nem volt lényegesen alacsonyabb a reprezentatív ország referenciaáránál, átlagosan [0–5] %-kal maradt alatta. A rendelkezésre álló bizonyítékok azt is igazolták, hogy az alumíniumöntecs belföldi árai a nemzetközi árak fölött és alatt ingadoztak.

(383) A Bizottság tehát ideiglenesen arra a következtetésre jutott, hogy az alumíniumöntecs ára nem volt lényegesen alacsonyabb, mint a reprezentatív nemzetközi piacokon tapasztalható árak. A Bizottság ezért a jelen szakaszban úgy vélte, hogy az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdésében foglalt feltételek nem teljesültek, és ennek eredményeképpen a 7. cikk (2) bekezdésének rendelkezései alkalmazandók az ideiglenes vám mértékének megállapításához.

8. **IDEIGLENES DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK**

(384) A Bizottságnak a dömpinggel, a kárral, az ok-okozati összefüggéssel, az uniós érdekkel, valamint az intézkedések szintjével kapcsolatos következtetései alapján helyénvaló ideiglenes intézkedéseket bevezetni annak megakadályozása érdekében, hogy a dömpingelt behozatal további kárt okozzon az uniós gazdasági ágazatnak.

(385) A Kínai Népköztársaságból származó továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák behozatalára ideiglenes dömpingellenes intézkedéseket kell bevezetni az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésében foglalt alacsonyabb vám szabályának megfelelően, a (383) preambulumbekezdésben az alaprendelet 7. cikke (2a) bekezdésének lehetséges alkalmazására vonatkozóan megfogalmazott ideiglenes következtetést követően.

(386) A Bizottság összehasonlította az alulértékesítési különbözeteket és a dömpingkülönbözeteket ((377) preambulumbekezdés). A vám összegét a Bizottság a dömping- és az alulértékesítési különbözet közül az alacsonyabb szintjén rögzítette.

(387) A fentiek alapján az ideiglenes dömpingellenes vámtételek a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Vállalat	Ideiglenes dömpingellenes vám
Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd.	29,1 %
Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd.	16,0 %
Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd.	25,2 %
Más együttműködő vállalatok	24,2 %
Minden más vállalat	29,1 %

(388) Az e rendeletben az egyes meghatározott vállalatok esetében megállapított egyedi dömpingellenes vámtételek a vizsgálat ténymegállapításain alapulnak. Ennek megfelelően ezek a vámtételek a jelen vizsgálat során az érintett vállalatok tekintetében feltárt helyzetet tükrözték. Ezek a vámtételek kizárólag az érintett országból származó és a megnevezett jogalanyok által gyártott érintett termék behozatalára vonatkoznak. Az e rendelet rendelkező részében kifejezetten meg nem jelölt vállalatok – köztük a kifejezetten megjelölt vállalatokkal kapcsolatban álló vállalatok – által gyártott érintett termék behozatalaira a „minden más vállalatra" vonatkozó vámtételt kell alkalmazni. E vállalatok esetében az egyedi dömpingellenes vámtételek nem alkalmazhatók.

(389) A vámtételek közötti különbségből adódó, az intézkedések kijátszásával kapcsolatos kockázat lehető legkisebbre csökkentése érdekében különleges intézkedésekkel szükséges biztosítani az egyedi dömpingellenes vámok alkalmazását. A vállalatoknak, amelyekre egyedi dömpingellenes vámok vonatkoznak, a tagállamok vámhatóságai felé érvényes kereskedelmi számlát kell bemutatniuk. A számlának meg kell felelnie az e rendelet 1. cikkének (4) bekezdésében meghatározott követelményeknek. Amennyiben a behozatalt nem kíséri ilyen számla, akkor a „minden más vállalatra" megállapított dömpingellenes vám alkalmazandó.

(390) Bár a számla bemutatása szükséges ahhoz, hogy a tagállamok vámhatóságai egyedi dömpingellenes vámtételeket alkalmazhassanak a behozatalokra, nem a számla jelenti az egyetlen olyan elemet, amelyet a vámhatóságoknak figyelembe kell venniük. Ugyanis, még ha a bemutatott számla teljesíti is az e rendelet 1. cikkének (4) bekezdésében előírt összes követelményt, a tagállamok vámhatóságainak akkor is el kell végezniük a szokásos ellenőrzéseket, és – minden más esethez hasonlóan – további dokumentumokat (fuvarokmányokat stb.) is bekérhetnek a nyilatkozatban foglalt adatok pontosságának ellenőrzése céljából, valamint annak érdekében, hogy az adott vámtétel alkalmazása a vámjognak megfelelően indokolt legyen.

(391) Amennyiben az érintett dömpingellenes intézkedések bevezetését követően az alacsonyabb egyedi vámtételekben részesülő vállalatok kivitelének mennyisége jelentősen megnő, ez a mennyiségi növekedés önmagában is az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése szerinti, a kereskedelem szerkezetében az intézkedések bevezetése nyomán bekövetkezett változásnak tekinthető. Ilyen körülmények között, és amennyiben a feltételek teljesülnek, a kijátszások feltárására vizsgálatot lehet indítani. E vizsgálat többek között irányulhat annak megállapítására, hogy szükség van-e az egyedi vámtételek eltörlésére és ebből következően országos vám kivetésére.

(392) A dömpingellenes vámok megfelelő érvényesítése érdekében a „minden más vállalatra" megállapított dömpingellenes vám nemcsak az e vizsgálatban nem együttműködő exportáló gyártókra alkalmazandó, hanem azokra a gyártókra is, amelyek a vizsgálati időszak alatt nem exportáltak az Unióba.

9. **TÁJÉKOZTATÁS AZ ELJÁRÁS IDEIGLENES SZAKASZÁBAN**

(393) A Bizottság az alaprendelet 19a. cikkével összhangban tájékoztatta az érdekelt feleket az ideiglenes vámok tervezett kivetéséről. A Bizottság ezt a tájékoztatást a Kereskedelmi Főigazgatóság internetes honlapján keresztül a nyilvánosság számára is hozzáférhetővé tette. Az érdekelt felek három munkanapot kaptak arra, hogy a kifejezetten nekik megküldött számítások pontosságával kapcsolatban írásban észrevételeket tegyenek.

(394) Az előzetes tájékoztatási időszakot követően két exportáló gyártótól (Xiamen és Donghai) és egy felhasználótól (Manreal) érkeztek észrevételek. Egyik észrevétel sem említett elírást, ezért nem tartoztak az előzetes tájékoztatási időszak hatálya alá.

10. **ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK**

(395) A megfelelő ügyintézés érdekében a Bizottság fel fogja kérni az érdekelt feleket, hogy a megadott határidőn belül nyújtsák be írásbeli észrevételeiket, és/vagy kérjék a Bizottság és/vagy a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő előtti meghallgatásukat.

(396) Az ideiglenes vámok kivetésével kapcsolatos ténymegállapítások ideiglenesek, és a vizsgálat végleges szakaszában módosíthatók,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A Bizottság végleges dömpingellenes vámot vet ki a jelenleg az ex 7607 11 19 KN-kód (TARIC-kódok: 7607 11 19 60 és 7607 11 19 91) alá tartozó, legfeljebb 0,021 mm vastagságú, alátét nélküli, hengerelt, de tovább nem megmunkált, 10 kg-ot meghaladó tömegű tekercsben kiszerelt, a Kínai Népköztársaságból származó továbbfeldolgozásra szánt alumíniumfóliák behozatalára.

(2) A következő termékek ki vannak zárva az (1) bekezdésben szereplő termékmeghatározásból:

– a legalább 0,008 mm és legfeljebb 0,018 mm vastagságú, alátét nélküli, hengerelt, de tovább nem megmunkált, legfeljebb 650 mm-es szélességű és 10 kg-ot meghaladó tömegű tekercsekben kiszerelt háztartási alumíniumfólia,

– a legalább 0,007 mm és kevesebb, mint 0,008 mm vastagságú, tetszőleges szélességű tekercsben kiszerelt, lágyított vagy nem lágyított háztartási alumíniumfólia,

– a legalább 0,008 mm és legfeljebb 0,018 mm vastagságú, 650 mm-t meghaladó szélességű tekercsekben kiszerelt, lágyított vagy nem lágyított háztartási alumíniumfólia,

– a legalább 0,018 mm és legfeljebb 0,021 mm vastagságú, tetszőleges szélességű tekercsben kiszerelt, lágyított vagy nem lágyított háztartási alumíniumfólia.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott és az alábbiakban felsorolt vállalatok által gyártott termékre vonatkozó, a vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított nettó árra alkalmazandó ideiglenes dömpingellenes vámtételek a következők:

Vállalat	Ideiglenes dömpingellenes vám (%)	TARIC-kiegészítő kód
Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd.	29,1 %	C686
Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd.	16,0 %	C687
Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd.	25,2 %	C688
Egyéb együttműködő vállalatok (melléklet)	24,2 %	
Minden más vállalat	29,1 %	C999

(4) A (3) bekezdésben megjelölt vállalatok esetében meghatározott egyedi vámtételek alkalmazásának feltétele olyan érvényes kereskedelmi számla bemutatása a tagállamok vámhatóságainak, amelyen szerepel a számlát kibocsátó vállalat név és beosztás szerint azonosított tisztségviselője által keltezett és aláírt következő nyilatkozat: „*Alulírott igazolom, hogy az e számla tárgyát képező, az Európai Unióba történő kivitelre értékesített (mennyiség) (érintett termék)-t a(z) (vállalat neve és címe) (TARIC-kiegészítő kód) állította elő [érintett ország]-ban/-ben. Kijelentem, hogy az e számlán szereplő adatok hiánytalanok és megfelelnek a valóságnak*”. Ha ilyen számlát nem mutatnak be, a minden más vállalatra alkalmazandó vámot kell alkalmazni.

(5) Az (1) bekezdésben meghatározott termék Unión belüli szabad forgalomba bocsátásának feltétele az ideiglenes vám összegével megegyező vámbiztosíték nyújtása.

(6) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezések alkalmazandók.

2. cikk

(1) Az érdekelt felek az e rendeletre vonatkozó írásbeli észrevételeiket az e rendelet hatálybalépésétől számított 15 naptári napon belül nyújthatják be a Bizottságnak.

(2) Azok az érdekelt felek, amelyek kérni kívánják a Bizottság előtti meghallgatásukat, ilyen irányú kérésüket az e rendelet hatálybalépésétől számított 5 naptári napon belül nyújthatják be.

(3) Azok az érdekelt felek, amelyek kérni kívánják a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő előtti meghallgatásukat, ilyen irányú kérésüket az e rendelet hatálybalépésétől számított 5 naptári napon belül nyújthatják be. A meghallgató tisztviselő megvizsgálja a határidőn túl benyújtott kérelmeket, és a kérelmek elfogadásáról az adott eset körülményeinek megfelelően határoz.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Az 1. cikket hat hónapig kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2021. június 17-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Ursula VON DER LEYEN

MELLÉKLET

A mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók

Ország	Név	TARIC-kiegészítő kód
Kínai Népköztársaság	Zhangjiagang Fineness Aluminum Foil Co., Ltd.	C689
Kínai Népköztársaság	Kunshan Aluminium Co., Ltd.	C690
Kínai Népköztársaság	Suntown Technology Group Corporation Limited	C691
Kínai Népköztársaság	Luoyang Wanji Aluminium Processing Co., Ltd.	C692
Kínai Népköztársaság	Shanghai Sunho Aluminum Foil Co., Ltd.	C693
Kínai Népköztársaság	Binzhou Hongbo Aluminium Foil Technology Co. Ltd.	C694